

Uradni list Republike Slovenije

Internet: <http://www.uradni-list.si>

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. 69

Ljubljana, petek 22. 7. 2005

Cena 1540 SIT

ISSN 1318-0576

Leto XV

DRŽAVNI ZBOR

3065. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varnosti cestnega prometa (ZVCP-1B)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varnosti cestnega prometa (ZVCP-1B)

Razglasjam Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varnosti cestnega prometa (ZVCP-1B), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 12. julija 2005.

Št. 001-22-53/05

Ljubljana, dne 20. julija 2005.

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N

O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O VARNOSTI CESTNEGA PROMETA (ZVCP-1B)

1. člen

V Zakonu o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 83/04 in 35/05) se v 12. členu doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, ki urejajo obveznosti lastnikov vozil in izvajalcev javne službe ravnanja z izrabljenimi motornimi vozili, ki se nanašajo na potrdilo o uničenju vozila in izjavo o lokaciji vozila, opravlja inšpekcija, pristojna za varstvo okolja.«

2. člen

Sedmi odstavek 52. člena se črta.

3. člen

V sedmem odstavku 53. člena se beseda »promet« nadomesti z besedama »notranje zadeve«.

Enajsti odstavek se črta.

Dosedanji dvanajsti odstavek postane enajsti odstavek.

4. člen

V 69. členu se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Ne glede na določbe prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena so dovoljene tolerance do 3% pri skupni masi in osni obremenitvi motornih in priklopnih vozil.«

V dosedanjem četrtem odstavku, ki postane peti odstavek, se znesek »50.000« obakrat nadomesti z zneskom »40.000«.

V dosedanjem petem odstavku, ki postane šesti odstavek, se znesek »500.000« obakrat nadomesti z zneskom »100.000«.

5. člen

V sedmem odstavku 70. člena se znesek »50.000« nadomesti z zneskom »40.000«.

V osmem odstavku se znesek »500.000« nadomesti z zneskom »100.000«.

6. člen

V sedmem odstavku 73. člena se znesek »50.000« nadomesti z zneskom »40.000«.

V osmem odstavku se znesek »2.000.000« nadomesti z zneskom »200.000«, znesek »200.000« pa z zneskom »80.000«.

7. člen

V šestem odstavku 74. člena se znesek »50.000« nadomesti z zneskom »40.000«.

V sedmem odstavku se znesek »2.000.000« nadomesti z zneskom »200.000«, znesek »200.000« pa z zneskom »80.000«.

8. člen

V petem odstavku 75. člena se znesek »50.000« nadomesti z zneskom »40.000«.

V šestem odstavku se znesek »2.000.000« nadomesti z zneskom »200.000«, znesek »200.000« pa z zneskom »80.000«.

9. člen

V tretjem odstavku 76. člena se znesek »50.000« nadomesti z zneskom »40.000«.

V četrtem odstavku se znesek »2.000.000« nadomesti z zneskom »200.000«, znesek »200.000« pa z zneskom »80.000«.

10. člen

V sedmem odstavku 77. člena se znesek »50.000« nadomesti z zneskom »40.000«.

V osmem odstavku se znesek »2.000.000« nadomesti z zneskom »200.000«, znesek »200.000« pa z zneskom »80.000«.

11. člen

V drugem odstavku 78. člena se znesek »4.000.000« nadomesti z zneskom »400.000«, znesek »400.000« pa z zneskom »100.000«.

12. člen

V desetem odstavku 79. člena se znesek »50.000« nadomesti z zneskom »40.000«.

V enajstem odstavku se znesek »2.000.000« nadomesti z zneskom »200.000«, znesek »200.000« pa z zneskom »80.000«.

V dvanajstem odstavku se znesek »4.000.000« nadomesti z zneskom »200.000«, znesek »400.000« pa z zneskom »100.000«.

13. člen

V sedmem odstavku 80. člena se znesek »50.000« nadomesti z zneskom »40.000«.

V osmem odstavku se znesek »100.000« nadomesti z zneskom »40.000«.

Deveti odstavek se črta.

14. člen

V desetem odstavku 92. člena se znesek »50.000« nadomesti z zneskom »40.000«.

V enajstem odstavku se znesek »100.000« nadomesti z zneskom »40.000«.

V dvanajstem odstavku se znesek »2.000.000« nadomesti z zneskom »200.000«, znesek »200.000« pa z zneskom »80.000«.

15. člen

V prvem odstavku 252. člena se besedilo »enem letu« nadomesti z besedilom »treh letih«.

16. člen

256. člen se spremeni tako, da se glasi:

»256. člen

(1) Določbe 139. člena tega zakona o vožnji s spremeljalcem se začnejo uporabljati v dveh letih po uveljavitvi tega zakona.

(2) Določbe 140. člena tega zakona o vozniku začetniku se začnejo uporabljati v štirih letih po uveljavitvi tega zakona.

(3) Program iz četrtega, petega in šestega odstavka 167. člena, program iz prvega odstavka 168. člena in program iz drugega odstavka 189. člena tega zakona do ustanovitve javne agencije izvajajo organizacije, ki jih za to pooblasti minister, pristojen za notranje zadeve.

(4) Program iz drugega odstavka 189. člena tega zakona do ustanovitve javne agencije predpiše minister, pristojen za notranje zadeve, na predlog Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Republike Slovenije.«

17. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 326-07/89-1/170

Ljubljana, dne 12. julija 2005

EPA 250-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med. l. r.

3066. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o političnih strankah (ZPoIS-C)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o političnih strankah (ZPoIS-C)

Razglašam Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o političnih strankah (ZPoIS-C), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 12. julija 2005.

Št. 001-22-54/05

Ljubljana, dne 20. julija 2005.

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N

O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O POLITIČNIH STRANKAH (ZPoIS-C)

1. člen

V Zakonu o političnih strankah (Uradni list RS, št. 62/94, 13/98 – odl. US, 70/00 51/02 in 94/02 – odl. US) se v prvem odstavku 10. člena beseda »upravo« nadomesti z besedama »notranje zadeve«.

2. člen

Prvi odstavek 15. člena se spremeni tako, da se glasi:
»Če stranka spremeni ime, skrajšano ime, kratico imena, znak, sedež stranke ali druge določbe statuta, program, naslov sedeža ali zastopnika stranke, mora v 15 dneh od nastale spremembe zahtevati vpis spremembe v register.«

3. člen

V drugem odstavku 19. člena se v 1. točki za besedo »stranke« doda besedilo »(izbrani kraj poslovanja stranke)«.

4. člen

V prvem odstavku 24. člena se datum »31. marca« nadomesti z datumom »30. aprila«, datum »28. februarja« pa se nadomesti z datumom »31. marca«.

V tretjem odstavku se datum »30. aprila« nadomesti z datumom »31. maja«.

5. člen

27. člen se spremeni tako, da se glasi:

»27. člen

Nadzorstvo nad izvrševanjem določb tega zakona, katerih kršitve so s tem zakonom določene kot prekrški, izvaja Inšpektorat Republike Slovenije, pristojen za notranje zadeve, razen nad izvrševanjem določb 18., 21., 22., 24. in 25. člena tega zakona, nad katerimi izvaja nadzorstvo ministrstvo, pristojno za finance.«

6. člen

V prvem odstavku 28. člena se napovedni stavek spremeni tako, da se glasi:

»Z globo od 1.000.000 do 5.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek stranka.«

V 9. točki se črta besedilo »oziroma ob prenehanju s proračunskimi sredstvi ne ravna skladno z določbo drugega odstavka 18. člena tega zakona«, 10. točka se črta, do-

sedanji 11. in 12. točka, ki postaneta 10. in 11. točka, pa se spremenita tako, da se glasita:

»10. ki pridobi sredstva ali drugo premoženjsko korist iz nedovoljenih virov (21. člen);

11. ki v določenem roku ne izpolni obveznosti iz prvega in tretjega odstavka 24. člena tega zakona.«,

dosedanja 13. točka pa postane 12. točka.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»Z globo od 80.000 do 200.000 tolarjev se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba stranke, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.«

7. člen

Za 28. členom se doda nov 28.a člen, ki se glasi:

»28.a člen

Z globo od 80.000 do 200.000 tolarjev se kaznuje za prekršek zastopnik stranke, ki ne ravna skladno z določbo četrtega odstavka 17. člena ali tretjega odstavka 18. člena tega zakona.«

8. člen

V prvem in drugem odstavku 29. člena se besedi »denarno kaznijo« nadomestita z besedo »globo«.

9. člen

30. in 31. člen se črtata.

10. člen

V 31.a členu se besedi »denarno kaznijo« nadomestita z besedo »globo«, na koncu stavka pa se pred piko doda besedilo »(tretji odstavek 12. člena)«.

11. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 000-02/92-5/66

Ljubljana, dne 12. julija 2005.

EPA 230-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med. l. r.

3067. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o eksplozivih (ZE-A)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o eksplozivih (ZE-A)

Razlašam Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o eksplozivih (ZE-A), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 12. julija 2005.

Št. 001-22-55/05

Ljubljana, dne 20. julija 2005.

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N

O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O EKSPLOZIVIH (ZE-A)

1. člen

V Zakonu o eksplozivih (Uradni list RS, št. 96/02) se 8. člen spremeni tako, da se glasi:

»(1) Eksplozivi se lahko dajo v promet oziroma se smejo začeti uporabljati samo, če so v skladu s tehničnimi zahtevami, če je bila njihova skladnost ugotovljena po predpisanem postopku in so ustrezno označeni.

(2) Eksplozive, ki izpolnjujejo pogoje iz prejšnjega odstavka, ministrstvo uvrsti na seznam eksplozivov, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«

2. člen

V prvem odstavku 36. člena se besedilo »od 1. decembra do 31. decembra« nadomesti z besedilom »od 19. decembra do 31. decembra«.

V tretjem odstavku 36. člena se besedilo »razreda I in II« nadomesti z besedilom »iz prvega odstavka tega člena«.

V petem odstavku se doda četrta alineja, ki se glasi:

»– preprodaja pirotehničnih izdelkov«.

3. člen

V naslovu 41. člena se črtajo besede »in prepoved dejavnosti«.

Drugi in tretji odstavek se črtata.

4. člen

V prvem odstavku 44. člena se v peti alineji za besedo »opravlja« doda beseda »inšpekcijski«.

5. člen

Za 45. členom se dodata 45.a in 45.b člen, ki se glasita:

»45.a člen

(inšpekcijski nadzor ministrstva)

(1) Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb tega zakona opravljajo v ministrstvu uslužbenci s posebnimi pooblastili – inšpektorji oziroma inšpektorice za eksploziv (v nadaljnjem besedilu: inšpektor).

(2) Minister, pristojen za notranje zadeve, predpiše vsebino in način opravljanja strokovnega izpita za inšpektorja.

45.b člen

(inšpekcijski ukrepi)

(1) Inšpektor ima poleg pooblastil iz 47. člena tega zakona in splošnih pooblastil, določenih v zakonu, ki ureja inšpekcijski nadzor, pravico in dolžnost:

– začasno prepovedati opravljanje dejavnosti prometa z eksplozivi, nakladanja in razkladanja eksplozivov za čas, ki ga določi kot rok za odpravo ugotovljenih nepravilnosti in pomanjkljivosti;

– predlagati pristojnemu organu odvzem dovoljenja za proizvodnjo in promet z eksplozivi;

– zahtevati od odgovorne osebe pisna pojasnila v zvezi s predmetom nadzora;

– izvesti postopke v skladu z zakonom o prekrških;

– podati ovadbo pristojnim organom za kazniva dejanja, ki se preganjajo po uradni dolžnosti.

(2) Pritožba zoper izrečeno prepoved iz prve alineje prejšnjega odstavka ne zadrži njene izvršitve. O pritožbi odloči minister, pristojen za notranje zadeve, v tridesetih dneh od dneva njene vložitve.«

6. člen

Napovedni stavek prvega odstavka 48. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Z globo od 200.000 do 20.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:«.

Napovedni stavek drugega odstavka se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Z globo od 100.000 do 500.000 tolarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori dejanje iz prejšnjega odstavka.«.

V tretjem odstavku se besedi »varstveni ukrep« nadomestita z besedama »stranska sankcija«.

7. člen

Napovedni stavek prvega odstavka 49. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Z globo od 100.000 do 10.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek samostojni podjetnik posameznik, če:«.

V drugem odstavku se besedi »varstveni ukrep« nadomestita z besedama »stranska sankcija«.

8. člen

Napovedni stavek prvega odstavka 50. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Z globo od 100.000 do 300.000 tolarjev se kaznuje za prekršek posameznik, če:«.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Policist brez predhodne odločbe na kraju prekrška zaseže predmete prekrška iz 4. in 5. točke prvega odstavka tega člena.«

V dosedanjem tretjem odstavku, ki postane četrti odstavek, se besedi »varstveni ukrep« nadomestita z besedama »stranska sankcija«.

9. člen

Za 50. členom se doda 50.a člen, ki se glasi:

»50.a člen

(pristojnost za odločanje o prekrških)

Za odločanje o prekrških iz 48., 49. in 50. člena tega zakona je pristojen inšpekcijski organ ministrstva, razen za določbe 3., 22., 24. in 25. točke prvega odstavka 48. člena, 3., 14., 16. in 17. točke prvega odstavka 49. člena ter 4. in 5. točke prvega odstavka 50. člena tega zakona, za katere je pristojna policija.«

10. člen

51. člen se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Z globo od 50.000 do 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek posameznik, če na zahtevo policista ne pokaže dovoljenja (četrti odstavek 30. člena in šesti odstavek 31. člena).

(2) Z globo od 100.000 do 500.000 tolarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali samostojni podjetnik posameznik, ki stori dejanje iz prejšnjega odstavka.«

11. člen

(izdaja predpisa)

Minister, pristojen za notranje zadeve, izda predpis iz drugega odstavka 45.a člena zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

12. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 213-05/02-8/4

Ljubljana, dne 12. julija 2005

EPA 231-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med. l. r.

3068. Odlok o razpisu naknadnega zakonodajnega referenduma o Zakonu o Radioteleviziji Slovenija

Na podlagi 12. in 21. člena Zakona o referendumu in o ljudski iniciativi (Uradni list RS, št. 15/94, 13/95 – odločba US, 38/96, 43/96 – odločba US, 59/01, 11/03 – odločba US, 48/03 – odločba US, 83/04 in 24/05 – odločba US) in prvega odstavka 108. člena Poslovnika Državnega zbora (Uradni list RS, št. 35/02 in 60/04) je Državni zbor Republike Slovenije na 10. izredni seji dne 21. julija 2005 sprejel

ODLOK

o razpisu naknadnega zakonodajnega referenduma o Zakonu o Radioteleviziji Slovenija

I

Na podlagi zahteve 31 poslank in poslancev, ki jo je Državni zbor Republike Slovenije prejel 15. julija 2005, se razpiše naknadni zakonodajni referendum o Zakonu o Radioteleviziji Slovenija (ZRTVS-1), ki ga je Državni zbor Republike Slovenije sprejel 15. julija 2005.

II

Vprašanje, ki se daje na referendum, se glasi:

»Ali ste za to, da se uveljavi Zakon o Radioteleviziji Slovenija (ZRTVS-1), ki ga je na predlog Vlade Republike Slovenije sprejel Državni zbor Republike Slovenije 15. julija 2005?«.

III

Za dan razpisa referenduma, s katerim začnejo teči roki za opravila, ki so potrebna za izvedbo referenduma, se določi 16. avgust 2005.

IV

Glasovanje na referendumu se izvede v nedeljo, 25. septembra 2005.

V

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 005-02/97-8/43

Ljubljana, dne 21. julija 2005.

EPA 376-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med. l. r.

3069. Sklep o izvolitvi v sodniško funkcijo

Na podlagi 130. člena Ustave Republike Slovenije, prvega odstavka 28. člena Zakona o sodiščih (Uradni list RS, št. 19/94, 45/95, 26/99 – ZPP, 38/99, 28/00 – ZS-C, 26/01-PZ, 56/02 – ZJU, 67/02 – ZSS-D in 110/02 – ZDT-B) in 112. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 15. julija 2005 sprejel

SKLEP

o izvolitvi v sodniško funkcijo

V sodniško funkcijo se izvoli:

Tatjana BEZGOVŠEK, na sodniško mesto okrajne sodnice na Okrajnem sodišču v Celju.

Št. 700-04/90-15/20
Ljubljana, dne 15. julija 2005.
EPA 219-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med. l. r.

3070. Sklep o izvolitvi v sodniško funkcijo

Na podlagi 130. člena Ustave Republike Slovenije, prvega odstavka 28. člena Zakona o sodiščih (Uradni list RS, št. 19/94, 45/95, 26/99 – ZPP, 38/99, 28/00 – ZS-C, 26/01-PZ, 56/02 – ZJU, 67/02 – ZSS-D in 110/02 – ZDT-B) in 112. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 15. julija 2005 sprejel

S K L E P **o izvolitvi v sodniško funkcijo**

V sodniško funkcijo se izvoli:
Barbara FRANCA, na sodniško mesto okrajne sodnice na Okrajnem sodišču v Kopru.

Št. 700-04/90-15/21
Ljubljana, dne 15. julija 2005.
EPA 319-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med. l. r.

3071. Sklep o izvolitvi v sodniško funkcijo

Na podlagi 130. člena Ustave Republike Slovenije, prvega odstavka 28. člena Zakona o sodiščih (Uradni list RS, št. 19/94, 45/95, 26/99 – ZPP, 38/99, 28/00 – ZS-C, 26/01-PZ, 56/02 – ZJU, 67/02 – ZSS-D in 110/02 – ZDT-B) in 112. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 15. julija 2005 sprejel

S K L E P **o izvolitvi v sodniško funkcijo**

V sodniško funkcijo se izvoli:
Mirjana REBERC, na sodniško mesto okrajne sodnice na Okrajnem sodišču v Ilirski Bistrici.

Št. 700-04/90-15/21
Ljubljana, dne 15. julija 2005.
EPA 319-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med. l. r.

3072. Sklep o izvolitvi v sodniško funkcijo

Na podlagi 130. člena Ustave Republike Slovenije, prvega odstavka 28. člena Zakona o sodiščih (Uradni list RS, št. 19/94, 45/95, 26/99 – ZPP, 38/99, 28/00 – ZS-C, 26/01-PZ, 56/02 – ZJU, 67/02 – ZSS-D in 110/02 – ZDT-B) in 112. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 15. julija 2005 sprejel

S K L E P **o izvolitvi v sodniško funkcijo**

V sodniško funkcijo se izvoli:
mag. Mojca KETE UJČIČ, na sodniško mesto okrajne sodnice na Okrajnem sodišču v Piranu.

Št. 700-04/90-15/23
Ljubljana, dne 15. julija 2005.
EPA 319-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med. l. r.

3073. Sklep o razrešitvi in imenovanju članov Sveta Sklada kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije

Na podlagi 5. in 21. člena Zakona o skladu kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 10/93, 1/96 in 23/96 – popr.) ter 112. in 201. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 15. julija 2005 sprejel

S K L E P **o razrešitvi in imenovanju članov Sveta Sklada kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije**

V Svetu Sklada kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 20/02 in 83/04) se:

razrešijo dolžnosti člana:

Niko RAINER
Branko MERHAR
Venčeslav RADI
Mladen BERGINC
Jože STERLE

ter imenujejo za člane:

dr. Marjan VEZJAK
Bogomir ŠPILETIČ
Franc KEBE
mag. Srečko PERKO
Drago NEMEC

Št. 412-01/93-9/4
Ljubljana, dne 15. julija 2005.
EPA 318-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med. l. r.

3074. Sklep o spremembi Sklepa o imenovanju Nacionalnega sveta za kulturo

Na podlagi drugega odstavka 16. člena Zakona o uredničenju javnega interesa za kulturo (Uradni list RS, št. 96/02) ter 112. in 201. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 15. julija 2005 sprejel

S K L E P**o spremembi Sklepa o imenovanju Nacionalnega sveta za kulturo****I**

Sklep o imenovanju Nacionalnega sveta za kulturo (Uradni list RS, št. 83/04) se v I. točki spremeni v naslednjem:

razreši se član:
Evgen BAVČAR
za člana se imenuje:
Andrej JEMEC

II

Ta sklep začne veljati z dnem, ko ga sprejme Državni zbor Republike Slovenije.

Št. 610-01/02-17/11
Ljubljana, dne 15. julija 2005.
EPA 320-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med. I. r.

3075. Sklep o spremembi Sklepa o imenovanju članov Sveta Fundacije za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij v Republiki Sloveniji

Na podlagi drugega odstavka 10. člena Zakona o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije (Uradni list RS, št. 44/96 in 47/97), 11. člena Odloka o ustanovitvi Fundacije za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 9/98) v zvezi z 22. in 24. členom Zakona o invalidskih organizacijah (Uradni list RS, št. 108/00) ter 112. in 201. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 15. julija 2005 sprejel

S K L E P**o spremembi Sklepa o imenovanju članov Sveta Fundacije za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij v Republiki Sloveniji****I**

Sklep o imenovanju članov Sveta Fundacije za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 115/02) se v besedilu II. točke spremeni v naslednjem:

Na predlog invalidskih organizacij se:
razreši predstavnik uporabnikov pod številko 11:
11. Jože MIKLAVIČ, Društvo Invalidski Forum Slovenije

imenuje predstavnik uporabnikov pod številko 11:
11. Elena PEČARIČ, YHD – Društvo za teorijo in kulturo hendikepa

II

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 412-01/96-21/46
Ljubljana, dne 15. julija 2005.
EPA 322-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med. I. r.

PRESEDNIK REPUBLIKE**3076. Ukaz o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Italiji**

Na podlagi prvega odstavka 107. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/00, 24/03 in 69/04) in prvega odstavka 17. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 113/03 – uradno prečiščeno besedilo) izdajam

U K A Z**o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Italiji**

Odpoklicujem Vojka Volka, izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Italiji.

Št. 001-19-3/05
Ljubljana, dne 18. julija 2005.

dr. Janez Drnovšek I. r.
Predsednik
Republike Slovenije

3077. Ukaz o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Malti

Na podlagi prvega odstavka 107. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/00, 24/03 in 69/04) in prvega odstavka 17. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 113/03 – uradno prečiščeno besedilo) izdajam

U K A Z**o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Malti**

Odpoklicujem Vojka Volka, izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Malti s sedežem v Rimu.

Št. 001-19-4/05
Ljubljana, dne 18. julija 2005.

dr. Janez Drnovšek I. r.
Predsednik
Republike Slovenije

3078. Ukaz o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki San Marino

Na podlagi prvega odstavka 107. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/00, 24/03 in 69/04) in prvega odstavka 17. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 113/03 – uradno prečiščeno besedilo) izdajam

U K A Z**o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki San Marino**

Odpoklicujem Vojka Volka, izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki San Marino s sedežem v Rimu.

Št. 001-19-5/05
Ljubljana, dne 18. julija 2005.

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik
Republike Slovenije

3079. Ukaz o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Tuniziji

Na podlagi prvega odstavka 107. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/00, 24/03 in 69/04) in prvega odstavka 17. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 113/03 – uradno prečiščeno besedilo) izdajam

U K A Z**o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Tuniziji**

Odpoklicujem Vojka Volka, izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Tuniziji s sedežem v Rimu.

Št. 001-19-6/05
Ljubljana, dne 18. julija 2005.

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik
Republike Slovenije

3080. Ukaz o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Argentini

Na podlagi prvega odstavka 107. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/00, 24/03 in 69/04) in prvega odstavka 17. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 113/03 – uradno prečiščeno besedilo) izdajam

U K A Z**o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Argentini**

Odpoklicujem mag. Bojana Grobovška, izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Argentini.

Št. 001-19-7/05
Ljubljana, dne 18. julija 2005.

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik
Republike Slovenije

3081. Ukaz o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Vzhodni republiki Urugvaj

Na podlagi prvega odstavka 107. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/00, 24/03 in 69/04) in prvega odstavka 17. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 113/03 – uradno prečiščeno besedilo) izdajam

U K A Z**o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Vzhodni republiki Urugvaj**

Odpoklicujem mag. Bojana Grobovška, izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Vzhodni republiki Urugvaj s sedežem v Buenos Airesu.

Št. 001-19-8/05
Ljubljana, dne 18. julija 2005.

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik
Republike Slovenije

3082. Ukaz o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Čile

Na podlagi prvega odstavka 107. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/00, 24/03 in 69/04) in prvega odstavka 17. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 113/03 – uradno prečiščeno besedilo) izdajam

U K A Z**o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Čile**

Odpoklicujem mag. Bojana Grobovška, izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Čile s sedežem v Buenos Airesu.

Št. 001-19-9/05

Ljubljana, dne 18. julija 2005.

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik
Republike Slovenije

3083. Ukaz o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Federativni republiki Braziliji

Na podlagi prvega odstavka 107. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/00, 24/03 in 69/04) in prvega odstavka 17. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 113/03 – uradno prečiščeno besedilo) izdajam

U K A Z

o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Federativni republiki Braziliji

Odpoklicujem mag. Bojana Grobovska, izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Federativni republiki Braziliji s sedežem v Buenos Airesu.

Št. 001-19-10/05

Ljubljana, dne 18. julija 2005.

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik
Republike Slovenije

3084. Ukaz o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika – vodje Stalnega predstavništva Republike Slovenije pri Evropski uniji v Bruslju

Na podlagi prvega odstavka 107. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/00, 24/03 in 69/04) in prvega odstavka 17. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 113/03 – UPB1) izdajam

U K A Z

o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika – vodje Stalnega predstavništva Republike Slovenije pri Evropski uniji v Bruslju

Odpoklicujem dr. Cirila Štoklja, izrednega in pooblaščenega veleposlanika – vodjo Stalnega predstavništva Republike Slovenije pri Evropski uniji v Bruslju.

Št. 001-19-11/05

Ljubljana, dne 19. julija 2005.

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik
Republike Slovenije

VLADA

3085. Uredba o začasnih ukrepih za zavarovanje urejanja prostora na podlagi Programa priprave državnega lokacijskega načrta za glavno cesto na odseku Želodnik–Mengeš–Vodice, na odseku Žeje–Vodice

Na podlagi prvega odstavka 81. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02, 8/03 – popr. in 58/03 – ZZK-1) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O

o začasnih ukrepih za zavarovanje urejanja prostora na podlagi Programa priprave državnega lokacijskega načrta za glavno cesto na odseku Želodnik–Mengeš–Vodice, na odseku Žeje–Vodice

1. člen

(predmet uredbe)

S to uredbo se sprejmejo začasni ukrepi za zavarovanje območja urejanja prostora na podlagi Programa priprave državnega lokacijskega načrta za glavno cesto na odseku Želodnik–Mengeš–Vodice, na odseku Žeje–Vodice (v nadaljnjem besedilu: zavarovano območje).

2. člen

(namen uredbe)

Ta uredba se izda zaradi preprečitve utemeljene nevarnosti, ker bo sicer izvedba prostorske ureditve močno otežena, ker se bodo sicer bistveno zvišali stroški njene izvedbe in bodo za njeno izvedbo potrebni znatno povečani posegi v pravice in pravne koristi lastnikov nepremičnin in drugih prizadetih subjektov.

3. člen

(podlaga predvidene prostorske ureditve v prostorskem aktu)

Sprejem predvidenega državnega lokacijskega načrta je utemeljen na podlagi:

- Odloka o Strategiji prostorskega razvoja Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 76/04),
- Uredbe o Prostorskem redu Slovenije (Uradni list RS, št. 122/04).

4. člen

(zavarovano območje)

Zavarovano območje obsega zemljišča z naslednjimi parcelnimi številkami:

– k.o. Moste:

1124, 1125, 1130, 1131, 1134, 1135, 1140, 1141/1, 1141/2, 1143/2, 1144, 1147, 1148/2, 1149/2, 1150, 1155, 1156/2, 1157, 1158, 1163, 1164, 1165, 1166, 1167, 1171/1, 1171/2, 1171/3, 1172, 1175, 1176, 1182/1, 1182/2, 1183, 1184, 1185, 1186, 1191, 1192, 1193, 1194, 1200, 1201/1, 1201/2, 1202, 1203, 1208, 1209, 1210, 1211, 1217, 1218, 1219/1, 1219/2, 1220/1, 1225, 1226, 1229/1, 1229/2, 1230, 1233, 1234/1, 1234/2, 1237/1, 1237/2, 1242, 1243/1, 1247/1, 1247/2, 1248/2, 1253/3, 1254, 1261, 1262, 1264, 1268/2, 1269/2, 1274, 1275, 1285/1, 1285/2, 1286, 1288, 1298, 1305, 1306, 1307, 1308, 1309, 1310/1, 1310/2, 1311, 1312, 1314, 1316, 1319, 1320, 1323, 1324, 1327/2, 1328, 1330/1, 1330/2, 1418/3, 1436, 1438;

– k.o. Nasovče:

808, 809, 810, 811, 812, 855/2, 856, 857;

– k.o. Vodice:

1000, 1001, 1002, 1003, 1004, 1005, 1007, 1099/1, 1099/2, 1103/1, 1103/2, 1104/1, 1104/2, 1105/1, 1105/2, 1106/1, 1106/2, 1109/1, 1109/2, 1110/1, 1110/2, 1111/1, 1111/2, 1116/1, 1116/2, 1117/1, 1117/2, 1122/1, 1122/2, 1123/1, 1123/2, 1124/1, 1124/2, 1124/3, 1128, 1129, 1130, 1132, 1134, 1135, 1136/1, 1136/2, 1137/1, 1137/2, 1138, 1142/1, 1142/2, 1145/1, 1147/1, 1148/1, 1181, 1182/1, 1184/1, 1184/2, 1184/3, 1185/1, 1185/2, 1186/1, 1186/2, 1186/3, 1186/4, 1186/5, 1186/7, 1189, 1190/1, 1190/4, 1199/1, 1199/2, 1201, 1205, 1208, 1209, 1210, 1213/1, 1213/2, 1216/1, 1217/3, 1220/1, 1220/2, 1222, 1225/1, 1225/2, 1225/3, 1226/1, 1227, 1228, 1236, 1237, 1238/1, 1238/2, 1270/7, 1328/1, 1328/2, 1328/5, 1398/1, 1399/2, 1401/1, 1401/6, 1405, 1407/1, 1409/2, 1410/1, 1411/1, 1411/2, 1411/3, 1412, 1414, 1424, 1425, 49/1, 49/2, 49/4, 50/1, 50/3, 50/4, 978/1, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999;

– k.o. Repnje:

304;

– k.o. Bukovica:

1340, 1341, 1342, 552, 553, 554, 555/1, 555/2, 556, 557, 559, 560, 561, 562, 565, 566, 567, 568.

5. člen

(vrste začasnih ukrepov)

(1) Na zavarovanem območju je prepovedano:

– parcelacija zemljišč in promet z njimi, razen na območjih, kjer je predvidena komasacija zemljišč iz 115. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02, 8/03 – popr. in 58/03 – ZZK-1, v nadaljnjem besedilu: ZUreP-1),

– sprejemanje sprememb prostorskih aktov, ki veljajo na zavarovanem območju, in

– izvajanje gradenj, za katere gradbeno dovoljenje še ni dokončno, oziroma če ne gre za gradnje, s katerimi se izboljšuje komunalna in druga infrastruktura, in

– druga dela, navedena v drugem odstavku 83. člena ZUreP-1.

(2) Upravna enota, ki v nasprotju s prepovedmi iz prejšnjega odstavka izda dovoljenje za poseg v prostor, nosi stroške, ki bi utegnili nastati imetniku dovoljenja.

6. člen

(čas veljavnosti začasnih ukrepov)

(1) Začasni ukrepi veljajo še eno leto po uveljavitvi državnega lokacijskega načrta za glavno cesto na odseku Želodnik–Mengeš–Vodice, na odseku Žeje–Vodice, vendar največ štiri leta od uveljavitve te uredbe.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek začasni ukrepi iz 1. in 3. točke prvega odstavka prejšnjega člena veljajo za investitorje državnega lokacijskega načrta le do uveljavitve državnega lokacijskega načrta za glavno cesto na odseku Želodnik–Mengeš–Vodice, na odseku Žeje–Vodice.

7. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00719-67/2005/5

Ljubljana, dne 14. julija 2005.

EVA 2005-2511-0121

Vlada Republike Slovenije

Janez Janša l. r.
Predsednik

3086. Uredba o oblikovanju cen naftnih derivatov

Na podlagi 8. člena in 1. ter 5. točke 9. člena Zakona o kontroli cen (Uradni list RS, št. 63/99) in v zvezi z 2. členom Uredbe o listi blaga in storitev, za katere se uporabljajo ukrepi kontrole cen (Uradni list RS, št. 80/00 in 17/04), izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o oblikovanju cen naftnih derivatov

1. člen

S to uredbo se določa mehanizem oblikovanja cen naftnih derivatov, sestavine, ki jih morajo upoštevati podjetja, ki se ukvarjajo z dejavnostjo prodaje naftnih derivatov (v nadaljnjem besedilu: distributerji), in merila, po katerih se morajo oblikovati cene ali njihove sestavine.

2. člen

Za naftne derivate iz prejšnjega člena se štejejo 95-oktanski neosvinčeni motorni bencin (v nadaljnjem besedilu: NMB-95), 98-oktanski neosvinčeni motorni bencin (v nadaljnjem besedilu: NMB-98), plinsko olje (v nadaljnjem besedilu: D-2) in ekstra lahko kurilno olje (v nadaljnjem besedilu: KOEL).

Cena iz prejšnjega člena se oblikuje na enoto proizvoda, ki znaša 1 liter, in sicer kot povprečna 14-dnevna cena tekočega obdobja.

3. člen

Povprečna 14-dnevna prodajna cena tekočega obdobja brez dajatev (v nadaljnjem besedilu: modelska cena) za posamezen naftni derivat se določi z naslednjim izračunom:

$$P_t = \left[\left(\frac{\sum_{i=1}^n CIFMedH_i \cdot e_i}{n} \right) \cdot \frac{\rho}{1000} \right] + r + M$$

kjer pomeni:

P_t :	modelska cena naftnega derivata v SIT/liter
ρ :	gostota naftnega derivata (za motorne bencine znaša 0,755 kg/liter, za D-2 in KOEL 0,845 kg/liter)
r :	prispevek za blagovne rezerve v SIT/liter, ki ga na podlagi 21.b člena Zakona o blagovnih rezervah z uredbo določi Vlada Republike Slovenije
M :	marža distributerjev, kot je navedena v 12. in 13. členu te uredbe
i :	dnevni podatek; $i = 1, 2, 3, \dots, n$
t :	14-dnevni interval tekočega obdobja
n :	$n = 14$; spremljamo 14-dnevna povprečja (dejansko je $n = 10$, ker za soboto in nedeljo ni objave borznih kotacij)
e :	1 USD = x SIT; dnevni tečaj Banke Slovenije (srednji za devize)
$CIF MedH$:	borzna kotacija derivata (najvišja dnevna vrednost v USD/tono po viru: Platt's European Marketscan)

4. člen

P^* je najvišja prodajna cena brez dajatev v SIT/liter, korigirana po postopku zaokroževanja drobnoprodajne cene.

5. člen

Drobnoprodajna cena se določi tako, da se modelski ceni P_t dodajo v skladu z veljavnimi predpisi vse fiskalne obremenitve. Drobnoprodajna cena se skladno z matematičnimi pravili zaokroži na eno decimalno mesto. S ponovnim preračunom dobimo po odbitku vseh fiskalnih obremenitev najvišjo korigirano prodajno ceno brez dajatev P_t^* , ki se lahko uveljavi na trgu v obdobju $t+1$.

Po postopku zaokroževanja drobnoprodajne cene, kot ga predvideva prejšnji odstavek tega člena, se korigirana prodajna cena tekočega 14-dnevnega obdobja P_t^* določi kot najvišja prodajna cena brez dajatev P_t , ki velja v obdobju $t+1$ ($P_t^* = P_t$).

6. člen

Mehanizem oblikovanja cen iz 3., 4. in prejšnjega člena te uredbe se neposredno uporablja za NMB-95, D-2 in KOEL.

Za NMB-98, ki kotira le na borzi v Rotterdamu, se uporablja modificiran postopek, ki je določen v 7. členu te uredbe.

7. člen

Osnova prodajne cene za NMB-98 je borzna kotacija za NMB-95 (CIF MedH), povečana za oktansko premijo. Oktanska premija se dnevno izračunava kot razlika med cenama NMB-98 in NMB-95, ki kotirata na borzi v Rotterdamu (NWE barges FOB Rotterdam, Vir: Platt's European Marketscan). Za vse nadaljnje postopke oblikovanja in sprememb cen se smiselno uporabljajo določbe prejšnjih členov.

8. člen

Postopek delovanja mehanizma iz 3. člena te uredbe:

a) osnova za izračun najvišje prodajne cene brez dajatev (v SIT/liter), ki se lahko uveljavi na trgu, so borzne kotacije CIF Mediteran – High, podane v USD/tono;

b) modelska cena v SIT/tono se izračuna tako, da se vsakodnevna borzna cena pomnoži s tečajem ameriškega dolarja za isti dan, skupna vsota pa se deli s številom dni, za katere so na razpolago podatki;

c) v primeru, da za določen dan ni podatka o deviznem tečaju, se kot relevanten podatek vzame zadnji razpoložljivi devizni tečaj;

č) dejansko se modelska cena izračuna za 10 dni in sicer od ponedeljka v tednu x , do vključno petka v tednu $x+1$. V primeru, da je zaradi državnih praznikov ali dela prostih dni oziroma zaradi drugega vzroka na razpolago manj kot 10 podatkov, se 14-dnevno povprečje izračuna na podlagi razpoložljivih podatkov, za kar se štejejo podatki o borznih kotacijah CIF Mediteran – High in podatki o deviznem tečaju, ki so objavljeni najkasneje do ponedeljka v tednu $x+2$, in sicer do 8. ure. Navedeni podatki se za izračun modelske cene štejejo kot dokončni podatki;

d) izračunana modelska cena, izražena v SIT/tono, se preko gostote (ρ) derivata in faktorja $1/1000$ preračuna v SIT/liter ter se ji prišteje v SIT/liter izražen prispevek za blagovne rezerve in v SIT/liter izražena bruto marža.

9. člen

Nova najvišja cena se uveljavi v torek v tednu $x+2$ in velja do vključno ponedeljka v tednu $x+4$, distributerji pa so dolžni že v ponedeljek v tednu $x+2$ o višini oblikovane cene obvestiti Ministrstvo za gospodarstvo.

V primeru, da je v ponedeljek v tednu $x+2$ v Republiki Sloveniji državni praznik ali dela prost dan, so distributerji dolžni prvi naslednji delovni dan o višini oblikovanih cen obvestiti Ministrstvo za gospodarstvo, cena pa se lahko na trgu v tem primeru uveljavi drugi naslednji delovni dan.

10. člen

Pri izračunu cen se uporablja naslednje število decimalnih mest in zaokroževanje:

borzna cena v USD/tono:	1 decimalno mesto (vhodni podatek)
tečaj Banke Slovenije:	4 decimalna mesta (vhodni podatek)
borzna cena derivata v SIT/liter:	zaokrožitev na 3 decimalna mesta
modelska cena:	zaokrožitev na 3 decimalna mesta
prodajna cena brez dajatev:	zaokrožitev na 3 decimalna mesta
drobnoprodajna cena:	zaokrožitev na 1 decimalno mesto.

11. člen

Za prvi izračun prodajne cene brez dajatev, ki se lahko v skladu s to uredbo uveljavi na trgu, se pri izračunu izhodiščne najvišje modelske cene v SIT/liter po obrazcu iz 3. člena te uredbe uporabi kot 14-dnevno povprečje t obdobje od vključno 18. julija do vključno 29. julija 2005.

12. člen

Ob uveljavitvi te uredbe znaša marža za bencine 17,493 SIT/liter, za D-2 16,275 SIT/liter in za KOEL 12,036 SIT/liter. Višina marž se v času veljavnosti uredbe ne spreminja.

13. člen

Prodajne cene naftnih derivatov, ki veljajo ob uveljavitvi te uredbe, veljajo do določitve novih cen iz 3. in 11. člena te uredbe.

14. člen

Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati Uredba o oblikovanju cen naftnih derivatov (Uradni list RS, št. 84/04).

15. člen

Ta uredba začne veljati 1. avgusta 2005.

Št. 00713-26/2005/5

Ljubljana, dne 14. julija 2005.

EVA 2005-2111-0017

Vlada Republike Slovenije

Janez Janša l. r.
Predsednik

3087. Odlok o spremembi in dopolnitvi Odloka o višini sredstev za ukrepe kmetijske strukturne politike in kmetijske politike razvoja podeželja za proračunski leti 2005 in 2006

Na podlagi 5. in 7. ter v zvezi s 126. členom Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 54/00, 52/02 – ZDU-1, 58/02 – ZMR-1 in 45/04 – ZdZPKG) in v zvezi z 2. členom Uredbe o programih kmetijske strukturne politike in kmetijske politike razvoja podeželja za leti 2005 in 2006 (Uradni list RS, št. 45/04 in 10/05) izdaja Vlada Republike Slovenije

O D L O K

o spremembi in dopolnitvi Odloka o višini sredstev za ukrepe kmetijske strukturne politike in kmetijske politike razvoja podeželja za proračunski leti 2005 in 2006

1. člen

V Odloku o višini sredstev za ukrepe kmetijske strukturne politike in kmetijske politike razvoja podeželja za proračunski leti 2005 in 2006 (Uradni list RS, št. 45/05) se v

1. členu za besedo »plačil« doda besedilo »ter obveznosti iz preteklih let«.

2. člen

V 2. členu se besedilo 5. a) točke spremeni tako, da se glasi:

»a) za leto 2005 do višine 610.000.000 SIT:

– za realizacijo javnega razpisa pomoč za nadomestilo škode v letu 2004 do 26.893.535 SIT,

– za realizacijo javnega razpisa pomoč za nadomestilo škode v letu 2005 do 73.106.465 SIT,

– za sprejete obveznosti iz naslova javnega razpisa pomoč mladim kmetom za prevzem kmetij v letu 2004 do 25.000.000 SIT,

– za realizacijo javnega razpisa pomoč mladim kmetom za prevzem kmetij v letu 2005 do 470.000.000 SIT,

– za sprejete obveznosti iz naslova javnega razpisa za prestrukturiranje kmetijskih zadrug v letu 2003 do 2.721.970 SIT,

– za realizacijo rešenih pritožb iz naslova javnih razpisov iz preteklih let za namen financiranja projektov v primarno kmetijsko pridelavo do 12.278.030 SIT;«.

3. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00715-35/2005/5
Ljubljana, dne 14. julija 2005.
EVA 2005-2311-0172

Vlada Republike Slovenije

Janez Janša l. r.
Predsednik

3088. Sklep o spremembah in dopolnitvah Sklepa o preoblikovanju javnega podjetja Pošta Slovenije, d.o.o., v družbo Pošta Slovenije, d.o.o.

Na podlagi 409. in 457. člena Zakona o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 15/05 – uradno prečiščeno besedilo) in 6. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo) je Vlada Republike Slovenije sprejela

S K L E P

o spremembah in dopolnitvah Sklepa o preoblikovanju javnega podjetja Pošta Slovenije, d.o.o., v družbo Pošta Slovenije, d.o.o.

1. člen

V Sklepu o preoblikovanju javnega podjetja Pošta Slovenije, d.o.o., v družbo Pošta Slovenije, d.o.o. (Uradni list RS, št. 67/02 in 96/03; v nadaljnjem besedilu: sklep) se prvi odstavek 5. člena dopolni z naslednjim besedilom:

- »51.170 Posredništvo pri prodaji živil, pijač, tobaknih izdelkov
- 51.210 Trgovina na debelo z žiti, semeni in krmo
- 52.110 Trgovina na drobno v nespecializiranih prodajalnah, pretežno z živili
- 52.250 Trgovina na drobno z alkoholnimi in brezalkoholnimi pijačami

- 52.260 Trgovina na drobno s tobaknimi izdelki
- 52.270 Trgovina na drobno v drugih specializiranih prodajalnah z živili
- 52.461 Trgovina na drobno s kovinskimi izdelki
- 52.484 Trgovina na drobno s kurivom.«.

2. člen

V prvem odstavku 15. člena sklepa se beseda »revizijsko« nadomesti z besedo »revizorjevo«, v drugem odstavku istega člena pa se beseda »revizijskemu« nadomesti z besedo »revizorjevemu«.

3. člen

Besedilo 16. člena sklepa se spremeni tako, da se glasi:

»Družba mora v skladu z določili zakona, ki ureja izvajanje poštne storitve, zagotoviti ustrezno ločitev na računovodski ravni med različnimi poslovnimi dejavnostmi, ki zagotavlja preglednost računovodskih informacij.

Družba mora za celotno obdobje, ko je izvajalec univerzalnih poštne storitve, v skladu z določili zakona, ki ureja izvajanje poštne storitve, zagotoviti ločeno računovodsko spremljanje univerzalnih, rezerviranih in ostalih poštne storitve, ki jih izvaja.«.

4. člen

V celotnem besedilu 23. člena sklepa se besedilo »in njegovega namestnika« oziroma »in njegovim namestnikom« nadomesti z besedilom », njegovega namestnika in člana posloводства« oziroma », njegovim namestnikom in članom posloводства.«.

5. člen

V drugi točki drugega odstavka 28. člena sklepa se beseda »revizijskem« nadomesti z besedo »revizorjevem«.

6. člen

Besedilo 30. člena sklepa se spremeni tako, da se glasi:

»Poslovodstvo družbe ima tri člane. Poslovodstvo družbe predstavljajo generalni direktor, namestnik generalnega direktorja in član posloводства. Delovna področja članov posloводства določi nadzorni svet.«.

7. člen

V 31. členu sklepa se za besedilom »Generalnega direktorja in namestnika generalnega direktorja« doda besedilo »ter člana posloводства«.

8. člen

V 32. členu sklepa se za besedilom »Generalni direktor oziroma namestnik generalnega direktorja« doda besedilo »oziroma član posloводства«.

9. člen

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati naslednji dan po vpisu v sodni register.

Št. 00713-30/2005/5
Ljubljana, dne 14. julija 2005.
EVA 2005-2111-0095

Vlada Republike Slovenije

Janez Janša l. r.
Predsednik

MINISTRSTVA

3089. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah pravilnika o merilih za ugotavljanje vrednosti stanovanj in stanovanjskih stavb

Na podlagi 116. člena Stanovanjskega zakona (Uradni list RS, št. 69/03 in 18/04 – ZVKSES) izdaja minister za okolje in prostor

PRAVILNIK

o spremembah in dopolnitvah pravilnika o merilih za ugotavljanje vrednosti stanovanj in stanovanjskih stavb

1. člen

V Pravilniku o merilih za ugotavljanje vrednosti stanovanj in stanovanjskih stavb (Uradni list RS, št. 127/04) se v 10. členu v tretjem odstavku prvi stavek spremeni tako, da se glasi:

»Izobraževanje iz prejšnjega odstavka opravlja Slovenski inštitut za revizijo.«

2. člen

V 11. členu se črta pika in doda besedilo:
»in za ugotavljanje osnove za odmero davka od premoženja.«.

3. člen

V prilogi št. 1 se IV. točka obrazca z naslovom »TOČKOVANJE GRADBENEGA DELA STANOVANJA« nadomesti z novo IV. točko, ki je kot priloga sestavni del tega pravilnika.

4. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 361-00-313/01

Ljubljana, dne 8. julija 2005.

EVA 2005-2511-0186

Janez Podobnik l. r.
Minister
za okolje in prostor

Priloga

»IV. TOČKOVANJE GRADBENEGA DELA STANOVANJA

število točk

1. KONSTRUKCIJA

starost objekta (rekonstrukcije)	
1. SKUPAJ	

2. OKNA

okviri oken: (iz lesa, plastificirana, aluminijasta, iz drugega materiala)	
senčila (polkna, rolete, zunanje žaluzije, druga senčila)	
navadna enojna zasteklitev	2
navadna dvojna zasteklitev	3
termoizolacijsko steklo	4
2. SKUPAJ	

3. VRATA

lesene masivne izvedbe	
ostale izvedbe	
3. SKUPAJ	

4. TLAKI

prostori	prostori za pripravo hrane	prostori za osebno higieno	prostori za bivanje in spanje	drugi prostori	
vrsta tlakov					
betonski, teraco					
ladijski pod					

plastični podi, PVC, linolej				
parket				
keramika				
kamen				
4. SKUPAJ				

5. NOTRANJE STENE

beljenje, tapete		9
keramika v sanitarijah do 1,5 m višine		3
keramika v sanitarijah nad 1,5 m višine		4
5. SKUPAJ		

6. FASADA – izolacija

toplotna izolacija		4
FASADA – vrsta obdelave		
obložena s kamnom		
obložena z opeko		
obložena s fasadnim ometom		
6. SKUPAJ		

7. INŠTALACIJE

vodovod	napeljava mrzle vode	
	napeljava tople vode	
elektrika	napeljava električne energije	
ogrevanje	centralno, etažno	
plinska napeljava		3
skupna televizijska antena		2
kabelska televizija		2
telekomunikacijski priključek		2
domofon		2
prisilno prezračevanje		4
7. SKUPAJ		

8. DRUGA OPREMA

dvigalo		5
klimatska naprava		6
individualne merilne naprave	ogrevanje	3
	vodovod	1
protivlomne naprave		6
8. SKUPAJ		

9. DRUGE PRIPADAJOČE POVRŠINE STANOVANJU

zunanje pokrito parkirišče	18
zunanje nepokrito parkirišče	14
atrij pri stanovanju	12
9. SKUPAJ	

10. SKUPNE POVRŠINE

skupna soba	2
sušilnica	2
pralnica	3
kolesarnica	2
zaklonišče	3
skupno zunanje parkirišče	7
skupno parkirišče v garaži	9
skupne sanitarije	3
skupna kopalnica	4
10. SKUPAJ	

11. ODBITNE TOČKE

neizoliranost kletnega ali pritličnega stanovanja – vidna vlaga	- 5
sanitarni prostori ločeni od stanovanja	- 4
mansardno, podstrešno stanovanje	- 3
11. SKUPAJ	

3090. Pravilnik o načrtu ukrepov za primer nesreče pri delu z gensko spremenjenimi organizmi v zaprtem sistemu

Na podlagi petega odstavka 17. člena Zakona o ravnanju z gensko spremenjenimi organizmi (Uradni list RS, št. 23/05 – prečiščeno besedilo) izdaja minister za okolje in prostor

PRAVILNIK o načrtu ukrepov za primer nesreče pri delu z gensko spremenjenimi organizmi v zaprtem sistemu

1. člen

Ta pravilnik ureja podrobnejšo vsebino in obseg načrta ukrepov za primer nesreče pri delu z gensko spremenjenimi organizmi (v nadaljnjem besedilu: GSO) v zaprtih sistemih, metodologijo za njegovo pripravo, preverjanje in dopolnjevanje ter način in obseg obveščanja in opozarjanja v primeru nesreče, v skladu z Direktivo Sveta 90/219/EGS z dne 23. aprila 1990 o uporabi gensko spremenjenih mikroorganizmov v zaprtih sistemih (UL L št. 117 z dne 8. 5. 1990, str. 1, z vsemi spremembami), pa tudi sodelovanje z drugimi

državami članicami ter pristojnim organom Evropske unije v zvezi z nesrečo pri delu z GSO v zaprtem sistemu.

Nesreča iz prejšnjega odstavka je vsak izreden dogodek ali vrsta dogodkov, kadar pri delu z GSO v zaprtem sistemu pride do nepredvidenega sproščanja GSO v okolje, ki lahko pomeni takojšnjo ali kasnejšo nevarnost za okolje ali zdravje ljudi. Nesreča pri delu z GSO (v nadaljnjem besedilu: nesreča) je okoljska nesreča po predpisih o varstvu okolja.

2. člen

Načrt ukrepov za primer nesreče pri delu z GSO v zaprtih sistemih (v nadaljnjem besedilu: načrt ukrepov) je razčlenjena zamisel za obvladovanje nesreče in omejitev ali preprečitev njenih posledic za okolje in zdravje ljudi.

V načrtu ukrepov mora biti jasno razviden potek aktivnosti in ukrepanja ob nesreči ter določene naloge osebja zaprtega sistema, opredeljeni pa morajo biti tudi ukrepi, ki jih v primeru nesreče za zavarovanje okolja in zdravja ljudi zagotovijo drugi pristojni organi, službe in organizacije, ki jih je treba vključiti v načrtovano ukrepanje.

Pri izdelavi načrta je treba upoštevati izkušnje, pridobljene v preteklosti pri podobnih nesrečah, zlasti pri izbiri načrtovanih ukrepov in aktivnosti za odpravo ogroženosti in omejitev ali preprečitev posledic nesreče, pa tudi zadnje stanje varnostne tehnike in načela dobre laboratorijske ter proizvodne prakse.

3. člen

Načrt ukrepov mora temeljiti na oceni tveganja, ki jo prijavitelj izdelava za nameravano delo z GSO v zaprtem sistemu v skladu z zakonom, ki ureja ravnanje z GSO, pri čemer je treba upoštevati zlasti elemente ocene, povezane z:

- varnostnim razredom dela z GSO v zaprtem sistemu in lastnostmi GSO, ki lahko povzročijo možne škodljive učinke na okolje in zdravje ljudi,
- značilnostmi zaprtega sistema in dela z GSO, ki lahko vplivajo na raven tveganja,
- značilnostmi okolja izven zaprtega sistema, ki bi lahko bilo izpostavljeno vplivom nenamernega sproščanja GSO,
- možnimi takojšnjimi ali kasnejšimi škodljivimi učinki na okolje in zdravje ljudi ter
- verjetnostjo, da se škodljivi učinki za okolje in zdravje ljudi pojavijo.

4. člen

Podrobnejšo vsebino načrta ukrepov, ki jo določa ta pravilnik, je treba upoštevati pri izdelavi vsakega načrta ne glede na varnostni razred, v katerega se delo z GSO v zaprtem sistemu uvršča.

Če se v zaprtem sistemu opravljajo dela z GSO, uvrščena v različne varnostne razrede, je treba pri izdelavi načrta ukrepov upoštevati ravni tveganja, povezane z vsemi varnostnimi razredi.

5. člen

V načrtu ukrepov se v okviru ocene ogroženosti okolja in zdravja ljudi ter možnih posledic v primeru nesreče opredelijo zlasti:

- značilnosti zaprtega sistema, dejavnosti in postopkov, ki so pomembni v primeru nesreče, vključno s podatki o shranjevanju GSO,
- GSO, ki bi se v primeru nesreče lahko sprostili iz zaprtega sistema, in njihove škodljive lastnosti ter varnostni razred dela z GSO v zaprtem sistemu,
- zadrževalni ukrepi, ki so najpomembnejši za preprečevanje nesreče,
- možni dogodki v zaprtem sistemu in drugi vzroki, ki lahko povzročijo nesrečo,
- možne vrste in obseg nesreče,
- značilnosti okolice zaprtega sistema, ki lahko vplivajo na vrsto in obseg posledic nesreče, in glavne značilnosti okolja v okolici zaprtega sistema,
- možni načini in poti nepredvidenega sproščanja GSO iz zaprtega sistema in njihovega širjenja v okolju, ter
- možni škodljivi učinki in takojšnje ali kasnejše posledice nesreče za okolje in zdravje ljudi.

Pri opredelitvi ogroženosti in vplivov na okolje v primeru nesreče je treba upoštevati vse dele okolja in biotsko raznovrstnost.

6. člen

V okviru ocene ogroženosti iz prejšnjega člena se opredeli tudi območje, na katerem bi v primeru nesreče lahko prišlo do vplivov nepredvidenega sproščanja GSO iz zaprtega sistema in za katerega je treba načrtovati ukrepe za preprečitev, omejitev ali odpravo posledic nesreče.

7. člen

V načrtu ukrepov se določijo organizacijski in tehnični ukrepi, ki jih mora v primeru nesreče zagotoviti prijavitelj, zlasti v zvezi s:

- prepoznavanjem dogodkov v zaprtem sistemu in drugih situacij, ki lahko povzročijo nesrečo, in njihovo čimprejšnjo odpravo, da se omeji obseg nesreče,
- spremljanjem poteka nesreče in odkrivanju prisotnosti GSO izven zaprtega sistema,

– ugotavljanjem in spremljanjem vplivov nesreče izven zaprtega sistema in njenih posledic,

– načinom aktiviranja načrta ukrepov v primeru nesreče ter vodenjem in usklajevanjem ukrepov, ki jih zagotavlja prijavitelj,

– obveščanjem odgovornih oseb in zaposlenih v zaprtem sistemu o nesreči ter zmanjšanjem tveganja za zaposlene in druge osebe, ki sodelujejo pri odpravi ogroženosti in posledic nesreče, in

– potrebnimi sredstvi in opremo za izvedbo ukrepov, vključno s podatki o lokaciji razpoložljivih sredstev in opreme.

8. člen

V načrtu ukrepov se opredelijo tudi vsi potrebni organizacijski in tehnični ukrepi, ki jih glede na možne škodljive vplive v primeru nesreče na območju iz 6. člena tega pravilnika zagotovijo drugi pristojni organi, službe in organizacije, zlasti v zvezi z:

– ugotavljanjem in spremljanjem vplivov nesreče zunaj zaprtega sistema in njenih posledic in

– ukrepi za varovanje zdravja ljudi in živali, zagotavljanje zdrave hrane, varstvo okolja, ohranjanje narave in drugimi ukrepi, potrebnimi za preprečevanje in zmanjšanje takojšnjih in kasnejših posledic nesreče.

9. člen

V načrtu ukrepov je treba določiti osebe, ki so pri prijavitelju pooblaščen in zadolžene za:

– aktiviranje načrta ukrepov v primeru nesreče,

– vodenje in usklajevanje ukrepov v zaprtem sistemu v primeru nesreče,

– opozarjanje in dajanje navodil v zvezi z zmanjšanjem tveganja znotraj zaprtega sistema,

– obveščanje in sodelovanje s pristojnimi organi, službami in organizacijami, ki v skladu z načrtom ukrepov sodelujejo pri odpravi ogroženosti in posledic nesreče, in

– izvedbo posameznih tehničnih in drugih organizacijskih ukrepov, ki jih zagotavlja prijavitelj.

V načrtu se opredelijo tudi službe in organizacije, ki jih mora prijavitelj v primeru nesreče vključiti v izvajanje svojih ukrepov, če je to potrebno.

10. člen

V zvezi z obveščanjem pristojnih organov, služb in organizacij se v načrtu ukrepov določijo:

– organi, službe in organizacije, ki jih je treba v primeru nesreče obvestiti, kdaj in na kakšen način,

– oseba pri prijavitelju, ki je pristojna za pripravo obvestila in njegovo posredovanje organom, službam in organizacijam iz prejšnje alineje,

– vsebina obvestila o nesreči, ki se posreduje posameznim organom, službam in organizacijam, in

– način izmenjave informacij s pristojnimi organi, službami in organizacijami v času trajanja ogroženosti in izvajanja ukrepov.

11. člen

V zvezi z obveščanjem in opozarjanjem prebivalstva se v načrtu ukrepov opredelijo:

– podatki, namenjeni obveščanju in opozarjanju, ki jih prijavitelj ob nesreči posreduje ministrstvu, pristojnemu za varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), da to v skladu s tem pravilnikom z njimi seznanijo prebivalstvo, kdaj in na kakšen način,

– oseba, ki je pri prijavitelju pristojna za pripravo podatkov iz prejšnje alineje in njihovo posredovanje ministrstvu, in

– način in pogostost poročanja ministrstvu o trenutnih razmerah in ukrepih v času izvajanja načrta ukrepov.

Podatki iz prve alineje prejšnjega odstavka se nanašajo zlasti na:

- vrsto, kraj in čas nesreče v zaprtem sistemu,
- obseg prizadetega območja, kjer so možni vplivi nesreče,
- možne škodljive učinke za okolje in zdravje ljudi ter možne posledice nesreče in
- zaščitne ali samozaščitne ukrepe prebivalcev, če so potrebni.

12. člen

Navodila in druge podrobnejše informacije o aktivnostih za izvajanje načrta ukrepov se določijo v prilogah k načrtu. Načrt ukrepov mora imeti vsaj naslednje priloge:

- seznam oseb, služb in organizacij, vključenih v izvajanje organizacijskih in tehničnih ukrepov prijavitelja, z vsemi potrebnimi podatki za njihovo hitro obveščanje in informiranje,
- zbirko javnih podatkov, potrebnih za izvajanje načrta ukrepov, in podatkov o službah in organizacijah, ki v primeru nesreče lahko nudijo dodatne potrebne informacije,
- program usposabljanja, urjenja in vaj osebja za primer nesreče ter preverjanja usposobljenosti,
- navodila za ravnanje zaposlenih v primeru nesreče v zvezi z zmanjšanjem tveganja za njihovo zdravje in vzajemno pomoč ob nesreči,
- načrt prostorov zaprtega sistema z označenimi evakuacijskimi potmi in lokacijo razpoložljivih naprav, opreme in sredstev za ukrepanje v primeru nesreče ter
- vzorec obvestila iz 10. člena tega pravilnika in obrazec za posredovanje podatkov iz 11. člena tega pravilnika.

13. člen

Prijavitelj mora pri pripravi načrta ukrepov sodelovati z organi lokalnih skupnosti na območju iz 6. člena tega pravilnika, ki so v skladu z zakonom, ki ureja varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, pristojni za izdelavo ocene ogroženosti in načrta zaščite in reševanja za območje svoje lokalne skupnosti.

Prijavitelj mora organe iz prejšnjega odstavka seznaniti z vsebino načrta ukrepov in predlagati organizacijske in tehnične ukrepe, ki jih je poleg prijaviteljevih ukrepov treba načrtovati za primer nesreče in izvesti izven zaprtega sistema na območju iz prejšnjega odstavka.

14. člen

Prijavitelj se mora pred dokončno potrditvijo načrta ukrepov o udeležbi pri izvajanju ukrepov v primeru nesreče dogovoriti z vsemi službami in organizacijami, za katere je v načrtu ukrepov predvidel, da sodelujejo pri njegovih aktivnostih za odpravo ogroženosti in zmanjšanje posledic nesreče.

15. člen

Preden prijavitelj v skladu z zakonom, ki ureja ravnanje z GSO, z načrtom ukrepov seznaniti ministrstvo, ga mora potrditi odgovorna oseba prijavitelja.

16. člen

Prijavitelj mora v načrtu ukrepov določiti skrbnika načrta, ki je dolžan skrbeti za preverjanje ustreznosti načrta v času trajanja dela z GSO v zaprtem sistemu in njegovo dopolnjevanje, kadar je to potrebno oziroma najmanj enkrat na dve leti, v skladu z zakonom, ki ureja ravnanje z GSO.

Pri preverjanju ustreznosti načrta ukrepov je treba pregledati zlasti tiste dele načrta, ki se nanašajo na oceno ogroženosti, določitev organizacijskih in tehničnih ukrepov ter določitev subjektov, vključenih v ukrepanje ob nesreči v zaprtem sistemu.

Načrt ukrepov je treba spremeniti ali dopolniti zlasti, če:

- so na razpolago nove informacije o delu z GSO v zaprtem sistemu, ki lahko pomembno vplivajo na raven tveganja,

- je prišlo do sprememb v postopkih, opremljenosti zaprtega sistema, varnostnega razreda dela z GSO ali drugih sprememb, ki vplivajo na oceno ogroženosti,
- so na razpolago nova spoznanja o možnih ali potrebnih ukrepih v primeru nesreče ali
- je treba določiti nove ali druge subjekte za izvajanje posameznih ukrepov.

V prilogah načrta ukrepov je treba zagotoviti vzdrževanje in ažuriranje zlasti vseh tistih podatkov in informacij, ki morajo biti v primeru nesreče na razpolago za neposredno in takojšnjo uporabo.

17. člen

Prijavitelj mora nemudoma oziroma najkasneje šest ur potem, ko je ugotovil, da je prišlo do nesreče, obvestiti ministrstvo, župana lokalne skupnosti, na območju katere je zaprti sistem, in regijski center za obveščanje.

Obveščanje drugih pristojnih organov, služb in organizacij o nesreči poteka v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami.

18. člen

Prijavitelj mora župane lokalnih skupnosti na območju nesreče iz 6. člena tega pravilnika obveščati o trenutnih razmerah in poteku aktivnosti ves čas izvajanja ukrepov za odpravo ogroženosti in zmanjšanje posledic.

Redna poročila o trenutnih razmerah in izvajanju ukrepov v času trajanja potrebnih aktivnosti prijavitelj posreduje tudi ministrstvu.

19. člen

Obveščanje prebivalcev na prizadetem območju in posredovanje informacij o nesreči, njenih vplivih in samozaščitnih in zaščitnih ukrepih, če so potrebni, preko javnih medijev zagotavlja ministrstvo v sodelovanju z župani iz prvega odstavka prejšnjega člena na podlagi prijaviteljevega obvestila o nesreči in njegovih rednih poročil.

20. člen

Če pristojni organ druge države članice Evropske unije, katere območje bi lahko prizadeli vplivi možne nesreče v posameznem zaprtem sistemu na območju Republike Slovenije, zahteva, da se mu zagotovijo informacije o načrtovanih ukrepih za primer nesreče, mu ministrstvo posreduje povzete načrta ukrepov za ta zaprti sistem.

Povzetek načrta ukrepov iz prejšnjega odstavka pripravi prijavitelj.

V primeru nesreče v posameznem zaprtem sistemu se mora ministrstvo o izvedbi načrta ukrepov posvetovati tudi s pristojnimi organi države članice Evropske unije, katere območje bi lahko vplivi možne nesreče prizadeli.

21. člen

Ministrstvo poročilo o nesreči, ki ga pripravi v skladu z zakonom, ki ureja ravnanje z GSO, posreduje tudi pristojnemu organu Evropske unije, potem, ko ga sprejme Vlada Republike Slovenije.

22. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-01-121/2005
Ljubljana, dne 11. julija 2005.
EVA 2002-2511-0169

Minister
za okolje in prostor
Janez Podobnik l. r.

**3091. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah
Pravilnika o izpolnjevanju enotne upravne
listine in računalniški izmenjavi podatkov ter o
drugih obrazcih, ki se uporabljajo v carinskih
postopkih**

Na podlagi 30., tretjega odstavka 33. in tretjega odstavka 34. člena Zakona o izvajanju carinskih predpisov Evropske skupnosti (Uradni list RS, št. 25/04) izdaja minister za finance

P R A V I L N I K

**o spremembah in dopolnitvah Pravilnika
o izpolnjevanju enotne upravne listine in
računalniški izmenjavi podatkov ter o drugih
obrazcih, ki se uporabljajo v carinskih postopkih**

1. člen

V Pravilniku o izpolnjevanju enotne upravne listine in računalniški izmenjavi podatkov ter o drugih obrazcih, ki se uporabljajo v carinskih postopkih (Uradni list RS, št. 35/04, 48/04, 97/04, 100/04 in 35/05) se 13. člen spremeni, tako da se glasi:

»13. člen

(obrazec potrdila o plačilu uvoznih dajatev)

Obrazec potrdila o plačilu uvoznih dajatev je v prilogi 7 tega pravilnika, ki je njegov sestavni del.«

2. člen

14. člen in Priloga 8 se črtata.

3. člen

V Prilogi 1 se v točki **2.1 Formalnosti ob izvozu (ali odpremi), ponovnem izvozu, pasivnem oplemenitvenju in/ali tranzitu** v navodilu za izpolnjevanje polja 35 besedilo spremeni, tako da se glasi:

»Vpiše se bruto masa blaga, opisanega v polju 31, izražena v kilogramih. Bruto masa je skupna masa blaga z vso embalažo, razen zabojnikov in druge prevozne opreme. Če deklaracija zajema več vrst blaga, se skupna bruto masa vpiše le v polje 35 prve postavke, ostala polja 35 pa ostanejo prazna.«

V navodilu za izpolnjevanje polja 40 se v šesti alinei drugega odstavka besedilo spremeni, tako da se glasi: »bruto masa (do deset celih mest, do tri decimalna mesta); v primeru dopolnilne deklaracije za izvoz se namesto bruto mase vpisuje neto masa.«

V navodilu za izpolnjevanje polja 18 se doda nov osmi odstavek, ki se glasi:

»Vendar pa lahko carinski organi v zvezi s tranzitno operacijo, pri kateri se blago prevaža v zabojnikih, ki bodo naloženi na cestna vozila, dovolijo glavnemu zavezancu, da tega polja ne izpolni, kadar registracija in država prevoznega sredstva iz logističnih razlogov nista znana že ob odhodu oziroma ob vložitvi tranzitne deklaracije in če lahko carinski organi zagotovijo, da bodo podatki o prevoznem sredstvu naknadno vpisani v polje 55.«

V točki **2.3 Formalnosti pri sprostitvi blaga v prosti promet in vnosu blaga v postopek z ekonomskim učinkom** se v navodilu za izpolnjevanje polja 35 besedilo spremeni, tako da se glasi:

»Vpiše se bruto masa blaga, opisanega v polju 31, izražena v kilogramih. Bruto masa je skupna masa blaga z vso embalažo, razen zabojnikov in druge prevozne opreme. Če deklaracija zajema več vrst blaga, se skupna bruto masa vpiše le v polje 35 prve postavke, ostala polja 35 pa ostanejo prazna.«

4. člen

V Prilogi 2 se **11. ŠIFRANT VRST TOVORKOV** spremeni, tako da se glasi:

11. ŠIFRANT VRST TOVORKOV

Opis	Šifra
Aerosol	AE
Ampula, nezaščiten	AM
Ampula, zaščiten	AP
Bala (30 jardov)	BT
Bala, nestisnjena	BN
Bala, stisnjena	BL
Balon (velika trebušasta steklenica), nezaščiten	BF
Balon (velika trebušasta steklenica), zaščiten	BP
Balon, steklen, pletenka, nezaščiten	CO
Balon, steklen, pletenka, zaščiten	CP
Boben	DR
Boben, aluminijast	1B
Boben, aluminijast, s snemljivim pokrovom	QD
Boben, aluminijast, z nesnemljivim pokrovom	QC
Boben, iz vezanega lesa	1D
Boben, jeklen	1A
Boben, jeklen, s snemljivim pokrovom	QB
Boben, jeklen, z nesnemljivim pokrovom	QA
Boben, lesen	1W
Boben, plastičen	IH
Boben, plastičen, s snemljivim pokrovom	QG
Boben, plastičen, z nesnemljivim pokrovom	QF
Boben, vlaknen	1G
Boben, železen	DI
Brez kletke	UC
Bruna (tramovi), v povezu	GZ
Bruno (tram)	GI
Cev	TU
Cev, s šobo	TV
Cev, zložljiva	TD
Cevi, v povezu	TZ
Cevka	PI
Cevke, v povezu	PV
Cisterna, pravokotna	TK
Cisterna, valjasta	TY
Čutara	FL
Deska	PN
Deske, v povezu	PZ
Embalaža	PK
Embalaža, cevasta	IF
Embalaža, kartonasta, z odprtinami za nošenje steklenic	IK
Embalaža, razstavna, kartonasta	IB
Embalaža, razstavna, kovinska	ID
Embalaža, razstavna, lesena	IA
Embalaža, razstavna, plastična	IC
Embalaža, s plastičnim okencem	IE
Embalaža, zavito v papir	IG
Hlod	LG

Opis	Šifra
Hlodi, v povezu	LZ
Ingot	IN
Ingoti, v povezu	IZ
Jeklenka, plinska	GB
Kad (čeber)	TB
Kad (čeber), s pokrovom	TL
Kangla, za mleko	CC
Kapsula	AV
Karton (škatla iz lepenke)	CT
Kaseta (blagajna)	CF
Kaseta (za film)	CQ
Kletka	CG
Kletka, Commonwealth Handling Equipment Pool (CHEP)	DG
Kletka, za primer prevračanja	CW
Kolut (obroč)	RG
Korito	BI
Košara	BK
Košara (vrša)	CE
Košara, s pokrovom	HR
Košara, z ročajem, kartonasta	HC
Košara, z ročajem, lesena	HB
Košara, z ročajem, plastična	HA
Košarica, za sadje	PJ
Kotel (velik sod)	VA
Kovček (skrinja), momariški	SE
Kovček, potovalni	TR
Kovček, ročni	SU
Kovček, vojaški	FO
Kozarec	JR
Krčljiva toplotna folija	SW
Krsta	CJ
List	ST
List, iz kartona	CM
List, zaviti v plastiko	SP
Listi, v povezu	SZ
Lonec	PT
Mreža	NT
Mreža, cevasta, plastična	NU
Mreža, cevasta, tekstilna	NV
Mreža, za sadje	RT
Navoj	CL
Nepakirano ali razpakirano	NE
Nepakirano ali razpakirano, ena enota	NF
Nepakirano ali razpakirano, več enot	NG
Ni na voljo	NA
Okvir	FR
Ovoj	SY
Ovojnica	EN
Ovojnica, jeklena	SV
Paket	PC
Paleta	PX
Paleta, 100 x 110 cm	AH
Paleta, modularna, z nastavki 80 x 100 cm	PD
Paleta, modularna, z nastavki 80 x 120 cm	PE

Opis	Šifra
Paleta, modularna, z nastavki 80 x 60 cm	AF
Paleta, zabojna	PB
Paleta, zavita v krčljivo toplotno folijo	AG
Palica	BR
Palica (drog)	RD
Palice (drogovi), v povezu	RZ
Palice, v povezu	BZ
Papir, vmesni	SL
Pladenj	PU
Pladenj, dvoplasten, brez pokrova, kartonast	DY
Pladenj, dvoplasten, brez pokrova, lesen	DX
Pladenj, dvoplasten, brez pokrova, plastičen	DW
Pladenj, enoplasten, brez pokrova, kartonast	DV
Pladenj, enoplasten, brez pokrova, lesen	DT
Pladenj, enoplasten, brez pokrova, plastičen	DS
Pladenj, enoplasten, brez pokrova, polistirenski	DU
Pločevina	SM
Pločevinka	TN
Plošča	BD
Plošča, kovinska/steklena	PG
Plošče, kovinske/steklene, v povezu	PY
Plošče, v povezu	BY
Pokrov (prevleka)	CV
Ponjava	CZ
Posoda (običajno kovinska), pravokotna	CA
Posoda (običajno kovinska), valjasta	CX
Posoda (običajno kovinska), z ročajem in dulcem	CD
Posoda, kovinska	MR
Posoda, lesena	AD
Posoda, papirnata	AC
Posoda, plastična	PR
Posoda, steklena	GR
Posoda, vlaknena	AB
Posoda, za živila	FT
Posoda, zavita v plastiko	MW
Razdelilnik (doza)	DN
Razpršilo	AT
Razsuto, plin (pri 1031 mbar in 15 °C)	VG
Razsuto, tekočina	VL
Razsuto, trdna snov, drobni delci (,prah')	VY
Razsuto, trdna snov, večji delci (,grude')	VO
Razsuto, trdna snov, zrnati delci (,zrna')	VR
Razsuto, utekočinjeni plin (pri neobičajni temperaturi/tlaku)	VQ
Ročka, jeklena	3A
Ročka, jeklena, s snemljivim pokrovom	QL
Ročka, jeklena, z nesnemljivim pokrovom	QK
Ročka, plastična	3H
Ročka, plastična, s snemljivim pokrovom	QN
Ročka, plastična, z nesnemljivim pokrovom	QM
Ročka, pravokotna	JC
Ročka, valjasta	JY
Sani	SI

Opis	Šifra
Sestavljena embalaža, plastična posoda	6H
Sestavljena embalaža, plastična posoda v aluminijastem bobnu	YC
Sestavljena embalaža, plastična posoda v aluminijastem zaboju	YD
Sestavljena embalaža, plastična posoda v bobnu iz vezanega lesa	YG
Sestavljena embalaža, plastična posoda v jeklenem bobnu	YA
Sestavljena embalaža, plastična posoda v jekleni letveni škatli	YB
Sestavljena embalaža, plastična posoda v leseni škatli	YF
Sestavljena embalaža, plastična posoda v plastičnem bobnu	YL
Sestavljena embalaža, plastična posoda v škatli iz vezanega lesa	YH
Sestavljena embalaža, plastična posoda v škatli iz vlaknenih plošč	YK
Sestavljena embalaža, plastična posoda v trdni plastični škatli	YM
Sestavljena embalaža, plastična posoda v vlaknenem bobnu	YJ
Sestavljena embalaža, steklena posoda	6P
Sestavljena embalaža, steklena posoda v aluminijastem bobnu	YQ
Sestavljena embalaža, steklena posoda v aluminijastem zaboju	YR
Sestavljena embalaža, steklena posoda v bobnu iz vezanega lesa	YT
Sestavljena embalaža, steklena posoda v jeklenem bobnu	YN
Sestavljena embalaža, steklena posoda v jekleni letveni škatli	YP
Sestavljena embalaža, steklena posoda v leseni škatli	YS
Sestavljena embalaža, steklena posoda v pleteni košari s pokrovom	YV
Sestavljena embalaža, steklena posoda v raztegljivem plastičnem pakiranju	YY
Sestavljena embalaža, steklena posoda v škatli iz vlaknenih plošč	YX
Sestavljena embalaža, steklena posoda v trdnem plastičnem pakiranju	YZ
Sestavljena embalaža, steklena posoda v vlaknenem bobnu	YW
Set	SX
Skleda	BM
Skodelica	CU
Skrinja	CH
Snop	TS
Sod	CK
Sod (147 l)	BA
Sod (190 l)	TI
Sod (238 l ali 286 l)	HG
Sod (490,96 l)	BU
Sod, lesen	2C
Sod, lesen, s čepom	QH
Sod, lesen, s snemljivim pokrovom	QJ
Sod, velik (1144,98 l)	TO

Opis	Šifra
Sodček, za maslo ali mast (okrog 40 l)	FI
Sodček, za žeblice (45,36 kg)	KG
Steklenica, nezaščiten, trebušasta	BS
Steklenica, nezaščiten, valjasta	BO
Steklenica, pletenka	WB
Steklenica, pletenka, velika, nezaščiten	DJ
Steklenica, pletenka, velika, zaščiten	DP
Steklenica, zaščiten, trebušasta	BV
Steklenica, zaščiten, valjasta	BQ
Steklenička, za zdravila	VI
Stojalo	RK
Stojalo, za obleke	RJ
Stožec, kornet	AJ
Sveženj	BE
Škatla	BX
Škatla, aluminijasta	4B
Škatla, Commonwealth Handling Equipment Pool (CHEP), Eurobox	DH
Škatla, iz naravnega lesa	4C
Škatla, iz predelanega lesa	4F
Škatla, iz vezanega lesa	4D
Škatla, iz vlaknenih plošč	4G
Škatla, jeklena	4A
Škatla, lesena, iz naravnega lesa, navadna	QP
Škatla, lesena, iz naravnega lesa, s stenami, ki preprečujejo presejanje	QQ
Škatla, plastična	4H
Škatla, plastična, raztegljiva	QR
Škatla, plastična, trdna	QS
Škatla, pločevinasta	CI
Škatla, s pokrovom na pregib	AI
Škatla, za tekočine	BW
Škatlica, za vžigalice	MX
Šop	BH
Tram	SB
Tuljava, motek, vretence	RL
Tuljava, motek, vretence	SO
Tuljava, valjec, motek, vretence, zvitek	BB
Vakuumsko pakirano	VP
Valj	CY
Vedro (čeber)	PL
Vedro (škaf)	BJ
Velika količina, kup	LT
Vrč (bokal)	JG
Vrč, lončen	PH
Vreča	BG
Vreča, iz jute	JT
Vreča, iz plastičnega sloja	XD
Vreča, iz rogoza	MT
Vreča, iz tkanih plastičnih niti	5H
Vreča, iz tkanih plastičnih niti, brez notranje prevleke/podloge	XA
Vreča, iz tkanih plastičnih niti, vodotesna	XC
Vreča, iz tkanih plastičnih niti, zaščiten proti presejanju	XB

Opis	Šifra
Vreča, papirnata	5M
Vreča, papirnata, večslojna	XJ
Vreča, papirnata, večslojna, vodotesna	XK
Vreča, plastična	EC
Vreča, prožna embalaža	FX
Vreča, tekstilna	5L
Vreča, tekstilna, brez notranje prevleke/ podloge	XF
Vreča, tekstilna, vodotesna	XH
Vreča, tekstilna, zaščitena proti presejanju	XG
Vreča, večdelna	MB
Vreča, večja	ZB
Vreča, večja, za razsuti tovor	43
Vreča, velika	SA
Vreča, velika, večslojna	MS
Vrečica	SH
Vrečka (mošnja)	PO
Vreteno	SD
Vzajemno opredeljeno	ZZ
Zaboj	CS
Zaboj, iz letev	SK
Zaboj, izotermičen	EI
Zaboj, jeklen	SS
Zaboj, lesen, za nalaganje (,liftvan')	LV
Zaboj, s paletno podlago	ED
Zaboj, s paletno podlago, kartonast	EF
Zaboj, s paletno podlago, kovinski	EH
Zaboj, s paletno podlago, lesen	EE
Zaboj, s paletno podlago, plastičen	EG
Zaboj, večdelni (predalnik)	NS
Zaboj, za čaj	TC
Zaboj, za prevoz s kombijem (,vanpack')	VK
Zaboj, za živali	PF
Zabojček / stojalo	CR
Zabojček / stojalo, za steklenice	BC
Zabojček, lesen, za steklo	FD
Zabojček, nizek	SC
Zabojček, večnivojski, kartonast	DC
Zabojček, večnivojski, lesen	DB
Zabojček, večnivojski, plastičen	DA
Zabojček, za mleko	MC
Zabojček, za pivo	CB
Zabojček, za razsuti tovor, kartonast	DK
Zabojček, za razsuti tovor, lesen	DM
Zabojček, za razsuti tovor, plastičen	DL
Zabojček, za sadje	FC
Zabojnik, ki sicer ni opredeljen kot prevozna oprema	CN
Zabojnik, za razsuti tovor, srednje velik	WA
Zabojnik, za razsuti tovor, srednje velik, aluminijast	WD
Zabojnik, za razsuti tovor, srednje velik, aluminijast, pod tlakom nad 10 k Pa	WH
Zabojnik, za razsuti tovor, srednje velik, aluminijast, za tekočine	WL

Opis	Šifra
Zabojnik, za razsuti tovor, srednje velik, iz kompozita	ZS
Zabojnik, za razsuti tovor, srednje velik, iz kompozita, iz prožne plastike, za tekočine	ZR
Zabojnik, za razsuti tovor, srednje velik, iz kompozita, iz prožne plastike, za trdne snovi	ZM
Zabojnik, za razsuti tovor, srednje velik, iz kompozita, iz prožne plastike, pod tlakom	ZP
Zabojnik, za razsuti tovor, srednje velik, iz kompozita, iz trde plastike, za tekočine	ZQ
Zabojnik, za razsuti tovor, srednje velik, iz kompozita, iz trde plastike, za trdne snovi	ZL
Zabojnik, za razsuti tovor, srednje velik, iz kompozita, iz trde plastike, pod tlakom	ZN
Zabojnik, za razsuti tovor, srednje velik, iz naravnega lesa	ZW
Zabojnik, za razsuti tovor, srednje velik, iz naravnega lesa, z notranjo podlogo	WU
Zabojnik, za razsuti tovor, srednje velik, iz plastičnega sloja	WS
Zabojnik, za razsuti tovor, srednje velik, iz predelanega lesa	ZY
Zabojnik, za razsuti tovor, srednje velik, iz predelanega lesa, z notranjo podlogo	WZ
Zabojnik, za razsuti tovor, srednje velik, iz tkanih plastičnih niti, s podlogo	WQ
Zabojnik, za razsuti tovor, srednje velik, iz tkanih plastičnih niti, prevlečen	WP
Zabojnik, za razsuti tovor, srednje velik, iz tkanih plastičnih niti, prevlečen, s podlogo	WR
Zabojnik, za razsuti tovor, srednje velik, iz tkanih plastičnih niti, brez prevleke/podloge	WN
Zabojnik, za razsuti tovor, srednje velik, iz trde plastike	AA
Zabojnik, za razsuti tovor, srednje velik, iz trde plastike, prostostoječ, pod tlakom	ZH
Zabojnik, za razsuti tovor, srednje velik, iz trde plastike, prostostoječ, za tekočine	ZK
Zabojnik, za razsuti tovor, srednje velik, iz trde plastike, prostostoječ, za trdne snovi	ZF
Zabojnik, za razsuti tovor, srednje velik, iz trde plastike, s konstrukcijsko opremo, za tekočine	ZJ
Zabojnik, za razsuti tovor, srednje velik, iz trde plastike, s konstrukcijsko opremo, za trdne snovi	ZD
Zabojnik, za razsuti tovor, srednje velik, iz trde plastike, s konstrukcijsko opremo, pod tlakom	ZG
Zabojnik, za razsuti tovor, srednje velik, iz vezanega lesa	ZX
Zabojnik, za razsuti tovor, srednje velik, iz vezanega lesa, z notranjo podlogo	WY
Zabojnik, za razsuti tovor, srednje velik, iz vlaknenih plošč	ZT
Zabojnik, za razsuti tovor, srednje velik, jeklen	WC
Zabojnik, za razsuti tovor, srednje velik, jeklen, pod tlakom nad 10 k Pa	WG
Zabojnik, za razsuti tovor, srednje velik, jeklen, za tekočine	WK
Zabojnik, za razsuti tovor, srednje velik, kovinski	WF
Zabojnik, za razsuti tovor, srednje velik, kovinski, pod tlakom nad 10 k Pa	WJ

Opis	Šifra
Zabojnik, za razsuti tovor, srednje velik, kovinski, vendar ne jeklen	ZV
Zabojnik, za razsuti tovor, srednje velik, kovinski, za tekočine	WM
Zabojnik, za razsuti tovor, srednje velik, papirnat, večslojen	ZA
Zabojnik, za razsuti tovor, srednje velik, papirnat, večslojen, vodotesen	ZC
Zabojnik, za razsuti tovor, srednje velik, prožen	ZU
Zabojnik, za razsuti tovor, srednje velik, tekstilni, brez prevleke/podloge	WT
Zabojnik, za razsuti tovor, srednje velik, tekstilni, prevlečen	WV
Zabojnik, za razsuti tovor, srednje velik, tekstilni, prevlečen, s podlogo	WX
Zabojnik, za razsuti tovor, srednje velik, tekstilni, s podlogo	WW
Zavoječek	PA
Zvitek	RO
Zvitek, filmski	FP

V 12. ŠIFRANTU POSEBNIH OZNAK ZA POLJE 31 se pri šifri TC besedilo spremeni, tako da se glasi: »trošarina; drobnoprodajna cena za 1000 kosov«.

V 18. ŠIFRANTU ZA POLJE 44 se v Seznamu šifer z oznako »3D« (davki in takse) na začetku doda šifra:

3D25	odlog plačila okoljske dajatve za onesnaževanje zraka z emisijo CO ₂	car. org./štev./LLLL
------	---	----------------------

Doda se nova opomba, ki se glasi: »car. org./štev./LLLL: šifro carinskega organa /evidenčno številko dovoljenja /leto.«

V Seznamu šifer z oznako »3I« (izjave) se pri šifri 3I30 v polju »Opis šifre« besedilo spremeni, tako da se glasi: »izjava o namenu uporabe«.

V 20. ŠIFRANTU VRST DAJATEV se šifre 25, 26 in 27 spremenijo, tako da se glasijo:

25	okoljska dajatev za obremenjevanje zraka z emisijo CO ₂ od tekočih goriv
26	okoljska dajatev za obremenjevanje zraka z emisijo CO ₂ od plinastih goriv
27	okoljska dajatev za obremenjevanje zraka z emisijo CO ₂ od trdih goriv

24. ŠIFRANT VRST ZAVAROVANJA se spremeni, tako da se glasi:

24. ŠIFRANT VRST ZAVAROVANJA

Situacija	Šifra	Druge navedbe
opustitev zavarovanja (člen 94(4) Carinskega zakonika in člen 380(3) izvedbene uredbe)	0	– št. potrdila o opustitvi zavarovanja
skupno zavarovanje	1	– št. potrdila o skupnem zavarovanju – urad zavarovanja
posamezno zavarovanje, ki ga nudi garant	2	– številka zavarovanja – urad zavarovanja
posamezno zavarovanje z gotovinskim pologom	3	
posamezno zavarovanje v obliki kupona	4	– številka kupona za posamezno zavarovanje
opustitev zavarovanja, ko višina zavarovanja ne presega 500 EUR (člen 189(5) Carinskega zakonika)	5	
zavarovanje se ne zahteva (člen 95 Carinskega zakonika)	6	
za nekatere javne organe se zavarovanje ne zahteva	8	
posamezno zavarovanje na podlagi 3. točke priloge 47a k izvedbeni uredbi	9	– številka zavarovanja – urad zavarovanja

25. ŠIFRANT DRŽAV se spremeni, tako da se glasi:

25. ŠIFRANT DRŽAV

Šifrant držav, razvrščen po šifrah držav:

(Uredba Komisije (ES) št. 750/2005 z dne 18. maja 2005 o nomenklaturi držav in ozemelj za statistiko zunanje trgovine Skupnosti in statistiko trgovine med državami članicami (UL L št. 126, z dne 19. 5. 2005, str. 12)

Šifra države	Naziv države	Opomba
AD	Andora	
AE	Združeni Arabski Emirati	Abu Dhabi, Ajman, Dubaj, Fujairah, Ras al Khaimah, Sharjah in Umm al Qaiwain
AF	Afganistan	
AG	Antigva in Barbuda	
AI	Angvila	
AL	Albanija	
AM	Armenija	
AN	Nizozemski Antili	Bonaire, Curaçao, Saba, St Eustatius in južni del St Martina
AO	Angola	Vključno Cabinda
AQ	Antarktika	Ozemlje južno od 60° južne zemljepisne širine; ne vključuje Francoskega južnega ozemlja (TF), Bouvetovega otoka (BV), Južne Georgie in otokov Južni Sandwich (GS)
AR	Argentina	
AS	Ameriška Samoa	
AT	Avstrija	
AU	Avstralija	
AW	Aruba	
AZ	Azerbajdžan	
BA	Bosna in Hercegovina	
BB	Barbados	
BD	Bangladeš	
BE	Belgija	
BF	Burkina Faso	
BG	Bolgarija	
BH	Bahrajn	
BI	Burundi	
BJ	Benin	
BM	Bermudi	
BN	Država Brunej	Pogosto imenovana Brunej
BO	Bolivija	
BR	Brazilija	
BS	Bahami	
BT	Butan	
BV	Bouvetov otok	
BW	Bocvana	
BY	Belorusija	
BZ	Belize	
CA	Kanada	
CC	Kokosovi (ali Keeling) otoki	
CD	Kongo (Demokratska Republika)	Prej Zair
CF	Srednjeafriška Republika	
CG	Kongo	
CH	Švica	Vključno z nemškim ozemljem Büsingen in italijansko občino Campione d'Italia
CI	Slonokoščena obala	
CK	Cookovi otoki	
CL	Čile	
CM	Kamerun	
CN	Ljudska republika Kitajska	Pogosto imenovana Kitajska
CO	Kolumbija	
CR	Kostarika	
CU	Kuba	
CV	Zelenortski otoki	
CX	Božični otok	
CY	Ciper	
CZ	Češka Republika	

Šifra države	Naziv države	Opomba
DE	Nemčija	Vključno z otokom Heligoland; brez ozemlja Büsingen
DJ	Džibuti	
DK	Danska	
DM	Dominika	
DO	Dominikanska Republika	
DZ	Alžirija	
EC	Ekvador	Vključno z otočjem Galapagos
EE	Estonija	
EG	Egipt	
ER	Eritreja	
ES	Španija	Vključno z Balearskimi otoki in Kanarskimi otoki; brez Ceute in Melille
ET	Etiopija	
FI	Finska	Vključno z otokom Aland
FJ	Fidži	
FK	Falklandski otoki (Malvinas)	
FM	Mikronezija (Federativne države)	Chuuk, Kosrae, Pohnpei in Yap
FO	Ferski otoki	
FR	Francija	Vključno z Monakom in francoskimi čezmorskimi departmaji (Francoska Gvajana, Guadeloupe, Martinik in Réunion)
GA	Gabon	
GB	Združeno kraljestvo	Velika Britanija, Severna Irska, Kanalski otoki in otok Man
GD	Granada	Vključno z južnimi Grenadini
GE	Gruzija	
GH	Gana	
GI	Gibraltar	
GL	Grenlandija	
GM	Gambija	
GN	Gvineja	
GQ	Ekvatorialna Gvineja	
GR	Grčija	
GS	Južna Georgia in otoki Južni Sandwich	
GT	Gvatemala	
GU	Guam	
GW	Gvineja Bissau	
GY	Gvajana	
HK	Hongkong	Posebna administrativna regija Ljudske republike Kitajske Honkong
HM	Heardov otok in McDonaldovi otoki	
HN	Honduras	Vključno z otoki Swan
HR	Hrvaška	
HT	Haiti	
HU	Madžarska	
ID	Indonezija	
IE	Irska	
IL	Izrael	
IN	Indija	
IO	Britansko ozemlje Indijskega oceana	Otočje Chagos
IQ	Irak	
IR	Iran (Islamska Republika)	
IS	Islandija	
IT	Italija	Vključno z Livignom; brez občine Campione d'Italia
JM	Jamajka	
JO	Jordanija	
JP	Japonska	
KE	Kenija	
KG	Kirgizistan	

Šifra države	Naziv države	Opomba
KH	Kambodža	
KI	Kiribati	
KM	Komori	Anjouan, Grande Comore in Moheli
KN	Saint Kitts in Nevis	
KP	Demokratska Ljudska Republika Koreja	Pogosto imenovana Severna Koreja
KR	Republika Koreja	
KW	Kuvajt	
KY	Kajmanski otoki	
KZ	Kazahstan	
LA	Laoška ljudska demokratična republika	Pogosto imenovana Laos
LB	Libanon	
LC	Saint Lucija	
LI	Lihtenštajn	
LK	Šrilanka	
LR	Liberija	
LS	Lesoto	
LT	Litva	
LU	Luksemburg	
LV	Latvija	
LY	Libijska arabska džamahirija	Pogosto imenovana Libija
MA	Maroko	
MD	Republika Moldavija	Pogosto imenovana Moldavija
MG	Madagaskar	
MH	Marshallovi otoki	
MK	Nekdanja Jugoslovanska republika Makedonija	
ML	Mali	
MM	Mjanmar	Prej Burma
MN	Mongolija	
MO	Macao	Posebna upravna regija Ljudske republike Kitajske Macao
MP	Severni Marianski otoki	
MR	Mavretanija	
MS	Montserrat	
MT	Malta	Vključno z Gozom in Cominom
MU	Mauritius	Mauritius, otok Rodrigues, otoki Agalega in plitvina Cargados Carajos (Otočje Saint Brandon)
MV	Maldivi	
MW	Malavi	
MX	Mehika	
MY	Malezija	Polotok Malezija in Vzhodna Malezija (Labuan, Sabah in Sarawak)
MZ	Mozambik	
NA	Namibija	
NC	Nova Kaledonija	Vključno z otočjem Loyalty (Lifou, Mare in Ouvea)
NE	Niger	
NF	Norfolški otok	
NG	Nigerija	
NI	Nikaragva	Vključno z otočjem Corn
NL	Nizozemska	
NO	Norveška	Vključno z otočjem Svalbard in otokom Jan Mayen
NP	Nepal	
NR	Nauru	
NU	Niue	
NZ	Nova Zelandija	Brez Rossove kolonije (Antarktika)
OM	Oman	
PA	Panama	Vključno z nekdanjo cono prekopa
PE	Peru	

Šifra države	Naziv države	Opomba
PF	Francoska Polinezija	Otoki Marquesas, otoki Society (vključno s Tahitijem), otoki Tuamotu, otoki Gambier in otočje Austral; tudi otok Cliperton
PG	Papua-Nova Gvineja	Vzhodni del Nove Gvineje; Bismarckovo otočje (vključno z Novo Britanijo, Novo Irsko, Lavongai (New Hanover) in otočjem Admiralty); Severni Salomonovi otoki (Bougainville in Buka); Otoki Trobriand, otok Woodlark; otočje d'Entrecasteaux in otočje Louisiade
PH	Filipini	
PK	Pakistan	
PL	Poljska	
PM	Saint Pierre in Miquelon	
PN	Pitcairn	Vključno z otoki Ducie, Henderson in Oeno
PS	Zasedeno palestinsko ozemlje	Zahodni breg (vključno z Vzhodnim Jeruzalemom) in Gaza
PT	Portugalska	Vključno z Azori in Madeiro
PW	Palau	Različici: Belau, Palau
PY	Paragvaj	
QA	Katar	
RO	Romunija	
RU	Ruska Federacija	
RW	Ruanda	
SA	Saudova Arabija	
SB	Salomonovi otoki	
SC	Sejšeli	Otok Mahe, otok Praslin, La Digue, Fregate in Silhouette; otočje Amirantes (vključno z Desroches, Alphonse, Plate in Coëtivy); otočje Farquhar (vključno s Providence); otoki Aldabra in Cosmoledo
SD	Sudan	
SE	Švedska	
SG	Singapur	
SH	Saint Helena	Vključno z otokom Ascension in otoki Tristan da Cunha
SI	Slovenija	
SK	Slovaška	
SL	Sierra Leone	
SM	San Marino	
SN	Senegal	
SO	Somalija	
SR	Surinam	
ST	Sao Tome in Principe	
SV	Salvador	
SY	Sirska arabska republika	Pogosto imenovana Sirija
SZ	Svazi	
TC	Otoki Turks in Caicos	
TD	Čad	
TF	Francosko južno ozemlje	Vključno z otočjem Kerguelen, otokom Amsterdam, otokom Svetega Pavla, otočjem Crozet
TG	Togo	
TH	Tajska	
TJ	Tadžikistan	
TK	Tokelau	
TL	Timor-Leste	
TM	Turkmenistan	
TN	Tunizija	
TO	Tonga	
TR	Turčija	
TT	Trinidad in Tobago	
TV	Tuvalu	
TW	Tajvan	Ločeno carinsko območje Tajvan, Pergu, Kinmen in Matsu
TZ	Tanzanija (Združena Republika)	Tanganyika, otok Zanzibar in Pemba

Šifra države	Naziv države	Opomba
UA	Ukrajina	
UG	Uganda	
UM	Zunanji otoki Združenih Držav	Vključno z otoki Baker, Howland, Jarvis, atolom Johnston, grebenom Kingman, otoki Midway, otokom Navassa, atolom Palmyra ter otokom Wake
US	Združene države	Vključno s Portorikom
UY	Urugvaj	
UZ	Uzbekistan	
VA	Sveti sedež (Vatikan)	
VC	Saint Vincent in Grenadine	
VE	Venezuela	
VG	Deviški otoki (britanski)	
VI	Deviški otoki (ZD)	
VN	Vietnam	
VU	Vanuatu	
WF	Otoki Wallis in Futuna	Vključno z otokom Alofi
WS	Samoa	Prej Zahodna Samoa
XC	Ceuta	
XK	Kosovo	Kakor je opredeljeno z Resolucijo Varnostnega sveta Združenih narodov 1244 z dne 10. junija 1999
XL	Melilla	Vključno s Penon de Velez de la Gomera, Penon de Alhucemas in otoki Chafarinas
XM	Črna gora	
XS	Srbija	
YE	Jemen	Prej Severni Jemen in Južni Jemen
YT	Mayotte	Grande-Terre in Pamandzi
ZA	Južna Afrika	
ZM	Zambija	
ZW	Zimbabve	

RAZNO

EU	Evropska skupnost	Oznaka, rezervirana za določitev porekla blaga v okviru trgovine z državami nečlanicami, skladno s pogoji, predpisanimi z ustreznimi določbami Skupnosti. Oznaka se ne uporablja za statistične namene.
QQ	Zaloge in oskrba	Neobvezna rubrika
ali		
QR	Zaloge in oskrba v okviru trgovine znotraj Skupnosti	Neobvezna rubrika
QS	Zaloge in oskrba v okviru trgovine z državami nečlanicami	Neobvezna rubrika
QU	Države in ozemlja, ki niso navedena	Neobvezna rubrika
ali		
QV	Države in ozemlja, ki niso navedena v okviru trgovine znotraj Skupnosti	Neobvezna rubrika
QW	Države in ozemlja, ki niso navedena v okviru trgovine z državami nečlanicami	Neobvezna rubrika
QX	Države in ozemlja, ki niso navedena iz komercialnih ali vojaških razlogov	Neobvezna rubrika
ali		
QY	Države in ozemlja, ki niso navedena iz komercialnih ali vojaških razlogov v okviru trgovine znotraj Skupnosti	Neobvezna rubrika
QZ	Države in ozemlja, ki niso navedena iz komercialnih ali vojaških razlogov v okviru trgovine z državami nečlanicami	Neobvezna rubrika

Šifrant držav, razvrščen po nazivih držav:

Naziv države	Šifra države	Opomba
Afganistan	AF	
Albanija	AL	
Alžirija	DZ	
Ameriška Samoa	AS	
Andora	AD	
Angola	AO	Vključno Cabinda
Angvila	AI	
Antarktika	AQ	Ozemlje južno od 60° južne zemljepisne širine; ne vključuje Francoskega južnega ozemlja (TF), Bouvetovega otoka (BV), Južne Georgie in otokov Južni Sandwich (GS)
Antigva in Barbuda	AG	
Argentina	AR	
Armenija	AM	
Aruba	AW	
Avstralija	AU	
Avstrija	AT	
Azerbajdžan	AZ	
Bahami	BS	
Bahrajn	BH	
Bangladeš	BD	
Barbados	BB	
Belgija	BE	
Belize	BZ	
Belorusija	BY	
Benin	BJ	
Bermudi	BM	
Bocvana	BW	
Bolgarija	BG	
Bolivija	BO	
Bosna in Hercegovina	BA	
Bouvetov otok	BV	
Božični otok	CX	
Brazilijska	BR	
Britansko ozemlje Indijskega oceana	IO	Otočje Chagos
Burkina Faso	BF	
Burundi	BI	
Butan	BT	
Ceuta	XC	
Ciper	CY	
Cookovi otoki	CK	
Čad	TD	
Češka Republika	CZ	
Čile	CL	
Črna gora	XM	
Danska	DK	
Demokratska Ljudska Republika Koreja	KP	Pogosto imenovana Severna Koreja
Deviški otoki (britanski)	VG	
Deviški otoki (ZD)	VI	
Dominika	DM	
Dominikanska Republika	DO	
Država Brunej	BN	Pogosto imenovana Brunej
Džibuti	DJ	
Egipt	EG	
Ekvador	EC	Vključno z otočjem Galapagos

Naziv države	Šifra države	Opomba
Ekvatorialna Gvineja	GQ	
Eritreja	ER	
Estonija	EE	
Etiopija	ET	
Falklandski otoki (Malvinas)	FK	
Ferski otoki	FO	
Fidži	FJ	
Filipini	PH	
Finska	FI	Vključno z otokom Aland
Francija	FR	Vključno z Monakom in francoskimi čezmorskimi departmaji (Francoska Gvajana, Guadeloupe, Martinik in Réunion)
Francoska Polinezija	PF	Otoki Marquesas, otoki Society (vključno s Tahitijem), otoki Tuamotu, otoki Gambier in otočje Austral; tudi otok Cliperton
Francosko južno ozemlje	TF	Vključno z otočjem Kerguelen, otokom Amsterdam, otokom Svetega Pavla, otočjem Crozet
Gabon	GA	
Gambija	GM	
Gana	GH	
Gibraltar	GI	
Granada	GD	Vključno z južnimi Grenadini
Grčija	GR	
Grenlandija	GL	
Gruzija	GE	
Guam	GU	
Gvajana	GY	
Gvatemala	GT	
Gvineja	GN	
Gvineja Bissau	GW	
Haiti	HT	
Heardov otok in McDonaldovi otoki	HM	
Honduras	HN	Vključno z otoki Swan
Hongkong	HK	Posebna administrativna regija Ljudske republike Kitajske Honkong
Hrvaška	HR	
Indija	IN	
Indonezija	ID	
Irak	IQ	
Iran (Islamska Republika)	IR	
Irska	IE	
Islandija	IS	
Italija	IT	Vključno z Livignom; brez občine Campione d'Italia
Izrael	IL	
Jamajka	JM	
Japonska	JP	
Jemen	YE	Prej Severni Jemen in Južni Jemen
Jordanija	JO	
Južna Afrika	ZA	
Južna Georgia in otoki Južni Sandwich	GS	
Kajmanski otoki	KY	
Kambodža	KH	
Kamerun	CM	
Kanada	CA	
Katar	QA	
Kazahstan	KZ	
Kenija	KE	
Kirgizistan	KG	
Kiribati	KI	

Naziv države	Šifra države	Opomba
Kokosovi (ali Keeling) otoki	CC	
Kolumbija	CO	
Komori	KM	Anjouan, Grande Comore in Moheli
Kongo	CG	
Kongo (Demokratska Republika)	CD	Prej Zair
Kosovo	XK	Kakor je opredeljeno z Resolucijo Varnostnega sveta Združenih narodov 1244 z dne 10. junija 1999
Kostarika	CR	
Kuba	CU	
Kuvajt	KW	
Laoška ljudska demokratična republika	LA	Pogosto imenovana Laos
Latvija	LV	
Lesoto	LS	
Libanon	LB	
Liberija	LR	
Libijska arabska džamahirija	LY	Pogosto imenovana Libija
Lihtenštajn	LI	
Litva	LT	
Ljudska republika Kitajska	CN	Pogosto imenovana Kitajska
Luksemburg	LU	
Macao	MO	Posebna upravna regija Ljudske republike Kitajske Macao
Madagaskar	MG	
Madžarska	HU	
Malavi	MW	
Maldivi	MV	
Malezija	MY	Polotok Malezija in Vzhodna Malezija (Labuan, Sabah in Sarawak)
Mali	ML	
Malta	MT	Vključno z Gozom in Cominom
Maroko	MA	
Marshallovi otoki	MH	
Mauritius	MU	Mauritius, otok Rodrigues, otoki Agalega in plitvina Cargados Carajos (Otočje Saint Brandon)
Mavretanija	MR	
Mayotte	YT	Grande-Terre in Pamandzi
Mehika	MX	
Melilla	XL	Vključno s Penon de Velez de la Gomera, Penon de Alhucemas in otoki Chafarinas
Mikronezija (Federativne države)	FM	Chuuk, Kosrae, Pohnpei in Yap
Mjanmar	MM	Prej Burma
Mongolija	MN	
Montserrat	MS	
Mozambik	MZ	
Namibija	NA	
Nauru	NR	
Nekdanja Jugoslovanska republika Makedonija	MK	
Nemčija	DE	Vključno z otokom Heligoland; brez ozemlja Büsingen
Nepal	NP	
Niger	NE	
Nigerija	NG	
Nikaragva	NI	Vključno z otočjem Corn
Niue	NU	
Nizozemska	NL	
Nizozemski Antili	AN	Bonaire, Curaçao, Saba, St Eustatius in južni del St Martina
Norfolški otok	NF	
Norveška	NO	Vključno z otočjem Svalbard in otokom Jan Mayen

<i>Naziv države</i>	Šifra države	Opomba
Nova Kaledonija	NC	Vključno z otočjem Loyalty (Lifou, Mare in Ouvea)
Nova Zelandija	NZ	Brez Rossove kolonije (Antarktika)
Oman	OM	
Otoki Turks in Caicos	TC	
Otoki Wallis in Futuna	WF	Vključno z otokom Alofi
Pakistan	PK	
Palau	PW	Različici: Belau, Palau
Panama	PA	Vključno z nekdanjo cono prekopa
Papua-Nova Gvineja	PG	Vzhodni del Nove Gvineje; Bismarckovo otočje (vključno z Novo Britanijo, Novo Irsko, Lavongai (New Hanover) in otočjem Admiralty); Severni Salomonovi otoki (Bougainville in Buka); Otoki Trobriand, otok Woodlark; otočje d'Entrecasteaux in otočje Louisiade
Paragvaj	PY	
Peru	PE	
Pitcairn	PN	Vključno z otoki Ducie, Henderson in Oeno
Poljska	PL	
Portugalska	PT	Vključno z Azori in Madeiro
Republika Koreja	KR	
Republika Moldavija	MD	Pogosto imenovana Moldavija
Romunija	RO	
Ruanda	RW	
Ruska Federacija	RU	
Saint Helena	SH	Vključno z otokom Ascension in otoki Tristan da Cunha
Saint Kitts in Nevis	KN	
Saint Lucija	LC	
Saint Pierre in Miquelon	PM	
Saint Vincent in Grenadine	VC	
Salomonovi otoki	SB	
Salvador	SV	
Samoa	WS	Prej Zahodna Samoa
San Marino	SM	
Sao Tome in Principe	ST	
Saudova Arabija	SA	
Sejšeli	SC	Otok Mahe, otok Praslin, La Digue, Fregate in Silhouette; otočje Amirantes (vključno z Desroches, Alphonse, Plate in Coëtivy); otočje Farquhar (vključno s Providence); otoki Aldabra in Cosmoledo
Senegal	SN	
Severni Marianski otoki	MP	
Sierra Leone	SL	
Singapur	SG	
Sirska arabska republika	SY	Pogosto imenovana Sirija
Slonokoščena obala	CI	
Slovaška	SK	
Slovenija	SI	
Somalija	SO	
Srbija	XS	
Srednjeafriška Republika	CF	
Sudan	SD	
Surinam	SR	
Svazi	SZ	

Naziv države	Šifra države	Opomba
Sveti sedež (Vatikan)	VA	
Španija	ES	Vključno z Balearskimi otoki in Kanarskimi otoki; brez Ceute in Melille
Šrilanka	LK	
Švedska	SE	
Švica	CH	Vključno z nemškim ozemljem Büsingen in italijansko občino Campione d'Italia
Tadžikistan	TJ	
Tajska	TH	
Tajvan	TW	Ločeno carinsko območje Tajvan, Pergu, Kinmen in Matsu
Tanzanija (Združena Republika)	TZ	Tanganyika, otok Zanzibar in Pemba
Timor-Leste	TL	
Togo	TG	
Tokelau	TK	
Tonga	TO	
Trinidad in Tobago	TT	
Tunizija	TN	
Turčija	TR	
Turkmenistan	TM	
Tuvalu	TV	
Uganda	UG	
Ukrajina	UA	
Urugvaj	UY	
Uzbekistan	UZ	
Vanuatu	VU	
Venezuela	VE	
Vietnam	VN	
Zambija	ZM	
Zasedeno palestinsko ozemlje	PS	Zahodni breg (vključno z Vzhodnim Jeruzalemom) in Gaza
Združene države	US	Vključno s Portorikom
Združeni Arabski Emirati	AE	Abu Dhabi, Ajman, Dubaj, Fujairah, Ras al Khaimah, Sharjah in Umm al Qaiwain
Združeno kraljestvo	GB	Velika Britanija, Severna Irska, Kanalski otoki in otok Man
Zelenortske otoki	CV	
Zimbabve	ZW	
Zunanji otoki Združenih Držav	UM	Vključno z otoki Baker, Howland, Jarvis, atolom Johnston, grebenom Kingman, otoki Midway, otokom Navassa, atolom Palmyra ter otokom Wake

4. člen

Obrazec za obračun dajatev v potniškem prometu, ki je v prilogi 7 pravilnika in njegov sestavni del, se nadomesti z obrazcem Potrdila o plačilu uvoznih dajatev, ki je priloga tega pravilnika in njegov sestavni del.

5. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 420-02-4/2004/24
Ljubljana, dne 3. julija 2005.
EVA 2005-1611-0135

dr. Andrej Bajuk l. r.
Minister
za finance

Priloga
PRILOGA 7

REPUBLIKA SLOVENIJA
 MINISTRSTVO ZA FINANCE
 CARINSKA UPRAVA REPUBLIKE SLOVENIJE
 CARINSKI URAD IME URADA
 IZPOSTAVA IME IZPOSTAVE

CA XXXXXXXXXXXX

Datum:
 Ura:
 Stran:

POTRDILO O PLAČILU UVOZNIH DAJATEV

št.

STRANKA:

STATUS STRANKE:
 ŠT. POTNE LISTINE:
 DAVČNA ŠT.:

Postavka
 št. 1 / 1

Opis blaga

Tarifna št.

Carinska vrednost

Car.stop. (ad val.)

Carina/mer.enoto

Druge dajatve

Osnova za DDV

Stopnja DDV

Znesek carine(ad valorem)

Znesek carine/mer.enoto

Znesek drugih dajatev

Znesek trošarine

Znesek DDV

V osnovo za DDV so poleg carine in trošarine vključeni naslednji stroški:

- stroški zavarovanja
- stroški prevoza do prvega namembnega kraja v RS
- ostali stroški

Dal na obračun:

Obračunal:

Vplačal: _____

Prejel: _____

Skupaj Carina (ad valorem)

Skupaj Carina/mersko enoto

Skupaj Druge dajatve

Skupaj Trošarine

Skupaj DDV(8,5%)

Skupaj DDV(20,0%)

SKUPAJ ZNESEK
 =====

3092. Pravilnik o merilih za oblikovanje cen zdravil na debelo in o načinu obveščanja o cenah zdravil na debelo

Na podlagi drugega odstavka 77. člena Zakona o zdravilih (Uradni list RS, št. 9/96 in 19/96 – popr.) in v zvezi s 126. členom Zakona o zdravilih in medicinskih pripomočkih (Uradni list RS, št. 101/99, 70/00, 7/02, 13/02 – ZKrm, 67/02 in 47/04 – ZdZPZ) izdaja minister za zdravje

P R A V I L N I K
o merilih za oblikovanje cen zdravil na debelo in o načinu obveščanja o cenah zdravil na debelo**I. SPLOŠNE DOLOČBE****1. člen**

Ta pravilnik določa:

- merila za oblikovanje cen zdravil na debelo,
- način spreminjanja cen zdravil na debelo,
- način uveljavitve cen zdravil na debelo,
- način obveščanja o cenah zdravil na debelo in
- način posredovanja podatkov o cenah.

2. člen

V tem pravilniku uporabljeni izrazi imajo naslednji pomen:

1. Originalno (inovativno) zdravilo je zdravilo, ki je pridobilo dovoljenje za promet na podlagi popolne dokumentacije o zdravilu oziroma skupnega tehničnega dokumenta z lastnimi podatki.

2. Generično zdravilo je zdravilo, ki je pridobilo dovoljenje za promet na podlagi bistvene podobnosti z originalnim zdravilom. Za izvajanje tega pravilnika so generična zdravila tudi zdravila, ki so pridobila dovoljenje za promet z zdravilom na podlagi popolne dokumentacije o zdravilu na podlagi literaturnih podatkov.

3. Paralelno uvoženo zdravilo je zdravilo, ki je pridobilo dovoljenje za promet po nacionalnem postopku ali po postopku medsebojnega priznavanja in se s posebnim dovoljenjem pristojnega organa Republike Slovenije uvaža iz druge države članice Evropske unije ali Evropskega gospodarskega prostora (v nadaljnjem besedilu: EGP), ko uvoz izvaja uvoznik, ki ga ni določil imetnik dovoljenja za promet z zdravilom.

4. Paralelno distribuirano zdravilo je zdravilo, ki je pridobilo dovoljenje za promet po centraliziranem postopku, in se uvaža iz ene v drugo državo članico Evropske unije ali EGP, ko ta uvoz izvaja uvoznik, ki ga ni določil imetnik dovoljenja za promet z zdravilom.

5. Matično zdravilo je zdravilo, na katerega dovoljenje za promet se ob paralelnem uvozu oziroma paralelni distribuciji sklicuje paralelni uvoznik.

6. Cena zdravila na debelo po tem pravilniku je prodajna cena zdravila na debelo brez davka na dodano vrednost.

7. Primerjalna cena zdravila na debelo je cena zdravila na debelo na primerjalnem (ih) trgu (ih), ustrezno ugotovljena iz sledljivih virov, ki spremljajo promet z zdravili.

8. Raven primerjalne cene zdravila na debelo je v odstotku (%) izraženo razmerje med ceno zdravila na debelo v Republiki Sloveniji in primerjalno ceno zdravila na debelo v primerjalnih državah.

9. Cena zdravila na debelo je v skladu s tem pravilnikom oblikovana, ko zavezanec sprejme ceno zdravila v skladu z določbami tega pravilnika.

10. Prijavljena cena zdravila je cena zdravila na debelo, za katero je pristojni organ prejel obvestilo v skladu s 36. členom tega pravilnika.

11. Veljavna cena zdravila na debelo je tista prijavljena cena zdravila na debelo oziroma njena sprememba, za katero je bilo 15 dni po vložitvi obvestila o ceni zdravila ugotovljeno, da je oblikovana v skladu s tem pravilnikom, oziroma po tem, ko zavezanec te pomanjkljivosti odpravi. Cene zdravil na debelo, ki so vključene v sistem medsebojno zamenljivih zdravil, postanejo veljavne na dan začetka veljavnosti vsakokratnega seznama medsebojno zamenljivih zdravil z najvišjo priznano vrednostjo in veljajo do izteka veljavnosti tega seznama. Če zavezanec po izteku veljavnosti seznama medsebojno zamenljivih zdravil z najvišjo priznano vrednostjo ne prijavi spremembe cene zdravila na debelo, je cena takega zdravila na debelo veljavna tudi po izteku veljavnosti tega seznama.

12. Cena zdravila na debelo je uveljavljena, če je oblikovana v skladu s predpisi in uporabljena na tržišču.

13. Napovedana cena zdravila je cena zdravila na debelo, za katero je pristojni organ prejel napoved v skladu s 42. členom tega pravilnika. Napovedana cena zdravila je cena zdravila na debelo, ki je na napovedani datum veljavna in uveljavljena na tržišču.

14. Relativna terapevtska vrednost zdravila je sistemsko izražena ocena terapevtskih lastnosti in potencialov zdravila v razmerju do drugih zdravil v isti farmakološko-terapevtski podskupini, terapevtski skupini ali farmakoterapevtskem področju.

3. člen

(1) Zavezanci, ki so dolžni oblikovati cene zdravil na debelo in sporočati cene zdravil na debelo v skladu s tem pravilnikom, so imetniki dovoljenja za promet z zdravili.

(2) Zavezanci za sporočanje cen na debelo za zdravila, ki nimajo dovoljenja za promet z zdravili, so imetniki dovoljenj za uvoz zdravil.

4. člen

V skladu s tem pravilnikom se oblikujejo cene na debelo za zdravila, ki imajo dovoljenje za promet z zdravilom in se krijejo v breme javnih sredstev ter paralelno uvožena oziroma paralelno distribuirana zdravila, ki se krijejo v breme javnih sredstev.

II. OBLIKOVANJE CEN ZDRAVIL NA DEBELO**5. člen**

Cene zdravil na debelo se v skladu s tem pravilnikom oblikujejo in prijavijo najpozneje 30 dni:

– po vročitvi dovoljenja za promet z zdravilom v Republiki Sloveniji,

– po objavi seznama zdravil, ki so pridobila dovoljenje za promet po centraliziranem postopku v Uradnem listu Evropske unije,

– po vročitvi dovoljenja za paralelni uvoz zdravila ali

– po pridobitvi pozitivnega mnenja o paralelni distribuciji zdravila Evropske agencije za zdravila.

6. člen

(1) Pri oblikovanju cen zdravil na debelo se uporabljajo naslednja merila:

1. primerjava cen zdravil na podlagi ravni primerjalne cene zdravil na debelo v tolarjih;

2. primerjava cen zdravil na območju Republike Slovenije za paralelno uvožena oziroma paralelno distribuirana zdravila;

3. relativna terapevtska vrednost zdravila.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se v posebnih primerih, navedenih v 22. členu tega pravilnika na podlagi soglasja ministra, pristojnega za zdravje, uporabijo dodatna merila.

1. Primerjava cen zdravil na podlagi ravni primerjalne cene zdravil na debelo v tolarjih

7. člen

Cene zdravil na debelo se oblikujejo na podlagi ravni primerjalne cene zdravil na debelo v tolarjih tako, da lahko dosežejo raven primerjalne cene zdravila na debelo v tolarjih v skladu s postopkom, navedenim v 8., 9., 10., 11., 12. in 13. členu tega pravilnika.

8. člen

Osnova za izračun primerjalne cene zdravila na debelo so drobnoprodajne cene zdravil v primerjalnih državah Franciji, Italiji in Nemčiji. Za njihovo ugotavljanje se uporabljajo zadnje izdaje publikacij oziroma CD-ROM-a:

- L-Informatore farmaceutico (publikacija),
- Vidal (CD-ROM),
- Lauer -Taxe (CD-ROM ali spletni vir).

9. člen

(1) Primerjalna cena zdravila na debelo se ugotavlja za vsako farmacevtsko obliko posebej. Če v primerjalnih državah ni zadevne farmacevtske oblike, se lahko primerja sorodna farmacevtska oblika (npr. tableta – dražaja), pri čemer farmacevtskih oblik zdravil z nadzorovanim sproščanjem učinkovin ni mogoče enačiti s farmacevtskimi oblikami s hitrim sproščanjem.

(2) V primeru razlike v jakosti učinkovine v dozirni enoti se za preračun upošteva najnižja jakost v enaki farmacevtski obliki, na podlagi katere se opravi preračun na jakost v zdravilu zavezanca.

(3) V primeru različnega števila dozirnih enot v pakiranju se upoštevajo po številu enot najbližja pakiranja. Primerjalna cena zdravila na debelo se nato preračuna na število dozirnih enot v zdravilu zavezanca.

10. člen

(1) Ugotovljena cena zdravila na drobno, izražena v evrih, se preračuna v primerjalno ceno zdravila, izraženo v evrih na debelo tako, da se cena zdravila na drobno pomnoži s faktorji za preračun.

(2) Faktorji za preračun v skladu s tem pravilnikom so:

- za drobnoprodajne cene zdravil v Italiji: 0,685;
- za drobnoprodajne cene zdravil v Franciji: s faktorji, navedenimi v Prilogi VI tega pravilnika;
- za drobnoprodajne cene zdravil v Nemčiji: s faktorji, navedenimi v publikaciji Preistafel I, Govi-Verlag, zadnja izdaja tekočega letnika, Tafel 1.

11. člen

Primerjalna cena zdravila na debelo, izražena v tolarjih, se izračuna tako, da se primerjalne cene zdravil na debelo, izražene v evrih, pomnožijo s srednjim tečajem evra Banke Slovenije do tolarja na dan oblikovanja cene zdravila na debelo, nato se preračunane cene zdravil na debelo v tolarje seštejejo, dobljena vsota pa se deli z njihovim številom.

12. člen

(1) Raven primerjalne cene zdravila na debelo se ugotavlja v skladu z določbami tega pravilnika na dan njegove uveljavitve.

(2) Cene zdravil na debelo se oblikujejo tako, da njihovo razmerje do primerjalne cene zdravila na debelo – raven primerjalne cene zdravila na debelo – ne preseže največjega dovoljenega odstotka, določenega s tem pravilnikom.

13. člen

Cena zdravila na debelo, izražena v tolarjih, se lahko poveča za pol odstotka pri oblikovanju cen zdravil na debelo za zdravila iz uvoza.

a) Originalna zdravila

14. člen

Cena originalnega zdravila na debelo sme dosegati največ 85 odstotkov ravni primerjalne cene istega ali enakega zdravila (z enako učinkovino in farmacevtsko obliko).

15. člen

Cena originalnega zdravila na debelo, ki vsebuje popolnoma novo učinkovino, ki bistveno izboljša možnost zdravljenja in ki na trgu Republike Slovenije nastopa prvič, ne sme biti višja od 96 odstotkov primerjalne cene, pod pogojem, da v Republiki Sloveniji ni nobenega drugega zdravila iz iste farmakološko-terapevtske skupine ali terapevtske skupine, ki bi imelo dovoljenje za promet.

16. člen

Cena originalnega zdravila na debelo iz prejšnjega člena mora svojo raven prilagoditi takoj po tem, ko se na tržišču Evropske unije pojavi prvo dodatno zdravilo v isti farmakološko-terapevtski skupini ali terapevtski skupini, ali farmacevtski ekvivalent originalnemu zdravilu, na največ 85 odstotkov primerjalne cene.

b) Generična zdravila

17. člen

(1) Cena generičnega zdravila na debelo sme dosegati največ 95 odstotkov ravni primerjalne cene najcenejšega generičnega zdravila v vsaki od primerjalnih držav.

(2) Če v kateri od primerjalnih držav ni primerljivega generičnega zdravila, se lahko upoštevata do dve najcenejši zdravili v eni od primerjalnih držav.

(3) Če v primerjalnih državah ni zadevnih generičnih zdravil, sme cena generičnega zdravila na debelo dosegati 77,5 odstotka primerjalne cene originalnega zdravila.

2. Primerjava cen zdravil na območju Republike Slovenije za paralelno uvožena oziroma paralelno distribuirana zdravila

18. člen

(1) Cene na debelo za zdravila, ki so paralelno uvožena oziroma paralelno distribuirana, zavezanci oblikujejo tako, da njihova raven cene v tolarjih ne preseže veljavne cene matičnega zdravila na debelo.

(2) Če za matično zdravilo ni oblikovana veljavna cena zdravila na debelo, se cena paralelno uvoženega ali paralelno distribuiranega zdravila na debelo oblikuje v skladu z določbami tega pravilnika.

3. Relativna terapevtska vrednost zdravila

19. člen

Cene zdravil na debelo, za katere ni mogoče ugotoviti primerjalne cene na način, določen v tem pravilniku, se oblikujejo na podlagi ugotavljanja relativne terapevtske vrednosti in stroškovne učinkovitosti zdravila na podlagi:

– predloženih podatkov o relativni terapevtski vrednosti zdravila,

– primerjave cen istih zdravil na trgih držav članic EU, ugotovljenih iz sledljivih virov javnega sektorja in drugih publikacij,

– primerjave vrednosti enakovrednih terapevtskih odmerkov farmakološko oziroma terapevtsko primerljivih zdravil, ki so na trgu v Republiki Sloveniji,

– predloženih podatkov na izsledkih temelječe medicine in

– predložene farmakoekonomske študije, ki vključuje tudi relevantne podatke za Republiko Slovenijo.

20. člen

K ceni zdravila na debelo, oblikovani na podlagi ugotavljanja relativne terapevtske vrednosti, da soglasje minister, pristojen za zdravje, na podlagi predloženega strokovnega mnenja o relativni terapevtski vrednosti in stroškovni učinkovitosti zdravila.

21. člen

(1) Zavezanci vložijo vlogo, ki vsebuje podatke iz 19. člena tega pravilnika in obrazložitev predloga cene zdravila na debelo, v treh izvodih na Agenciji RS za zdravila in medicinske pripomočke (v nadaljnjem besedilu: Agencija).

(2) Soglasje ministra, pristojnega za zdravje, se izda najpozneje v 90 dneh od prejema popolne vloge za obdobje enega leta in se lahko na predlog zavezanca podaljša.

Soglasje ministra, pristojnega za zdravje

22. člen

(1) Cene zdravil na debelo se lahko oblikujejo na višji ravni, kot je to določeno s tem pravilnikom, če je ugotovljen javni zdravstveni interes in pridobijo soglasje ministra, pristojnega za zdravje.

(2) Zavezanec vloži za soglasje, ki jo vloži pri Agenciji v treh izvodih, priloži farmakoekonomsko študijo, ki vključuje podatke za Republiko Slovenijo, kolikor ti obstajajo, oziroma na ustrezno dokumentiran način podano primerjavo znotraj Evropske unije in svoj predlog relativne terapevtske vrednosti zdravila, ki vsebuje zadostne argumente za oblikovanje cene na višji ravni.

(3) Soglasje ministra, pristojnega za zdravje, se izda najpozneje v 90 dneh od prejema popolne vloge za obdobje enega leta in se lahko na predlog zavezanca podaljša.

(4) Minister, pristojen za zdravje, lahko v postopku izdaje soglasja zahteva neodvisno strokovno mnenje o relativni terapevtski vrednosti in stroškovni učinkovitosti obravnavanega zdravila.

III. NAČIN SPREMINJANJA CEN ZDRAVIL NA DEBELO

23. člen

(1) Veljavne cene zdravil na debelo se lahko spremenijo:

- zaradi uskladitve primerjalnih cen zdravil na debelo s tečajem evra enkrat v koledarskem letu ali
- zaradi spremembe primerjalne cene v katerikoli od primerjalnih držav.

(2) Sprememba cene zdravil na podlagi prejšnjega odstavka se izvrši tako, da se ponovi preračun cene zdravila na debelo ob upoštevanju merila iz 1. točke 6. člena tega pravilnika.

24. člen

(1) Raven primerjalne cene zdravil na debelo, določene na podlagi določb tega pravilnika, se ne spremeni, razen pri oblikovanju cen zdravil na debelo, ki so se oblikovale na način, določen v tretjem odstavku 17. člena tega pravilnika, v primeru spremembe na trgih primerjalnih držav, ki zagotavljajo oblikovanje cene istega zdravila na debelo, pa na podlagi prvega in drugega odstavka 17. člena tega pravilnika.

(2) Cene zdravil na debelo, ki jih zavezanci oblikujejo na nižji ravni primerjalne cene, kot to omogočajo določbe tega pravilnika, in so uvrščene na seznam medsebojno zamenljivih zdravil z najvišjo priznano vrednostjo, ostanejo nespremenjene v obdobju veljavnosti tega seznama.

25. člen

(1) Ne glede na določbe prvega odstavka prejšnjega člena se cene zdravil na debelo lahko povečajo, vendar le do

najvišje ravni primerjalnih cen, določenih s tem pravilnikom, s soglasjem ministra, pristojnega za zdravje, na podlagi ugotovljenega javnega zdravstvenega interesa.

(2) Zavezanec obrazloženo vlogo za soglasje vloži v treh izvodih pri Agenciji.

(3) Soglasje ministra, pristojnega za zdravje, se izda najpozneje v 90 dneh od prejema popolne vloge za obdobje enega leta in se lahko na predlog zavezanca podaljša.

26. člen

Cene zdravil na debelo, ki se oblikujejo v skladu s tem pravilnikom, morajo zavezanci znižati takoj oziroma najpozneje v 30 dneh po objavi znižanih primerjalnih cen zdravil v katerikoli primerjalni državi. Cena zdravila na debelo se spremeni tako, da se ponovi preračun cene zdravila na debelo ob upoštevanju merila iz 1. točke 6. člena tega pravilnika.

27. člen

Cene zdravil na debelo, ki se oblikujejo v skladu s tem pravilnikom, lahko zavezanci znižajo vsakič, ko za to ugotovijo svoj poslovni interes, razen cen zdravil na debelo, ki so uvrščene na seznam medsebojno zamenljivih zdravil z najvišjo priznano vrednostjo.

28. člen

(1) Veljavne cene zdravil na debelo, ki so oblikujejo v skladu z določbami tega pravilnika, se lahko znižajo tudi, če to izhaja iz pisnega dogovora, sklenjenega z Zavodom za zdravstveno zavarovanje Slovenije (v nadaljnjem besedilu: ZZS) in zavezancem po tem pravilniku.

(2) Določbe prejšnjega odstavka se ne uporabljajo za cene zdravil na debelo, kadar so te oblikovane oziroma spremenjene na podlagi soglasja ministra, pristojnega za zdravje.

29. člen

(1) Cene na debelo za zdravila, ki so paralelno uvožena oziroma paralelno distribuirana, se spremenijo najpozneje v 8 dneh po objavi cene matičnega zdravila na debelo, in sicer tako, da ne preseže ravni veljavne cene matičnega zdravila na debelo.

(2) Če za matično zdravilo ni oblikovana veljavna cena zdravila na debelo, se cene paralelno uvoženega ali paralelno distribuiranega zdravila na debelo spremenijo v skladu z določbami tega pravilnika.

30. člen

(1) Agencija in ZZS sprejmeta skupni sklep, v katerem napovesta datume uveljavitve predpisov, ki jih izdajata na področju sistema medsebojno zamenljivih zdravil, skupaj s skrajnimi datumi vlaganja napovedi cen, za prihodnje enoletno obdobje.

(2) Sklep iz prejšnjega odstavka se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

IV. VELJAVNA CENA IN NAČIN UVELJAVITVE CEN ZDRAVIL NA DEBELO

31. člen

(1) Cena zdravila na debelo, ki se oblikuje oziroma spreminja v skladu s tem pravilnikom, je veljavna po izteku 15 dni po vložitvi obvestila o ceni zdravila, če Agencija zavezanca ne pozove k odpravi pomanjkljivosti oziroma potem, ko zavezanec te pomanjkljivosti odpravi.

(2) Cene zdravil na debelo, ki so vključene v sistem medsebojno zamenljivih zdravil in so oblikovane, prijavljene ali napovedane, postanejo veljavne na dan začetka veljavnosti vsakokratnega seznama medsebojno zamenljivih zdravil z najvišjo priznano vrednostjo.

32. člen

(1) Zavezanci na trgu uveljavijo cene zdravil na debelo, ki niso vključene v sistem medsebojno zamenljivih zdravil, 15 dni potem, ko cena zdravila na debelo postane veljavna. Uveljavljena cena zdravila na debelo mora biti enaka veljavni ceni zdravila na debelo.

(2) Zavezanci o datumu uveljavitve veljavne cene zdravila na debelo obvestijo Agencijo.

V. NAČIN OBVEŠČANJA O CENAH ZDRAVIL

33. člen

Zavezanci sporočajo Agenciji cene na debelo za zdravila, ki se oblikujejo v skladu s tem pravilnikom, in za tista, katerih cene na debelo se oblikujejo prosto, in sicer:

- cene zdravil na debelo, ki nimajo dovoljenja za promet in imajo posebno dovoljenje za uvoz,
- cene zdravil na debelo, ki se izdajajo brez recepta v lekarnah,
- cene zdravil na debelo, ki se izdajajo brez recepta v lekarnah in specializiranih trgovinah,
- cene zdravil na debelo, ki imajo dovoljenje za promet in se izdajajo na recept in niso predmet poplačil v breme javnih sredstev,
- cene zdravil, ki imajo veljavno dovoljenje za uvoz in so uvrščene na seznam nujnih zdravil ter se izdajajo na recept v lekarnah.

34. člen

(1) Zavezanci, ki oblikujejo cene zdravil v skladu s tem pravilnikom, so dolžni po oblikovanju cen zdravil na debelo oziroma najpozneje v 8 dneh po odločitvi za spremembo cene zdravila na debelo Agenciji sporočiti podatke o cenah zdravil na debelo oziroma prijaviti cene zdravil na debelo s pisnim obvestilom o cenah zdravil.

(2) Zavezanci, ki oblikujejo cene zdravil na debelo prosto po pogojih tržišča, so dolžni najpozneje v 8 dneh po uveljavitvi cen zdravil na debelo oziroma po uveljavitvi spremembe teh cen zdravil na tržišču Agenciji sporočiti podatke o cenah zdravil na debelo s pisnim obvestilom o cenah zdravil.

35. člen

Agencija izda potrdilo o tem, da je prijavljena cena zdravila na debelo oblikovana oziroma spremenjena v skladu z določbami tega pravilnika, na podlagi pisne vloge zavezanca.

1. Obveščanje o oblikovanih cenah zdravil z vložitvijo obvestila o cenah zdravil

36. člen

(1) Obvestilo o cenah zdravil vsebuje:

- lastniško ime zdravila in mednarodno nelastniško ime, jakost, pakiranje in delovno šifro zdravila,
- navedbo, ali se cena zdravila na debelo oblikuje oziroma spreminja v skladu z določbami tega pravilnika,
- navedbo o načinu režima izdajanja zdravila,
- navedbo, ali je zdravilo razvrščeno na listo zdravil, ter navedbo liste,
- navedbo, ali je zdravilo razvrščeno v veljavni seznam medsebojno zamenljivih zdravil z najvišjo priznano vrednostjo,
- navedbo, ali je zdravilo uvoženo,
- novo ceno zdravila na debelo,
- navedbo ravni primerjalne cene,
- navedbo datuma oblikovanja oziroma odločitve za spremembo cene zdravila na debelo,
- doslej veljavno ceno zdravila na debelo,
- odstotek spremembe cene zdravila na debelo,

– navedbo razlogov za spremembo cene zdravila na debelo,

– datum uveljavitve doslej veljavne cene na debelo na trgu,

– datum uveljavitve predlagane cene na debelo na trgu,

– izračun cene zdravila na debelo na obrazcu A iz Priloge I tega pravilnika razen za cene zdravil na debelo, ki se ne oblikujejo v skladu s tem pravilnikom, in

– navedbo tečaja evra, uporabljenega pri preračunu.

(2) Izračun cene zdravila na debelo na obrazcu A iz Priloge I oziroma obvestilo o cenah zdravil se Agenciji na obrazcu B iz Priloge II tega pravilnika posreduje tudi v elektronski obliki.

37. člen

(1) Zavezanci, ki oblikujejo in spreminjajo cene na debelo za zdravila, ki so paralelno uvožena oziroma paralelno distribuirana, podatke sporočajo s pisnim obvestilom o cenah zdravil iz paralelnega uvoza.

(2) Obvestilo o cenah zdravil iz paralelnega uvoza vsebuje:

- lastniško ime zdravila in mednarodno nelastniško ime, jakost in pakiranje, delovno šifro,
 - navedbo matičnega zdravila s številko ter datumom izdaje dovoljenja za promet s tem zdravilom in delovno šifro,
 - navedbo uveljavljene cene matičnega zdravila,
 - navedbo, ali je zdravilo razvrščeno na listo zdravil, ter navedbo liste,
 - navedbo, ali je zdravilo razvrščeno v veljavni seznam medsebojno zamenljivih zdravil z najvišjo priznano vrednostjo,
 - navedbo države izvoza zdravila,
 - novo ceno zdravila na debelo,
 - navedbo datuma oblikovanja oziroma odločitve za spremembo cene zdravila na debelo,
 - doslej veljavno ceno zdravila na debelo,
 - odstotek spremembe cene zdravila na debelo,
 - navedbo razlogov za spremembo cene zdravila na debelo,
 - datum uveljavitve doslej veljavne cene na debelo na trgu in
 - datum uveljavitve predlagane cene na debelo na trgu.
- (3) Obvestilo o cenah zdravil iz paralelnega uvoza se Agenciji posreduje tudi v elektronski obliki na obrazcu C iz Priloge III tega pravilnika.

38. člen

Obvestilu o cenah zdravil na debelo oziroma obvestilu o cenah zdravil iz paralelnega uvoza, ki so znižane na način, določen v 28. členu tega pravilnika, se priloži kopija sklenjenega dogovora. Priloga je sestavni del obvestila.

39. člen

(1) Če Agencija ob pregledu obvestila o cenah zdravil in obvestila o cenah zdravil iz paralelnega uvoza ugotovi, da obvestilo ni popolno oziroma da cena zdravila na debelo ni usklajena z določbami tega pravilnika, najpozneje v 15 dneh od prejema obvestil o tem obvesti zavezanca in mu določi skrajni rok, ki ne sme biti krajši od osem dni, v katerem mora ugotovljene pomanjkljivosti odpraviti.

(2) Če zavezanec ne oblikuje cen zdravil na debelo in ne vloži obvestila o cenah zdravil oziroma cenah zdravil iz paralelnega uvoza v rokih in na način, določen s tem pravilnikom, ali tudi v dodatnem roku ne uskladi cene zdravil na debelo z določbami tega pravilnika, se šteje, da zavezanec cene ni prijavil. Agencija o tem obvesti pristojno inšpekcijo.

2. Obveščanje o uveljavitvi cen zdravil na debelo na trgu

40. člen

(1) Zavezanci o datumu uveljavitve cene zdravila na debelo obvestijo Agencijo z obvestilom o uveljavitvi cene zdravila najpozneje 8 dni po uveljavitvi cen.

(2) Obvestilo o uveljavitvi cene zdravila vsebuje:

- lastniško ime zdravila in mednarodno nelastniško ime, jakost, pakiranje in delovno šifro zdravila,
- ceno zdravila na debelo,
- datum prijave oziroma sporočila o ceni zdravila na debelo pri Agenciji
- datum veljavnosti cene na debelo,
- datum uveljavitve cene zdravila na debelo na trgu.

(3) Obvestilo o uveljavitvi cene zdravila se Agenciji posreduje tudi v elektronski obliki na obrazcu D iz Priloge IV tega pravilnika.

3. Obveščanje z vložitvijo napovedi cen zdravil

41. člen

Zavezanci, ki oblikujejo in spreminjajo cene zdravil na debelo v skladu s tem pravilnikom, pa so ta zdravila s sklepom Agencije uvrščena na seznam medsebojno zamenljivih zdravil, o spremembah cen teh zdravil obveščajo Agencijo z vložitvijo napovedi cen zdravil.

42. člen

(1) Napoved o cenah zdravil pošljejo zavezanci Agenciji v zaprti kuverti z oznako "Ne odpiraj – MZZ" in vsebuje:

- lastniško ime zdravila in mednarodno nelastniško ime, jakost, pakiranje in delovno šifro zdravila,
- napovedano ceno zdravila na debelo,
- doslej veljavno ceno zdravila na debelo,
- raven primerjalne cene,
- spremembo cene zdravila na debelo v odstotkih,
- datum uveljavitve cene zdravila na debelo,
- datum uveljavitve doslej veljavne cene na debelo na trgu,

– izračun cene zdravila na debelo na obrazcu A iz Priloge I,

– navedbo tečaja evra, uporabljenega pri preračunu.

(2) Napoved o cenah zdravil iz prejšnjega odstavka se pošlje v pisni in elektronski obliki (CD disk ali disketa) na obrazcu E iz Priloge V tega pravilnika skupaj z izračunom cene na obrazcu A iz Priloge I.

43. člen

(1) Zavezanci vložijo dve napovedi o cenah zdravil po objavi in uveljavitvi sklepa Agenciji o določitvi medsebojno zamenljivih zdravil in v njej napovedo višino in datum uveljavitve cen zdravil na debelo, ki je v skladu s tem pravilnikom na dan uveljavitve naslednjega seznama medsebojno zamenljivih zdravil z najvišjo priznano vrednostjo, ki ga sprejme ZZS:

- prvo: najpozneje deset dni po uveljavitvi sklepa Agencije,
- drugo: v 15 dneh po izteku 45 dni od uveljavitve sklepa Agencije.

(2) Če zavezanci cen zdravil na debelo ne bodo spreminjali v skladu z določbami prejšnjega odstavka, so dolžni v istih rokih o tem obvestiti Agencijo.

(3) Javni uslužbenci Agencije in ZZS so dolžni s prvo napovedjo cen zdravil ravnati kot s poslovno tajnostjo in pri postopkih za pripravo naslednjega seznama medsebojno zamenljivih zdravil z določeno najvišjo priznano vrednostjo ravnati nepristransko in ne smejo dajati neupravičenih koristi in prednosti posameznim zavezancem.

VI. POSREDOVANJE PODATKOV O CENAH ZDRAVIL NA DEBELO

44. člen

(1) Agencija enkrat mesečno objavlja cene zdravil na debelo, ki se oblikujejo v skladu s tem pravilnikom, na svoji spletni strani v katalogu informacij javnega značaja z navedbo zavezancev, ki so cene oblikovali.

(2) Veljavne cene zdravil na debelo, ki se oblikujejo v skladu s tem pravilnikom, posreduje Agencija enkrat mesečno ZZS v elektronski obliki.

(3) Agencija na svoji spletni strani v katalogu informacij javnega značaja objavlja veljavne cene zdravil na debelo iz seznama medsebojno zamenljivih zdravil z najvišjo priznano vrednostjo.

(4) Agencija v elektronski obliki posreduje podatke ZZS o cenah zdravil na debelo, ki jih je prejela v skladu z 41. členom tega pravilnika, najpozneje v petih dneh po izteku roka za vložitev napovedi o cenah zdravil.

(5) Agencija enkrat letno Evropski komisiji sporoči veljavne cene zdravil, ki so bile oblikovane oziroma spremenjene v skladu s tem pravilnikom.

45. člen

Zavezanci so dolžni o cenah zdravil na debelo, ki se oblikujejo v skladu s tem pravilnikom, obvestiti pravne in fizične osebe, ki imajo dovoljenje za opravljanje dejavnosti prometa z zdravili na debelo oziroma dovoljenje za opravljanje dejavnosti proizvodnje zdravil ter imajo z njimi sklenjene pogodbe o sodelovanju, najpozneje v osmih dneh potem, ko cene zdravil na debelo postanejo veljavne.

VI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

46. člen

Skupni sklep iz 30. člena tega pravilnika se prvič objavi najpozneje v 15 dneh po dnevu uveljavitve tega pravilnika.

47. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati Pravilnik o merilih za oblikovanje cen zdravil na debelo (Uradni list RS, št. 67/01).

49. člen

Ta pravilnik začne veljati šestdeseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 022-5/2005

Ljubljana, dne 12. julija 2005.

EVA 2005-2711-0061

Andrej Bručan l. r.
Minister
za zdravje

ZAVEZANEC:

Priloga: I

ZADEVA: IZRAČUN PRIMERJALNE CENE ZDRAVILA - OBRAZEC A

Tečaj na dan: _____
EUR : _____

Predlagano zdravilo		Primerjalna zdravila				Primerjalna cena v SIT (11. člen)	
Delovna šifra zdravila	Lastniško ime zdravila, jakost, pakiranje	Mednarodno nelastniško ime zdravila	Država	Lastniško ime zdravila, jakost, pakiranje	Cena na drobno iz publikacij: LAUER TAXE, VIDAL, L-INFORMATORE FARMACEVTICO v valuti (8. člen)	Cena na drobno preračunana na jakost in pakiranje predlaganega zdravila v valuti (9. člen)	Cena na debelo v SIT (10. in 11. člen)
1	2	3	4	5	6	7	8=7*faktor*tečaj
			Nemčija				
			Francija				
			Italija				
			Nemčija				
			Francija				
			Italija				

Kraj in datum: _____

Žig

Podpis pooblaščen osebe: _____

ZAVEZANEC:

Priloga: II

ZADEVA: OBVESTILO O CENAH ZDRAVIL - OBRAZEC B

1. Cena se oblikuje na podlagi pravilnika	DA	NE
2. Datum vročitve dovoljenja za promet oziroma datum objave v Uradnem listu Evropske unije		
3. Lastniško ime zdravila, jakost, pakiranje		
4. Mednarodno nelastniško ime zdravila		
5. Režim izdajanja zdravila		
6. Razvrstitev na liste zdravil	DA	NE
7. Razvrstitev na listo MZZ - NPV	DA	NE
8. Uvoz	DA	NE
9. Originator / Generik		

Delovna šifra zdravila	Veljavna cena na debelo na dan 31.12. preteklega leta	Do sedaj veljavna cena na debelo			Predlagana cena na debelo			Index	
		Cena na debelo	Raven primerjalne cene v %	Datum uveljavitve cene na debelo	Cena na debelo	Raven primerjalne cene v %	Datum uveljavitve cene na debelo	Predlagana cena / Do sedaj veljavna cena	Predlagana cena / Veljavna cena 31.12. predhodnega leta
1	2	3	4	5	6	7	8	9=(6/3) *100	10=(6/2) *100

Razlog spremembe cene zdravila _____

1. Cena se oblikuje na podlagi pravilnika	DA	NE
2. Datum vročitve dovoljenja za promet oziroma datum objave v uradnem listu EU		
3. Lastniško ime zdravila, jakost, pakiranje		
4. Mednarodno nelastniško ime zdravila		
5. Režim izdajanja zdravila		
6. Razvrstitev na liste zdravil	DA	NE
7. Razvrstitev na listo MZZ - NPV	DA	NE
8. Uvoz	DA	NE
9. Originator / Generik		

Delovna šifra zdravila	Veljavna cena na debelo na dan 31.12. preteklega leta	Do sedaj veljavna cena na debelo			Predlagana cena na debelo			Index	
		Cena na debelo	Raven primerjalne cene v %	Datum uveljavitve cene na debelo	Cena na debelo	Raven primerjalne cene v %	Datum uveljavitve cene na debelo	Predlagana cena / Do sedaj veljavna cena	Predlagana cena / Veljavna cena 31.12. predhodnega leta
1	2	3	4	5	6	7	8	9=(6/3) *100	10=(6/2) *100

Razlog spremembe cene zdravila _____

Kraj in datum: _____

Žig

Podpis pooblaščenice osebe: _____

**FAKTORJI ZA PRERAČUN CEN ZDRAVIL NA DROBNO V FRANCJI
V CENE NA DEBELO**

CENA V EUR (VIDAL)	FAKTOR
0,00 - 1,63	0,54
1,64 - 1,80	0,55
1,81 - 2,00	0,56
2,01 - 2,27	0,57
2,28 - 2,62	0,58
2,63 - 2,96	0,59
2,97 - 3,19	0,60
3,20 - 3,48	0,61
3,49 - 3,81	0,62
3,82 - 4,21	0,63
4,22 - 4,62	0,64
4,63 - 4,96	0,65
4,97 - 5,34	0,66
5,35 - 5,78	0,67
5,79 - 6,31	0,68
6,32 - 6,95	0,69
6,96 - 7,50	0,70
7,51 - 7,96	0,71

CENA V EUR (VIDAL)	FAKTOR
7,97 - 8,46	0,72
8,47 - 9,06	0,73
9,07 - 9,73	0,74
9,74 - 10,49	0,75
10,50 - 11,42	0,76
11,43 - 12,49	0,77
12,50 - 13,81	0,78
13,82 - 15,34	0,79
15,35 - 17,00	0,80
17,01 - 19,04	0,81
19,05 - 21,63	0,82
21,64 - 25,05	0,83
25,06 - 29,76	0,84
29,77 - 36,63	0,85
36,64 - 47,64	0,86
47,65 - 68,10	0,87
68,11 - 119,37	0,88
nad 119,38	0,89

3093. Pravilnik o razveljavitvi Pravilnika o postopkih izvajanja notranjega nadzora higiene v obratih za klanje in proizvodnjo mesa parkljarjev, kopitarjev in perutnine

Na podlagi četrtega odstavka 17. člena Zakona o zdravstveni ustreznosti živil in izdelkov ter snovi, ki prihajajo v stik z živili (Uradni list RS, št. 52/00, 42/02 in 47/04 – ZdZPZ) in desetega odstavka 27. člena Zakona o veterinarstvu (Uradni list RS, št. 33/01, 110/02 – ZGO-1, 45/04 – ZdZPKG in 62/04 – Odl. US) izdaja ministrica za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

P R A V I L N I K

o razveljavitvi Pravilnika o postopkih izvajanja notranjega nadzora higiene v obratih za klanje in proizvodnjo mesa parkljarjev, kopitarjev in perutnine

1. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati Pravilnik o postopkih izvajanja notranjega nadzora higiene v obratih za klanje in proizvodnjo mesa parkljarjev, kopitarjev in perutnine (Uradni list RS, št. 45/03).

2. člen

Ta pravilnik začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 323-293/2003-1

Ljubljana, dne 7. julija 2005.

EVA 2005-2311- 0206

Marija Lukačič l. r.
Ministrica
za kmetijstvo,
gozdarstvo in prehrano

3094. Količnik rasti cen prehrabnih izdelkov

Na podlagi Zakona o višini povračil stroškov v zvezi z delom in nekaterih drugih prejemkov (Uradni list RS, št. 87/97, 9/98 in 48/01) minister za delo, družino in socialne zadeve objavlja

K O L I Č N I K
rasti cen prehrabnih izdelkov

Količnik rasti cen prehrabnih izdelkov za obdobje januar–junij 2005, na podlagi katerega se uskladi regres za prehrano med delom za obdobje julij–december 2005, je 1,00.

Znesek regresa za prehrano med delom za obdobje julij–december 2005 je 717 SIT na dan.

Št. 94000-15/2005/3

Ljubljana, dne 7. julija 2005.

mag. Janez Drobnič l. r.
Minister
za delo, družino in socialne zadeve

USTAVNO SODIŠČE

3095. Odločba o delni razveljavitvi 11. člena Zakona o pravnem postopku in o ugotovitvi, da 109. člen istega zakona ni v skladu z Ustavo

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti, začetem na pobudo Alenke Reisner iz Domžal in Andreja Lužarja iz Kamnika, ki ju zastopa dr. Andrej Berden iz Ljubljane, na seji dne 23. junija 2005

o d l o č i l o:

1. V določbi tretjega odstavka 11. člena Zakona o pravnem postopku (Uradni list RS, št. 26/99, 96/02, 12/03 – uradno prečiščeno besedilo, 2/04 in 36/04 – uradno prečiščeno besedilo) se razveljavita besedi "fizični osebi" ter besedilo "pravni osebi, samostojnemu podjetniku posamezniku ali odvetniku pa do 1.000.000 tolarjev".

2. Določbe petega do sedmega odstavka 11. člena Zakona o pravnem postopku se razveljavijo.

3. Določba 109. člena Zakona o pravnem postopku ni v neskladju z Ustavo.

O b r a z l o ž i t e v

A)

1. Pobudnika izpodbijata določbe Zakona o pravnem postopku (v nadaljevanju: ZPP), ki urejajo kaznovanje ob zlorabi procesnih pravic, in določbe, ki urejajo žaljenje sodišča, stranke ali drugega udeleženca v postopku v pisni vlogi. Člen 109 ZPP določa, da pravno sodišče kaznuje tistega, ki v vlogi žali sodišče, stranko ali drugega udeleženca v postopku. Kaznuje ga po določbah tretjega do sedmega odstavka 11. člena ZPP, izrečena kazen pa ni ovira za kaznovanje zaradi kaznivega dejanja. V prvem odstavku 11. člena ZPP ureja načelo ekonomičnosti in pospešitve postopka ter načelo prepovedi zlorabe pravic. V drugem odstavku je določena možnost kaznovanja zaradi zlorabe procesnih pravic. Izpodbijani tretji do šesti odstavek 11. člena (ki se uporabljajo tudi pri kaznovanju po 109. členu ZPP) določajo, da lahko sodišče ob zlorabi pravic izreče denarno kazen fizični osebi do 300.000 tolarjev, pravni osebi, samostojnemu podjetniku posamezniku ali odvetniku pa do 1.000.000 tolarjev. Sodišče izreče denarno kazen s sklepom, v katerem določi rok, v katerem je treba kazen plačati, ta rok pa ne sme biti krajši od 15 dni in daljši od treh mesecev. Če fizična oseba, samostojni podjetnik posameznik ali odvetnik ne plača denarne kazni v roku, ki ga določi sodišče, se kazen izvrši tako, da se za vsakih začelih 10.000 tolarjev denarne kazni določi največ en dan zapora, pri čemer zapor za fizično osebo ne sme biti daljši od 30 dni, za samostojnega podjetnika posameznika ali odvetnika pa ne daljši kot 100 dni. Kazen zapora se izvrši po določbah zakona, ki ureja izvrševanje zaporne kazni. O spremembi denarne kazni po prejšnjem odstavku se odloči s posebnim sklepom. Sedmi odstavek 11. člena ZPP določa, da v primeru, ko pravna oseba ne plača denarne kazni v roku, ki ga določi sodišče, izterja sodišče to kazen, povečano za 50%, po uradni dolžnosti. Sklep o tako določeni denarni kazni je izvršilni naslov.

2. Pobudnika menita, da so navedene določbe ZPP v nasprotju z načelom pravne države (2. člen Ustave), s pravico do enakosti pred zakonom (14. člen Ustave), s pravico do sodnega varstva in do nepristranskega sodišča (23. člen Ustave), z načelom zakonitosti v kazenskem pravu (28. člen Ustave) in s svobodo izražanja (39. člen Ustave). Navajata, da je temeljni cilj 11. člena ZPP zagotoviti, da se postopek opravi brez zavlačevanja in s čim manjšimi stroški, 109. člen ZPP pa sankcije razširja tudi na primere, ko ne gre za pro-

cesne pravice in njihovo zlorabo, temveč za kaznovanje za žalitve izven sicer s kazenskim pravom določenih pravil in postopkov. Ta institut naj ne bi koristil pospešitvi in ekonomičnosti postopka in naj tudi ne bi imel zveze s prepovedjo zlorabe pravic. Menita, da gre za institut, primerljiv s sankcioniranjem verbalnih deliktov v nekdanji SFRJ, ki naj bi bil namenjen varstvu oblastne strukture in sistema pred svobodo govora. Sporna določba naj, drugače kot 169. člen Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 64/94 – v nadaljevanju: KZ), ne bi upoštevala načela proporcionalnosti, saj naj ne bi bili predvideni razlogi za izključitev protipravnosti – če so v igri še kakšne druge ustavne pravice, naj bi bila izjava protipravna le, če je izkazan namen zaničevanja. Menita, da navedeno še posebej velja za odvetnike, kar naj bi v primeru Nikula proti Finski potrdilo tudi Evropsko sodišče za človekove pravice (v nadaljevanju: ESČP). Grožnja s kaznovanjem naj bi onemogočala izražanje upravičene kritike. Pojem zlorabe pravic v 11. členu ZPP naj ne bi bil dovolj natančno opredeljen, pri pojmu žalitve po 109. členu ZPP naj bi manjkali razlogi za izključitev protipravnosti. Pobudnika vidita v tem nasprotje z načeli zakonitosti v kazenskem pravu po 28. členu Ustave. Tudi zaradi pomanjkanja ustreznih postopkovnih določb naj bi bilo možno popolno arbitriranje sodnika. Navajata tudi, da ni v skladu s pravico do nepristranskega sodišča, da o kaznovanju zaradi žalitve odloča prav tisti sodnik, ki je bil oziroma naj bi bil užaljen. Sodnik naj bi torej odločal v lastni zadevi. Menita, da bi tudi za sodnika moralo veljati, naj v primeru, ko pride do žalitve njegove osebnosti, časti in dobrega imena, on sam ali, če zakon tako določa, državni tožilec zaradi te žalitve sprožil kazenski postopek. Ker je ureditev drugačna, naj bi s tem šlo za kršitev pravice do enakosti pred zakonom. Naenkrat naj bi se srečali s kazenskim postopkom brez kazenskega materialnega in procesnega prava v civilnopравни sferi sodnega odločanja. Nadalje navajata, da ureditev omogoča dvojno kazenskopravno sankcioniranje istega dejanja. Možno naj bi bilo tudi, da bi civilno sodišče storilca kaznovalo, kazensko sodišče pa bi ga oprostilo. Brez glavne obravnave, brez kontradiktornosti, ustnosti, neposredne izvedbe dokazov in javnosti naj bi se v civilnem postopku lahko zgodilo karkoli, saj naj sodnik ne bi bil vezan na varovala kazenskega prava. V tem vidita kršitev načel pravne države po 2. členu Ustave. Kršitev istih načel pa naj bi bila podana tudi zaradi neprimerljivih kazni v razmerju med določbami 109. in 11. člena ZPP na eni strani in kaznivimi dejanji po KZ na drugi strani; zagrožena kazen zopora naj bi bila nesorazmerna. Ne vidita tudi razloga za to, da so za odvetnike po členu 11 ZPP predpisane bistveno višje kazni, še posebej ob okoliščini, da npr. Zakon o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 63/94 in nasl. – ZKP) pri istovrstnih določbah o kaznovanju te razlike ne vsebuje, pa tudi splošno so tam predpisane kazni za žalitev sodišča bistveno nižje.

3. Državni zbor na pobudo ni odgovoril. Vlada meni, da izpodbijane določbe niso v nasprotju z Ustavo. Navaja, da določbe tretjega do sedmega odstavka 11. člena ZPP zagotavljajo učinkovitost določb o prepovedi zlorabe procesnih pravic in o prepovedi žalitev v pisnih vlogah. Kaznovanje za žalitve v pravnem postopku naj ne bi predstavljalo kazenskopravnega varstva, na kar ZPP v 109. členu posebej opozarja z določbo, da kazen, izrečena za žalitev v vlogi, ni ovira za kaznovanje zaradi kaznivega dejanja. Namen prepovedi žalitve, podprte z učinkovito sankcijo, naj bi bilo omejevanje izražanja negativnih vrednostnih sodb. To naj ne bi zapiralo poti do uveljavljanja pravic v sodnem postopku. Meni tudi, da opredelitev prepovedanega ravnanja s pravnim standardom ni nedopustna. Vlada nadalje pravi, da namen izpodbijanih določb ni varovanje sodnika kot fizične osebe. Z negativno vrednostno oceno, s katero se žali dostojanstvo sodnika v zvezi z njegovim delom, se jemlje ugled sodni veji oblasti in državi. Navaja, da svoboda izražanja ni neomejena in da so omejitve lahko sankcionirane tako v kazenskem kot v civilnem pravu. Opozarja na prakso ESČP, po kateri

legitimen interes države, da zaščiti ugled sodnikov, ni v nasprotju s pritožnikovim interesom, da mu je omogočeno sodelovanje v razpravi o vprašanju strukturne nepristranskosti sodišča. Navaja še, da izpodbijane določbe niso v nasprotju s pravico do nepristranskega sodišča. Meni, da razlikovanje v višini zagroženih kazni med (drugimi) fizičnimi osebami na eni strani ter odvetnikom na drugi strani ni neutemeljeno. Od odvetnika kot pravnega strokovnjaka, ki ga zavezujejo Zakon o odvetništvu (Uradni list RS, št. 18/93 in nasl. – ZOdv) ter avtonomna pravila odvetniške stroke, naj bi bilo upravičeno pričakovati večjo skrbnost in kršitve njegovih obveznosti tudi ostreje sankcionirati.

B) — I

4. Pobudo za začetek postopka za oceno ustavnosti lahko da vsak, če izkaže svoj pravni interes (prvi odstavek 24. člena Zakona o Ustavnem sodišču, Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS). Po drugem odstavku navedenega člena ZUstS je pravni interes podan, če predpis, katerega oceno pobudnik predlaga, neposredno posega v njegove pravice, pravne interese oziroma pravni položaj. Pobudnica izkazuje pravni interes, ker je bila v pravnem postopku kot odvetnica stranke kaznovana po izpodbijanih določbah ZPP (zoper sklep o kaznovanju je vložila ustavno pritožbo). Ker pobudnica nedvomno izkazuje pravni interes za vložitev pobude, Ustavnemu sodišču ni bilo treba ugotavljati, ali pravni interes izkazuje tudi pobudnik Andrej Lužar. Ustavno sodišče je pobudo sprejelo in glede na izpolnjene pogoje iz četrtega odstavka 26. člena ZUstS nadaljevalo z odločanjem o stvari sami. Ker je določba sedmega odstavka 11. člena ZPP v medsebojni zvezi z določbami tretjega do šestega odstavka 11. člena, je Ustavno sodišče po uradni dolžnosti začelo postopek tudi za oceno ustavnosti te določbe (člen 30 ZUstS).

B) — II

5. Ustavno sodišče je najprej presodilo, ali je že možnost kaznovanja po 109. členu ZPP, ne glede na konkreten sistem sankcij po 11. členu ZPP, v neskladju s kakšno človekovo pravico. Pobudnica se glede tega sklicuje na svobodo izražanja po prvem odstavku 39. člena Ustave. Vendar je treba upoštevati, da je izvrševanje govora (tako glede ustnih navedb kot tudi glede pisnih vlog) v položaju stranke (ali nje-nega zastopnika ali pooblaščenca) pred sodiščem v funkciji učinkovitega izvrševanja ustavnih procesnih jamstev. Ustavno sodišče zato očitka o tem, da so izpodbijane zakonske določbe v neskladju s svobodo govora po prvem odstavku 39. člena Ustave, ni presojalo samostojno. Presojalo ga je v okviru ocene skladnosti te ureditve s pravico do izjavljanja pred sodiščem iz 22. člena Ustave.

6. Prepoved žaljivih izjav v postopku pred sodiščem je torej, ko gre za odvetnikove izjave, ki jih daje pri zastopanju stranke v konkretni zadevi pred sodiščem (enako kot bi veljalo za sankcioniranje izjav same stranke, ki v postopku sodeluje brez odvetnika), v zvezi s pravico do izjavljanja pred sodiščem, ki je del pravice do enakega varstva pravic po 22. členu Ustave. Vendar to še ne pomeni, da gre za poseg v omenjeno ustavno pravico, katerega dopustnost bi bilo zato treba presojati po strogem testu sorazmernosti. Po presoji Ustavnega sodišča gre le za določitev načina izvrševanja te pravice, skladno z drugim odstavkom 15. člena Ustave. Ne gre namreč za to, da bi zakon glede izjav, ki so v funkciji izvrševanja pravice do izjavljanja pred sodiščem po 22. členu Ustave (le izjave, ki so po vsebini takšne, da bi lahko pripomogle k učinkoviti obrambi pravic v postopku pred sodiščem, so za presojito te problematike pomembne), po vsebini omejeval stranko pri tem, kaj sme oziroma česa ne sme navajati v postopku pred sodiščem. Iz izpodbijanih določb zakona izhaja le, da stranka izjav, ki bi ji lahko koristile pri obrambi pravic v postopku, ne sme podajati na nedostojen, žaljiv način. Zato ne gre za omejitve obravnavane človekove pravice, pač pa zgolj

za določitev načina njenega izvrševanja. Tudi v zvezi s tem je treba poudariti, da je bistvena okoliščina obravnavane zadeve v tem, da gre za izjavljanje pred sodiščem in ne na primer za izjavljanje pri umetniškem izražanju. Tam Ustava (v okviru zagotovljene svobode govora po prvem odstavku 39. člena) zagotavlja varstvo tako vsebine kot tudi oblike podajanja izjav in je zato omejevanje stranke pri določanju oblike izražanja že mogoče šteti za omejitev človekove pravice. Pri izjavljanju v postopku pred sodiščem gre za drugačen in poseben položaj; za sodni postopek je po naravi stvari nujno, da sta način oziroma oblika opravljanja procesnih dejanj, v ta okvir pa spada tudi izjavljanje pred sodiščem, urejena in podvržena določenim formalnim in oblikovnim zahtevam (med drugim tudi) glede načina izjavljanja. Sicer pa je treba upoštevati, da razmejitev med določitvijo načina izvrševanja človekovih pravic in med omejitvijo ustavnih pravic ni vedno enostavna. Da se je ustavodajalec zavedal, da se bo zakon ob urejanju načina uresničevanja človekovih pravic pogosto znašel na robu posega vanje, kaže tudi formulacija drugega odstavka 15. člena Ustave: tudi takšna ureditev je brez izrecne ustavne podlage pri posamezni pravici dopustna le, če je to nujno zaradi same narave pravice. "Nujnost" pa že nakazuje na enega od elementov sorazmernosti, ki ga je treba upoštevati pri posegih oziroma omejitvah človekovih pravic.¹ Ustavno sodišče je ob presoji obravnavane zadeve to izhodišče upoštevalo, še prav poudarjeno zato, ker gre za zakonsko ureditev, pri kateri se določitev načina izvrševanja človekove pravice približuje meji, ko bi že lahko šlo za njeno omejevanje.²

7. V izhodišču je treba spomniti, da so človekove pravice, ki se nanašajo na ravnanje strank v postopku pred sodiščem, pravica do izjavljanja pa med temi še prav posebej, že po sami naravi stvari takšne, da zahtevajo podrobnejšo ureditev z zakonom. Sodni postopek je namreč lahko učinkovit le v primeru, če je v njem zagotovljena določena stopnja formalnosti in reda.

8. Že iz samega smisla pravice do izjavljanja pred sodiščem izhaja, da ta ne more pomeniti pravice stranke (ali njenega zastopnika oziroma pooblaščenca), da pred sodiščem kakorkoli izjavlja karkoli. Pravica do izjavljanja pred sodiščem je zagotovljena v povezavi s pravico do učinkovitega sodnega varstva iz prvega odstavka 23. člena Ustave in se logično nanaša na izjave, ki so za odločitev sodišča v konkretni zadevi pomembne. Kolikor gre pri prepovedanih izjavah po 109. členu ZPP za splošno in pavšalno izražanje prezira do sodstva ali za osebne napade na sodnika, ki nimajo zveze z odločitvijo v konkretni zadevi, je očitno, da tovrstne izjave sploh nimajo nobene zveze z obrambo pravic stranke v postopku oziroma k tej obrambi v ničemer ne morejo pripomoči. Prepoved takšnih izjav zato sploh ne omejuje pravice do izjavljanja pred sodiščem glede tistega, zaradi česar je ta pravica zagotovljena; to pa je zagotoviti varstvo svojih pravic pred sodiščem in učinkovito (so)vplivati na odločitev sodišča. Tudi glede izjav, ki bi bile po vsebini sicer lahko bistvene za odločitev v konkretni zadevi, ni pretirana in omejujoča zahteva, naj stranka (oziroma njen zastopnik ali pooblaščenec) kritiko sodne odločbe ali ravnanja sodišča izreče na spoštljiv način tako, da ohranja dostojanstvo oziroma avtoriteto sodišča. Prepoved žalitve sodišča po 109. členu ne preprečuje stranki, da bi npr. v pravnem sredstvu zoper izpodbijano sodno odločbo ostro, odprto in kritično uveljavljala razloge, ki po njenem mnenju kažejo na nezakonitost sodne odločbe; 109. člen ZPP določa le meje načina podajanja te kritike. Kritiko konkretne sodne odločbe ali postopanja sodišča v konkretnem primeru pa je vedno mogoče podati na način, ki hkrati ne zmanjšuje ugleda sodišča ali celotnega sodstva ali ki pomeni osebni napad npr. na sodnikovo sposobnost za opravljanje sodniške službe.³ Ustavno sodišče se ne more strinjati z argumenti pobudnice, ki skuša v povezavi s ciljem učinkovite obrambe absolutizirati svobodo govora odvetnika pri zastopanju stranke pred sodiščem. Enako je tudi ESČP v sodbi v zadevi Nikula proti Finski izrecno zavrnilo argument

tedanje pritožnice, da svoboda govora odvetnika pri zastopanju stranke ne bi smela biti z ničimer omejena.⁴

9. Namen zakonodajalca pri prepovedi žaljivih vlog po 109. členu ZPP je zavarovati zaupanje v sodstvo in ugled ter avtoriteto sodstva; ne konkretnega sodnika in sodišča, pač pa sodne veje oblasti v celoti. Gre izključno za varstvo ugleda sodne veje oblasti, ne pa za varstvo ugleda države v celoti, kot zmotno v odgovoru navaja Vlada. Obstajajo namreč posebni razlogi, zaradi katerih je utemeljeno, da sodstvo uživa posebno varstvo, drugače kot druge veje državne oblasti. Seveda tudi za delo sodstva, tako konkretnega sodnika kot sodišč na splošno velja, da je vzpostavljanje ugleda in zaupanja v sodstvo predvsem naloga njih samih, ki jo lahko najučinkoviteje uresničijo z zakonitim in korektnim vodenjem postopkov in z vsebinsko pravilnim in zakonitim odločanjem v sporih (brez nepotrebnega odlašanja) ter s kvalitetno obrazložitvijo sodnih odločb. Ne gre torej za to, da bi bil institut kaznovanja za žaljive vloge temeljni način zagotavljanja ugleda oziroma avtoritete sodišč. Je pa vendarle dodatni (in podrejeni) pripomoček, ki omogoča obrambo obstoječega ugleda oziroma avtoritete sodišč tedaj, ko se s slabšalnimi vrednostnimi sodbami ter s posplošenimi, z vidika obrambe pravic v konkretni zadevi pa tudi nepotrebnimi, napadi na delo sodišča ali osebno na konkretnega sodnika vnaša vzdusje vzpostavljanja nezaupanja v delo sodišč. Kot je ugotovilo ESČP, je treba upoštevati posebno vlogo sodstva v družbi. Kot garant pravice, temeljne vrednote v pravni državi, mora uživati zaupanje javnosti, če naj bo uspešno pri svoji nalogi. Zato se lahko izkaže za nujno, da se to zaupanje zavaruje pred destruktivnimi napadi, ki so očitno neutemeljeni, še posebej ob upoštevanju dejstva, da so sodniki, ki so bili podvrženi kritiki, omejeni z načeli, ki jim preprečujejo možnost, da na napad odgovorijo.⁵ Namen tovrstnih omejitev je varstvo avtoritete sodstva, natančnejše varstvo cilja, da mora javnost imeti spoštovanje do sodišč in zaupanje, da sodišča zmorejo uresničiti svojo funkcijo.⁶ Varstvo avtoritete sodišča se nanaša na zavest, da so sodišča tisti forum, ki je namenjen reševanju sporov oziroma za odločanje o krivdi ali nedolžnosti, pri čemer je pomembno, da javnost v veliki meri uživa zaupanje v sposobnost sodstva, da to funkcijo izpolni.⁷

¹ Testen v: Šturm in drugi, Komentar Ustave Republike Slovenije, Fakulteta za podiplomske državne in evropske študije, Ljubljana 2002, str. 196.

² Omeniti velja, da primerjava z ESČP, ki v okviru svobode govora po 10. členu Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (Uradni list RS, št. 33/94, MP, št. 7/94 – v nadaljevanju: EKČP) uporablja izraz (dovoljenih) "omejitev", ne more biti odločilna. Tudi Jaklič ob primerjavi s prakso ESČP ugotavlja, da pridevnik "nujna" (*necessary*) ne sovпада vedno z najstrožjim ustavnosodnim testom, ki sicer zahteva, da so sredstva (pravna omejitev) "neizogibno potrebna" (*indispensable*) za dosego legitimnega cilja, niti ne sovпада z manj zahtevnim ustavnosodnim testom "razumne" (*reasonable*) zveze med sredstvi in legitimnim ciljem. Test nujnosti preprosto zahteva, da država izkaže "nujno družbeno potrebo" za omejitev izražanja, pri čemer mora biti omejitev v sorazmerju z zasledovanim legitimnim ciljem, kar vključuje presojo o tem, ali so razlogi, zaradi katerih je država omejila izražanje, relevantni in zadostni glede na določbo drugega odstavka 10. člena EKČP. Jaklič v: Šturm in drugi, Komentar Ustave Republike Slovenije, str. 425 (ter primer Sunday Times proti Združenemu kraljestvu, sodba z dne 26. 4. 1979, št. 6538/74, par. 59).

³ Prim. argumentacijo ESČP v zadevi Barfod proti Dansk, sodba z dne 22. 2. 1989, št. 11508/85 (par. 33 in 35).

⁴ Nikula proti Finski, sodba z dne 21. 3. 2002, št. 31611/96 (par. 49).

⁵ Prager in Oberschlick proti Avstriji, sodba z dne 26. 4. 1995, št. 15974/00 (par. 34).

⁶ Sodba Sunday Times proti Združenemu kraljestvu (par. 55).

⁷ Worm proti Avstriji, sodba z dne 29. 8. 1997, št. 83/1996 (par. 41).

10. Pobudnica sicer navaja, da posebno sankcionirane za žalitve sodišča v 109. členu ZPP ni potrebno (nujno), saj naj bi ustrezno varstvo zagotavljale že določbe KZ o kaznivih dejanjih zoper čast in dobro ime (npr. kaznivo dejanje razžalitve po 169. členu KZ), za pregon glede teh kaznivih dejanj pa naj bi bil vedno mogoč poseben kazenski postopek. Vendar argumentacija pobudnice ne vzdrži. Možnost samostojnega kazenskopravnega varstva ni ustrezen (vsaj ne vedno) nadomestek in ne more zagotoviti zgoraj omenjenih učinkov. Argumentacija pobudnice je zgrešena že v tem, ko navaja, da bi sodnik, ko bi prišlo do žalitve njegove osebnosti, časti in dobrega imena lahko sprožil postopek. Kot je pojasnjeno zgoraj, namen kaznovalne določbe v 109. členu ZPP ni v varstvu konkretnega sodnika in ne gre za varstvo njegove časti in dobrega imena, pač pa sta varovani dobrini ugled in avtoriteta sodstva v celoti. Posebnega kaznivega dejanja, ki bi inkriminiral žalitev sodstva v celoti kot veje državne oblasti (in ne morda le konkretnega sodišča kot državnega organa), KZ sploh ne vsebuje. Poleg tega je treba upoštevati, da je velikega in tudi simbolnega pomena, da se pri dejanjih, ki rušijo avtoriteto sodišč, reagira takoj, tako da je tudi vsem udeležencem postopka (predvsem nasprotni stranki; ko gre za kaznovanje odvetnika, pa tudi stranki, ki jo sam zastopa) razvidno, da sodišče takšnih dejanj ne bo toleriralo. Ko gre za izjavljanje odvetnika, je izjemnega pomena tudi, da stranki lahko spoznata, da žaljiva ostrina nastopa pred sodiščem ni dokaz kakovostnega zastopanja in da ne bo pripomogla k uspehu v pravdi. S tem pa se tudi odvetnika odvraca od morebitne želje, da bi pred stranko želel napraviti dober vtis ne s kakovostjo pravnih argumentov (česar laična stranka pogosto niti ne zna oceniti), pač pa z ostrino in žaljivostjo nastopa. Sicer pa tudi splošno velja, da podvajanje sodnih postopkov zato, da se zavaruje učinkovitost sodnih postopkov, ne more biti pravi pristop. Omeniti velja, da je tudi ESČP v zadevi Nikula proti Finski (ki jo sicer omenja tudi sama pobudnica) izrecno zavzelo stališče, da je naloga sodišč in predsednikov senatov, da usmerjajo postopek na tak način, da se zagotovi primereno ravnanje strank in poštenost postopka – bolj kot da bi v naslednjem postopku presojali primernost strankinih izjav v predhodnem postopku.⁸ ESČP še ugotavlja, da sodišča smejo odgovoriti na takšno ravnanje, kadar ni nujno niti primerno začeti s kazenskim postopkom proti storilcu.⁹

11. Pobudnica sicer meni, da prepoved žaljivih vlog nima nobene zveze s prepovedjo zlorabe pravic in s ciljem zagotavljanja načela ekonomičnosti in pospešitve postopka. Vendar nima prav. Poleg razlogov, navedenih že v 8. in 9. točki obrazložitve te odločbe, velja omeniti, da prepoved po 109. členu ZPP k učinkovitosti sodnih postopkov v širšem smislu lahko pripomore tudi s tem, ko zagotavlja vzpostavitev ustreznega spoštovanja in sodelovanja med procesnimi subjekti ter osredotočenje navedb v vlogah na tisto, kar je za odločitev bistveno. Žaljive vloge (tako kot vsake vloge, ki se oddaljujejo od relevantnega ali ki so pretirano obremenjene s čustvenim nabojem) obremenjujejo sodni postopek in otežujejo njegovo izvedbo, povzročajo nevarnost, da se navedbe strank oddaljijo od tistega, kar je za odločitev v sporu bistveno, predvsem tudi otežujejo zasledovanje cilja mirne rešitve spora oziroma sklenitve sodne poravnave (kar ZPP v členu 305 še posebej poudarja).

12. Ker je pobudnica odvetnica, velja spomniti, da je njen poskus argumentacije, da omejevanje govora odvetnika onemogoča izpolnjevanje njegovega poslanstva obrambe pravic stranke pred sodiščem, v očitnem nasprotju s pravili in etičnimi standardi, ki so se uveljavili v avtonomnih pravilih samega odvetniškega stanu. Člen 77a Statuta Odvetniške zbornice Slovenije (Uradni list RS, št. 15/94 in nasl.) kot eno izmed kršitev odvetniške dolžnosti navaja neprimerno ali žaljivo obnašanje ali izražanje pri opravljanju odvetniškega poklica. Med pravili Kodeksa odvetniške etike pa velja omeniti npr. drugi odstavek 9. člena, po katerem

mora odvetnik pri opravljanju svojih nalog uživati zaupanje svojih strank, hkrati pa sodnih organov, pri katerih jih zastopa. Zato naj si prizadeva, da si to zaupanje pridobi, ga utrjuje in z nobenim dejanjem ne omaje. Odvetnikova pravniška in splošna kultura naj se pokaže v vsem njegovem poklicnem delu, v njegovih nastopih, vlogah in govorih ter v stikih s strankami in kolegi, s sodnimi in z drugimi organi (15. člen). Zvestobi do stranke odvetnik ne sme podrediti svojega osebnega in poklicnega poštenja. Nikdar naj ne izgubi samostojnosti in objektivnosti pri svojem delu. Vedno naj ostane dostojen, vljuden in stvaren do nasprotne stranke in njenega zastopnika ter do sodnih in drugih državnih organov (43. člen). Posebej pomemben z obravnavanega vidika je 18. člen Kodeksa: "Odvetnik naj pri svojem odvetniškem delu varuje ugled sodišč in oblastvenih organov. Njegova dolžnost je krepiti zaupanje javnosti v njihovo delo. Zato naj ne daje žaljivih ali omalovažujočih izjav o delu teh organov in njihovih odločitvah. Tudi svoje stranke naj napotuje na spoštljiv odnos." Glede na navedeno se izkaže, da je v samih avtonomnih pravilih odvetniške stroke nedvomno sprejeto, da "svoboda govora" odvetnika pri nastopanju pred sodiščem ni neomejena in da ima odvetnik kot del pravosodja posebno vlogo in odgovornost pri vzpostavljanju zaupanja v sodstvo in spoštovanja sodstva. Povzeta pravila tudi dokazujejo, da sama odvetniška stroka spoznava, ne le, da prepoved žaljivih in omalovažujočih izjav ne preprečuje učinkovitega izvrševanja odvetniških nalog, pač pa celo nasprotno. Prav primerno in korektno izjavljanje odvetnika je velikega pomena za to, da odvetnik lahko izpolni svoje naloge v razmerju do stranke, ki jo zastopa, kot tudi za odgovornost, ki jo ima kot del pravosodja do pravnega reda v celoti. Tudi zaradi omenjenih pravil, ki jih sprejema sama avtonomna organizacija odvetnikov, izgubi na teži argumentacija pobudnice, da ji prepoved žaljivih vlog onemogoča opravljanje odvetniškega poklica.

13. Prepoved žaljivih vlog po 109. členu ZPP torej ne omejuje strankine pravice, da se pred sodiščem izjavlja glede tistega, zaradi česar je pravica do izjavljanja zagotovljena kot človekova pravica kot del pravice do enakega varstva pravic v postopku po 22. členu Ustave. Zato pri 109. členu ZPP ne gre za omejitev te pravice, pač pa zgolj za določitev načina njenega izvrševanja. Seveda pa mora na vse zgoraj navedene vidike v vsaki konkretni zadevi pri uporabi obravnavane zakonske določbe paziti tudi sodišče. Sodišče, ki se odloča za uporabo 109. člena ZPP, mora skrbno pretehtati, ali gre pri kritičnih in morda ostrih izjavah (npr. v pravnem sredstvu zoper izpodbijano sodno odločbo) za dopustno izvrševanje pravice do izjavljanja v postopku po 22. členu Ustave, ki je nujno za učinkovitost pravice do sodnega varstva (in tudi pravice do pritožbe po 25. členu Ustave). Če v konkretni zadevi sodišče teh vidikov ne upošteva v zadostni meri, gre lahko za omejitev, in to nedopustno, pravice do izjavljanja. Gre, kot ugotavlja tudi ESČP,¹⁰ za določitev prave mere in opredelitve meja. Na zakonski ravni tega ni mogoče natančneje opredeliti, pač pa mora na to paziti sodišče v vsakem konkretnem primeru; torej je tudi v vsakem konkretnem primeru sodišče dolžno upoštevati načelo sorazmernosti. Pri tem je po eni strani treba upoštevati, da okoliščina, da gre za izjavljanje, ki je dano ob priložnosti obrambe pravic pred sodiščem, govori v prid večje tolerance. Vendar pa je po drugi strani treba upoštevati poseben pomen, ki ga ima zaupanje v sodstvo in spoštovanje avtoritete sodišč za to, da sodna veja oblasti lahko uresniči svoje naloge.

⁸ Sodba Nikula proti Finski (par. 53).

⁹ Npr. Putz proti Avstriji, sodba z dne 22. 2. 1996, št. 18892/91 (par. 33).

¹⁰ Schoepfer proti Švici, sodba z dne 20. 5. 1998, št. 25405/94 (par. 33).

14. Zgoraj je bilo hkrati že odgovorjeno tudi na pobudničin očitke o neskladju z drugim odstavkom 14. člena Ustave, ki naj bi bil podan v tem, da le za sodnike velja, da jim ni treba v primeru posega v njihovo osebnost oziroma čast in dobro ime sprožiti posebnega kazenskega postopka. Poudarjeni so bili posebni utemeljeni razlogi za tako ureditev, pa tudi okoliščina, da je objekt varstva pri institutu kaznovanja za žaljive vloge drugačen kot pri kaznivem dejanju razžalitve po 169. členu KZ, zaradi česar je ta očitke neutemeljen.

15. Glede na zgoraj navedene razloge je Ustavno sodišče ugotovilo, da določba 109. člena ZPP ni v neskladju z Ustavo.

B) – III

16. Pobudnica meni, da je v neskladju s pravico do nepristranskega sojenja (prvi odstavek 23. člena Ustave), ker tisti sodnik, na katerega se nanaša žalitev, nato sam odloča v svoji zadevi. Ne glede na to, ali pri institutu kaznovanja po 109. členu v zvezi s 11. členom ZPP sploh gre za zadevo, v kateri bi morala biti izpolnjena vsa procesna jamstva po 23. členu Ustave, je očitno, da ureditev ni v neskladju s pravico do nepristranskega sojenja po prvem odstavku 23. člena Ustave. Pobudnica napačno razume pomen in namen instituta kaznovanja po 109. členu ZPP. Tako iz zakona kot tudi iz domače sodne prakse, prakse ESČP¹¹ ter iz primerjalnega prava (npr. glede instituta *contempt of court* v anglosaških pravnih redih¹²) je jasno, da pri tovrstnih institutih varovana dobrina ni čast in dobro ime konkretnega sodnika, varovani dobrini sta varstvo zaupanja v sodstvo in varstvo avtoritete sodne veje oblasti. Ko gre za kaznovanje po 109. členu ZPP, konkretni sodnik ni "žrtev" in z odločanjem po 109. členu ZPP ne varuje lastne časti in dobrega imena. Če gre za poseg v njegovo čast in dobro ime, ima seveda sam možnost uveljavljati varstvo prek institutov kazenskega in odškodninskega prava. Upošteva ta cilj in smisel kaznovanja po 109. členu ZPP (v zvezi z 11. členom ZPP) se izkaže, da ne drži očitke, da sodnik (če seveda pravilno razume 109. člen ZPP in pravilno obrazloži sklep o kaznovanju) odloča v zadevi, v kateri je bil sam žrtev oziroma oškodovanec. Zato izpodbijana ureditev ni v neskladju s pravico do nepristranskega sodnika iz prvega odstavka 23. člena Ustave.

B) – IV

17. Ob ugotovitvi, da prepoved in sankcioniranje žaljivih vlog v pravnem postopku ni v neskladju s pravico do izjavljanja pred sodiščem po 22. členu Ustave, je Ustavno sodišče nato moralo presoditi sam sistem sankcij po tretjem do sedmem odstavku 11. člena ZPP. Le glede tega se namreč na 11. člen ZPP navezuje 109. člen ZPP glede prepovedi žaljivih vlog. Navedbe pobudnice, ki se nanašajo na opredelitev zlorabe pravic po prvem in drugem odstavku 11. člena, za odločitev v tej zadevi niso relevantne (pobudnica jih ne izpodbija in v njeni zadevi, na kateri temelji pravni interes za to pobudo, jih sodišče tudi ni uporabilo) in Ustavnemu sodišču zato nanje ni treba odgovarjati.

18. Tretji do šesti odstavek 11. člena ZPP določa kazni za primer žaljivih vlog po 109. členu ZPP. Postavlja se vprašanje, ali sta takšen sistem kazni in izrekanje takšnih kazni v okviru pravnega postopka sploh dopustna. Ustavno sodišče je glede tega moralo presoditi, ali ne gre pri takšnem kaznovanju za odločanje o obtožbah, za kar bi morala priti v poštev vsa procesna jamstva v kazenskem postopku in vsa materialnopravna ustavna jamstva glede odločanja o kaznivih dejanjih (med drugim tudi načelo zakonitosti v kazenskem pravu po prvem odstavku 28. člena Ustave, kar posebej uveljavlja pobudnica).

19. Ustavno sodišče ne sprejema argumenta, da bi že vsako sankcioniranje, pa čeprav ga zakon imenuje

"kazen", morali šteti za odločanje o kazenski "obtožbi", kar bi hkrati izključevalo možnost, da se o tem odloča v okviru nekega drugega, na primer pravnega postopka. Ustavno sodišče je že sprejelo stališče, da ni mogoče vsake opredelitive prepovedanih ravnanj (in sankcij za kršitev te prepovedi) šteti za opredelitev kaznivih dejanj, za kar bi morala biti izpolnjena vsebinska jamstva, ki jih Ustava posebej določa za kazniva dejanja. Prav tako odločanja o izrekanju sankcij za kršitve teh prepovedi ni mogoče vedno šteti za kazenski postopek, v katerem bi zato morala biti izpolnjena vsa ustavna procesna jamstva, ki se posebej nanašajo na kazenski postopek (U-I-220/03 z dne 13. 10. 2004; Uradni list RS, št. 123/04, in OdlUS XIII, 61). Tudi v primeru, če prepovedanih ravnanj ni mogoče šteti za kazniva dejanja, odločanje o izreku sankcij za kršitev teh ravnanj pa ne za kazenski postopek, pridejo v poštev splošna načela pravne države po 2. členu Ustave, za vsak sodni postopek pa splošno velja, da mora zagotoviti splošna jamstva poštenega postopka po 22. členu Ustave. Zgornja izhodišča je treba upoštevati tudi glede ureditve kaznovanja po 109. členu ZPP. Najprej je treba opozoriti (kar sicer ni že samo po sebi odločilno), da ne gre za institut, ki bi ga zakonodajalec uvrstil v kazenskopravno sfero. To je še prav posebej očitno zato, ker ZPP v izpodbijani odločbi izrecno določa, da kaznovanje po 109. členu ZPP ne preprečuje kaznovanja zaradi kaznivega dejanja. Predvsem glede na namen prepovedi po 109. členu ZPP, pa tudi glede na njeno naravo, ne gre za določitev kaznivega dejanja (niti v formalnem niti v materialnem smislu). Gre bolj za ukrep procesnega vodstva, ki ima namen zagotoviti urejenost teka pravnega postopka in nujno procesno disciplino. Možnost izrekanja tega ukrepa temelji na izhodišču, da ima sodišče pravico in obveznost skrbeti za vodstvo postopka. Same po sebi torej določbe 109. člena ZPP ni mogoče šteti za opredelitev takšnega ravnanja, za katerega bi pri njegovi določitvi morala biti izpolnjena vsebinska jamstva kazenskega prava (npr. po 28. členu Ustave) in pri katerem bi moralo biti izrekanje sankcij zagotovljeno v samostojnem postopku, v katerem bi bila izpolnjena vsa ustavna procesna jamstva kazenskega postopka. Vendar pa je ob tem treba upoštevati še sistem sankcij po 11. členu ZPP. Utemeljitev, da gre pri prepovedi žaljivih vlog v pravnem postopku in pri možnosti izrekanja sankcij za kršitev te prepovedi znotraj pravnega postopka za nekaj, kar je bližje disciplinskim sankcijam, ne pa določitvi kaznivega dejanja, namreč zdrži le, če same sankcije, ki jih je za takšna ravnanja mogoče izreči, niso pretirano visoke. Tudi sama narava in višina zagrožene sankcije namreč lahko dosega takšno stopnjo, da jo je mogoče izreči le v postopku, ki v celoti zadosti vsem ustavnim jamstvom kazenskega postopka. Ustavno sodišče je že v odločbi št. U-I-117/93 z dne 2. 2. 1995 (Uradni list RS, št. 13/95, in OdlUS IV, 10) sprejelo stališče, da odločanje o kazni zopora pomeni tako močan poseg v pravice prizadete osebe, da je mogoče govoriti o "kazenski obtožbi". Ustavno sodišče je takšno stališče zavzelo tedaj, ko je možnost izrekanja kazni zopora uporabilo kot argument, da mora biti o tem odločano v ustreznem sodnem postopku.¹³

¹¹ Npr. sodba Putz proti Avstriji, Ravensborg proti Švedski, sodba z dne 23. 3. 1994, št. 14220/88.

¹² Gl. npr. Barrie & Cowe, *The law of contempt*, 3rd Ed., Butterworths, London, 1996, str. 522.

¹³ "Sodniki za prekrške lahko za nekatere prekrške izrečejo tudi zaporno kazen. Z izrekanjem varnostnih ukrepov lahko posegajo v ustavno varovane pravice. Torej je treba sodnika za prekrške šteti za del sodne oblasti tako na podlagi 23. člena Ustave kot tudi z vidika vrste sankcij, ki jih izreka."

20. Tudi praksa ESČP je (glede uporabljivosti 6. člena EKČP) izoblikovala kriterije, kdaj gre za takšno odločanje o "kaznih", da je že mogoče govoriti o "kazenskih obtožbah" in morajo biti zato izpolnjena vsa procesna jamstva v kazenskem postopku. Opredelitev, ali gre za "odločanje o kazenski obtožbi", je odvisna od uvrstitve instituta v domačem pravu, od narave kršitve in od narave in višine kazni. Glede prvega kriterija je odločilno, ali zakonodajca določeno kršitev uvršča v sistem kazenskega prava in kazenskega postopka. ESČP glede tega presoja, kateri zakon določa "prepovedano ravnanje", kateri zakon določa "postopek, v katerem se odloča o tem ravnanju", vprašanje, ali se izrečena sankcija vpiše v kazensko evidenco, vprašanje, ali ima druge posledice, ki jih prinese kazenska obsodba.¹⁴ Sama uporaba besede "kazen" ni odločilna.¹⁵ Glede drugega kriterija (narava kršitve) ESČP ugotavlja, da gre pri tovrstnem kaznovanju bolj za izvajanje disciplinskih pooblastil kot za naložitev kazni za storjeno kaznivo dejanje.¹⁶ ESČP še ugotavlja, da so tovrstna pooblastila sodišča običajna v pravnih redih držav članic. Ta pravila in sankcije temeljijo na izvirni pristojnosti sodišča, da zagotovi ustrezno in urejeno obnašanje v svojem postopku. Glede ureditve v slovenskem pravu je bilo že zgoraj pojasnjeno, da niti prvi niti drugi kriterij, ki bi omogočal opredelitev, da gre pri kaznovanju po 109. členu ZPP za kazensko obtožbo, ni izpolnjen. Ostane tretji kriterij: narava ter višina zagrožene kazni. Tudi če po nobenem od prvih dveh kriterijev zadeva ne ustreza pojmu "kazenska obtožba", bo ESČP ugotovilo, da gre za tak primer, če zagrožene kazni (tisto, kar grozi stranki) dosegajo dovolj visoko stopnjo. ESČP je glede avstrijske ureditve kaznovanja za žaljive vloge, ki je zelo podobno ureditvi v ZPP, ugotovilo, da zagrožena kazen v višini okoli 1500 EUR (ki se lahko spremeni v zaporno kazen do deset dni) ni tako visoka, da bi že bilo mogoče govoriti o izpolnitvi tretjega kriterija.¹⁷ Nasprotno pa je ugotovilo glede grozeče kazni do 16 dni zavora.¹⁸

21. Glede na že uveljavljena stališča Ustavnega sodišča in glede na prakso ESČP je razvidno, da ureditev kaznovanja po 11. členu ZPP, predvsem glede zaporne kazni, ki lahko za fizično osebo doseže 30 dni, za (med drugim) odvetnika pa kar 100 dni, očitno dosega takšno stopnjo, ki bi utemeljila sklep, da gre za odločanje o kazenski obtožbi (za kar bi morala biti zagotovljena vsa procesna in materialnopravna jamstva glede kazenskega postopka in glede kaznivih dejanj).¹⁹ Očitno je, da ureditev kaznovanja – ne sama po sebi, pač pa zaradi višine zagroženih kazni, v 11. členu ZPP (torej v okviru pravnega postopka) ni v skladu z zahtevami iz prvega odstavka 23. člena Ustave in iz 6. člena EKČP in glede jamstev v kazenskem postopku. ZPP bi takšne kazni lahko določil le, če bi se o tem kaznovanju odločilo v postopku, ki bi v celoti ustrezal jamstvom ne le iz 23. člena Ustave, pač pa tudi iz 29. člena Ustave (jamstva v kazenskem postopku; npr. pravica do ustreznega časa za pripravo obrambe). Ureditev kaznovanja v 11. členu ZPP (v povezavi s 109. členom ZPP) je glede na navedene razloge v neskladju z Ustavo. V neskladju z Ustavo ni zato, ker kakršnokoli kaznovanje v okviru pravnega postopka ne bi bilo mogoče, pač pa zato, ker določa tako visoke kazni, ki narekujejo sklep, da gre za odločanje o kazenski obtožbi in bi zato morala biti izpolnjena vsa procesna jamstva glede kazenskega postopka tudi po 29. členu Ustave. Ureditev v 11. členu Ustave bi bila ustavno skladna, če zagrožene kazni ne bi bile tako visoke. To velja predvsem za zagroženo kazen zavora. Možnost izrekanja zapornih kazni v postopku in na način, kakršnega določa 11. člen ZPP v povezavi s 109. členom ZPP, je Ustavno sodišče zato razveljavilo (peti in šesti odstavek 11. člena ZPP).

22. Vprašanje višine zagroženih kazni se postavlja tudi glede denarnih kazni. Pri tem se dodatno postavlja še vprašanje utemeljenosti razlikovanja med zagroženimi denarnimi kaznimi za fizične osebe na eni strani in odvetnike (ob tem pa še za pravne osebe in za podjetnike posameznike) na drugi strani. Ustavno sodišče ocenjuje, da višina zagrožene kazni za fizične osebe (300.000 SIT) ne dosega

takšne stopnje, da bi se o tem lahko odločalo le v postopku, ki v bistvu ustreza vsem kriterijem kazenskega postopka, ne pa tudi v okviru pravnega postopka. Zagrožena kazen za odvetnike (1 milijon SIT) pa je nasprotno že tako visoka, da bi bilo v skladu z zahtevami Ustave, da se o takšni kazni lahko odloča le v postopku, ki izpolnjuje vse kriterije kazenskega postopka. Ustavno sodišče ne ocenjuje, da je v zvezi z žaljivimi vlogami samo po sebi nedopustno, da je zakon do odvetnika strožji kot do stranke. Razlog za ostrejšo kaznovanje odvetnikov je lahko v tem, da je odvetnik pravni strokovnjak, katerega naloga je (med drugim) profesionalno zastopanje strank pred sodiščem, in hkrati kot del pravosodja, ki ima odgovornost, da pripomore k ohranitvi ugleda sodišč in zaupanja v njihovo delo. Ta okoliščina (ki jo poudarja tudi ESČP²⁰) je nesporno pomembna in utemeljuje možnost, da je pristop do nedopustnih izjav odvetnikov strožji kot do izjav drugih udeležencev v postopku. Vendar ta vidik sodišče lahko upošteva že pri izrekanju kazni v razponu do zagroženih 300.000 SIT. Pač pa je zagrožena kazen v višini do milijon SIT previsoka, da bi se o njej lahko odločalo v okviru pravnega postopka, brez posebne zagotovitve vseh procesnih jamstev kazenskega postopka. Za zagotovitev namena kaznovanja po 109. členu ZPP tako visoka kazen tudi ni potrebna. Tudi v tej zvezi je treba poudariti, da je pri kaznovanju za žaljive vloge primaren že simbolni pomen kaznovanja, ki naj zagotovi takojšen odgovor sodišča na ravnanje, ki lahko ogrozi tek sodnega postopka in avtoriteto sodstva. Ker hkrati velja, da kaznovanje za žaljive vloge po 109. členu ZPP ne preprečuje kazenskopravne odgovornosti, o kateri se lahko odloča v kazenskem postopku, ni stvarnega razloga, da so zagrožene kazni v 11. členu ZPP visoke (in hkrati neprimerno visoke glede na kazni, ki jih ob upoštevanju vseh jamstev kazenskega postopka in ob drugačnem namenu kaznovanja lahko izreče sodišče za kaznivo dejanje razžalitve po 169. členu KZ). Zato je Ustavno sodišče razveljavilo tretji odstavek 11. člena ZPP v delu, ki omogoča kaznovanje v višini nad 300.000 SIT.

23. Tako glede stališč v zvezi z izrekanjem zaporne kazni izven kazenskega postopka kot tudi glede stališč v zvezi z višino denarne kazni Ustavno sodišče poudarja, da se ta stališča nanašajo na primere, kakršen je podan pri kaznovanju udeležencev postopka za žaljive vloge v pravnem postopku. Ni nujno, da bi bila stališča Ustavnega sodišča enaka v primeru, ko kaznovanje udeležencev postopka hkrati zasleduje tudi cilj zagotavljanja izvršbe v ožjem ali širšem smislu, predvsem primerov, ko je kaznovanje sredstvo, ki želi vplivati na voljo določene osebe, da opravi določeno ravnanje (kot je to npr. pri kaznovanju priče, ki neutemeljeno odreka odgovore na vprašanja; drugi odstavek 241. člena ZPP). O tovrstnih primerih se Ustavno sodišče v tej zadevi ne izreka.

24. Argumenti pobudnice o tem, da bi morale biti glede opredelitve prepovedanega ravnanja po 109. členu ZPP izpolnjene zahteve glede načela zakonitosti v kazenskem pravu (28. člen Ustave), ne vzdržijo. Kot je obrazloženo zgoraj, je zaradi razveljavitve pretirano visokih zagroženih kazni utemeljen sklep, da pri kaznovanju po 109. členu ZPP v povezavi z 11. členom ZPP ne gre za kazenskopravno varstvo. Zato je logično, da tudi materialnopravna ustavna jamstva, ki se nanašajo na kazniva dejanja, ne pridejo v poštev. Posebna opredelitev razlogov, ki morebiti izključujejo protipravnost, tako

¹⁴ Npr. sodba Putz proti Avstriji (par. 37).

¹⁵ Npr. Weber proti Švici, sodba z dne 22. 9. 1990, št. 11034/84 (par. 31).

¹⁶ Npr. sodbi Putz proti Avstriji (Par. 33), Ravensborg proti Švedski (par. 34).

¹⁷ Sodba Putz proti Avstriji.

¹⁸ Weber proti Švici, sodba z dne 22. 9. 1990, št. 11034/84.

¹⁹ Npr. zadeva T. proti Avstriji, sodba z dne 14. 11. 2000, št. 27783/95.

²⁰ Sodba Schoepfer proti Švici (par. 29 in 31).

kot je to v 169. členu KZ, ni potrebna. Takšnih razlogov ne določa posebej niti 179. člen Obligacijskega zakonika (Uradni list RS, št. 82/01 – OZ) glede odškodnine za duševne bolečine zaradi razžalitve časti in dobrega imena. Sodišče mora ob odločanju o kaznovanju po 109. členu ZPP v vsakem primeru upoštevati načelo sorazmernosti glede razmerja do svobode govora in predvsem do pravice do izjavljanja kot dela pravice do enakega varstva pravic po 22. členu Ustave, tako, kot to izhaja iz te odločbe. Na vprašanje, ali je razlog za izključitev protipravnosti lahko v tem, da ni izkazan namen zaničevanja, Ustavnemu sodišču v tej zadevi ni treba odgovarjati. Še enkrat pa je treba tudi v tem oziru opozoriti, da je namen prepovedi žaljivih vlog po 109. členu ZPP drugačen kot pri ustreznih kaznivih dejanjih zoper čast in dobro ime (in tudi drugačen kot pri civilnopravnem varstvu časti in dobrega imena).

25. Že zgoraj je bilo omenjeno, da je načelo določnosti pravnih norm pomembno tudi, ko ne gre za kazenske zadeve. Omejitev pravice (podobno pa velja tudi za določitev načina njenega izvrševanja) je dovoljeno predpisati samo z zakonom, ki mora biti določen in jasen. S tem, da so zakonske norme jasne in določne, se po eni strani zagotavlja, da posameznik lahko iz norme ugotovi svoje pravice in obveznosti ter posledice morebitnega ravnanja v nasprotju z normo. Po drugi strani se s tem posameznik tudi varuje pred morebitnimi neupravičenimi posegi v njegove pravice in pravne interese (odločba Ustavnega sodišča št. U-I-220/03). Pobudnica se na kršitev načel pravne države po 2. členu Ustave s tem v zvezi sicer sklicuje, vendar je treba pojasniti, da je pojem "žalitev sodišča" (v širšem smislu) pravni standard, zato je zanj kakor za vse pravne standarde značilno, da ga v pravnem aktu ni mogoče ustrezno jezikovno in pravnotehnično izraziti.²¹ Pravni standardi so zgled tipičnega pravnega občutka,²² zapolnjevanje njihove vsebine pa je naloga organov, ki odločajo v konkretnih primerih. Opredelitev prepovedanega ravnanja s pravnim standardom ni nedopustna; sodišče, ki pravni standard uporabi tako, da ugotovi njegovo vsebino in razloge, ki jih je upoštevalo, ustrezno utemelji, ne uporablja prava svojevoljno, temveč v skladu z voljo zakonodajalca. Tudi iz ustavnosodne presoje izhaja, da uporaba nedoločnih pravnih pojmov ni sama po sebi v neskladju z načeli pravne države po 2. členu Ustave.²³ Pojem "žalitive" je v teoriji in v sodni praksi tudi že dovolj konkretiziran, ne le na področju kazenskopravnih zadev, pač pa tudi v zvezi z odškodninskimi zahtevki za duševne bolečine zaradi žalitve časti in dobrega imena in tudi zato ni mogoče govoriti o njegovi neopredeljenosti. Enako velja tudi za opredelitev morebitnih razlogov za izključitev protipravnosti – o tem gl. obrazložitev v predhodni točki. Glede drugega zatrjevanega neskladja z načeli pravne države (glede višine in primerjave kazni) pa se Ustavnemu sodišču zaradi razveljavitve spornih določb o višini kazni ni treba opredeljevati. Navedbe pobudnice, da je določitev prepovedi žaljivih vlog v neskladju z načeli pravne države po 2. členu Ustave, torej niso utemeljene. Da bi sam postopek, v katerem sodišče odloča o kaznovanju, nasprotoval kakšnim jamstvom poštenega postopka (razen pravici do nepristranskega sodnika po prvem odstavku 23. člena Ustave – na kar je bilo že odgovorjeno), ki bi morala biti upoštevana, tudi če ne gre za kazensko zadevo, pa pritožnica ne zatrjuje in se s tem vprašanjem Ustavnemu sodišču ni bilo treba ukvarjati.

²¹ M. Pavčnik, Teorija prava, Cankarjeva založba, Ljubljana 1997, str. 52–53.

²² M. Pavčnik, Argumentacija v pravu, Pravna fakulteta in Cankarjeva založba, Ljubljana 2004, str. 194.

²³ Odločba Ustavnega sodišča št. U-I-220: "Vendar uporaba nedoločenih pravnih pojmov sama zase ni v neskladju z Ustavom. Naloga pristojnih organov (konkretno Agencije in sodišč) je, da dajo z uporabo metod razlage nedoločenemu pravnemu pojmu takšno vsebino, ki bo skladna z Ustavom in zakonom. Pri tem ne smejo ravnati arbitrarno. Ni pa mogoče vnaprej predvidevati, da bodo pristojni organi nedoločene pravne pojme interpretirali na način, ki ne bo skladen z Ustavom, in da bodo pri tem ravnali arbitrarno. Na takšen način tudi ni mogoče utemeljiti kršitve 2. člena Ustave."

26. Iz razlogov, navedenih v točkah 19 do 22 obrazložitve te odločbe, je Ustavno sodišče razveljavilo določbe 11. člena ZPP o možnosti izrekanja kazni zapora in o možnosti izrekanja denarne kazni v višini nad 300.000 SIT. Zaradi razveljavitve teh določb izrekanje tovrstnih kazni tudi za pravne osebe in podjetnike posameznike ni več mogoče. Ker so razveljavljene določbe o kazni zapora, ki jih je sodišče doslej lahko izreklo v primeru, če denarna kazen ni bila plačana, pride ob neplačilu denarne kazni odslej v poštev redni izvršilni postopek. Razveljavljenih določb 11. člena ZPP prav tako ne bo mogoče uporabljati za primere kaznovanja za zlorabo pravic po prvem in drugem odstavku 11. člena ZPP ter za oviranje glavne obravnave po 304. členu ZPP. Glede na razveljavitve določb o kazni zapora ostane brez pomena tudi določba o nadomestni kazni za pravne osebe, ki jim po naravi stvari kazen zapora ni mogla biti izrečena (sedmi odstavek 11. člena ZPP). Zato je Ustavno sodišče razveljavilo tudi to določbo.

27. Glede na odločitev Ustavnega sodišča, da institut kaznovanja z denarno kaznijo (v omejeni višini) v pravnem postopku ni v neskladju z Ustavom, se izkaže, da ne more biti ustavno sporna niti določba četrtega odstavka 11. člena ZPP, ki zgolj določa način izreka denarne kazni in rok, v katerem je to kazen treba plačati.

C)

28. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 21. in 43. člena ZUstS v sestavi: predsednik dr. Janez Čebulj ter sodnice in sodniki dr. Zvonko Fišer, Lojze Janko, mag. Marija Krisper Kramberger, Milojka Modrijan, dr. Ciril Ribičič, dr. Mirjam Škrk in dr. Dragica Wedam Lukič. Prvo in drugo točko izreka je sprejelo soglasno. Tretjo točko izreka je sprejelo s petimi glasovi proti trem. Proti so glasovali sodnik Ribičič ter sodnici Škrk in Wedam Lukič. Sodnik Ribičič in sodnica Wedam Lukič sta dala odklonilno ločeno mnenje.

Št. U-I-145/03-9

Ljubljana, dne 23. junija 2005.

Predsednik
dr. Janez Čebulj l. r.
zanj Podpredsednica
dr. Mirjam Škrk l. r.

3096. Odločba o ugotovitvi neustavnosti prvega odstavka 28. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o socialnem varstvu

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti, začetem z zahtevami Mestne občine Murska Sobota, ki jo zastopa župan Anton Štihec, Občine Radeče, ki jo zastopa župan Franc Lipoglavšek, Občine Prebold, ki jo zastopa župan Vinko Debelak, Občine Gorenja vas – Poljane, ki jo zastopa župan Jože Bogataj, Občine Velika Polana, ki jo zastopa Andrej Lebar, Občine Majšperk, ki jo zastopa županja dr. Darinka Fakin, Občine Dobropolje, ki jo zastopa župan Anton Jakopič, Občine Sveti Jurij ob Ščavnici, ki jo zastopa župan Anton Slana, Občine Benedikt, ki jo zastopa župan Milan Guzmar, Občine Šmarje pri Jelšah, ki jo zastopa župan Jožef Čakš, Mestne občine Maribor, ki jo zastopa župan Boris Sovič, Občine Brežice, ki jo zastopa najstarejši svetnik Rok Kržan, in Občine Šentjur pri Celju, ki jo zastopa župan Štefan Tisel, na seji dne 7. julija 2005

o d l o č i l o:

1. Prvi odstavek 28. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 2/04) je v neskladju z Ustavom.

2. Državni zbor je dolžan ugotovljeno neskladnost z Ustavo odpraviti v roku šest mesecev od objave te odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije.

3. Zahteve za oceno ustavnosti drugega odstavka 41. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o socialnem varstvu se zavržejo.

Obrazložitev

A)

1. Prvo zahtevo v tej zadevi je vložil župan Mestne občine Murska Sobota. Ustavno sodišče je naknadno prejelo še druge zahteve, navedene v uvodu te odločbe. Prejelo pa je tudi dopis Andreja Turka, odvetnika v Ljubljani, ki naj bi zastopal Občino Brezovica, v katerem se navedbam v zahtevah v celoti pridružuje tudi Občina Brezovica. Predlagatelji navajajo, da je prvi odstavek 28. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o socialnem varstvu (v nadaljevanju: ZSV-C) v nasprotju z drugim odstavkom 140. člena Ustave. Navajajo, da je ZSV-C uvedel pravico do izbire družinskega pomočnika, ki jo morajo financirati občine. Predlagatelji menijo, da so občine na podlagi ZSV-C s strani države dobile v izvajanje novo nalogo, s katero so odvzele del bremena državi, država pa ni zagotovila dodatnih finančnih sredstev, ki so potrebna za opravljanje naloge. Tudi iz Dokončnega izračuna pripadajočih sredstev finančne izravnave občinam za leto 2004 naj ne bi bilo razvidno povečanje sredstev zaradi financiranja pravice do izbire družinskega pomočnika. Zakonodajalec naj bi predvidel, da bodo stroški financiranja te pravice enaki kot stroški financiranja osebne pomoči, vendar ni tako.

2. Mestna občina Maribor in Občina Brežice sta v svojih zahtevah poleg zahteve za oceno ustavnosti prve alineje prvega odstavka 99. člena Zakona o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 54/02 in nasl. – v nadaljevanju: ZSV), ki je bila spremenjena s prvim odstavkom 28. člena ZSV-C, vložili tudi zahtevo za oceno ustavnosti drugega odstavka 41. člena ZSV-C. Navajata, da sta izpodbijani določbi v neskladju s prvim in z drugim odstavkom 140. člena ter z drugim odstavkom 153. člena Ustave. Ker naj bi celotni postopek izbire družinskega pomočnika vodili državni organi, občine pa naj bi bile samo plačniki navedene storitve, občine navedene nove naloge ne opravljajo samostojno, zato gre za kršitev prvega odstavka 140. člena Ustave. Takšna ureditev naj bi bila tudi v nasprotju z 9. členom Evropske listine lokalne samouprave (Zakon o ratifikaciji Evropske listine lokalne samouprave, Uradni list RS, št. 57/96 – MP, št. 15/96 – v nadaljevanju: MELLs), ker naj finančni viri lokalnih oblasti ne bi bili v sorazmerju z nalogami, ki jih določajo Ustava in zakoni. K povečani finančni obremenitvi občin prispeva tudi prehodna določba drugega odstavka 41. člena ZSV-C, ki širi krog oseb, ki lahko opravljajo delo družinskega pomočnika. Navedeno nalogo naj bi lahko opravljala tudi oseba, ki ni družinski član. Veljavnost navedene prehodne določbe naj ne bi bila vezana na konkreten rok, ampak naj bi bila omejena z nedoločljivim začetkom izvajanja pravice do osebne asistencije po posebnem zakonu.

3. Državni zbor na zahteve ni odgovoril.

4. Vlada v mnenju navaja, da ZSV kot sistemski predpis na področju socialnega varstva ureja pravice do denarne socialne pomoči in pravice do socialnovarstvenih storitev. ZSV določa, da mrežo javne službe za določene socialnovarstvene storitve zagotavlja država, za določene pa občina. Institucionalno varstvo je socialnovarstvena storitev, ki sodi v pristojnost države, občina pa jo mora financirati, če uporabnik storitve in njegovi svojci nimajo dovolj sredstev za plačilo. Urejanje pravice do institucionalnega varstva naj ne bi sodilo v pristojnost občine. Občine naj bi morale navedeno storitev samo financirati. Pravica do izbire družinskega pomočnika je pravica invalidne osebe, da namesto institucionalnega

varstva izbere osebo, ki ji bo v domačem okolju nudila potrebno oskrbo. Pri določitvi obveznosti financiranja pravice do izbire družinskega pomočnika naj ne bi šlo za prenos nalog iz državne pristojnosti na občine. Financiranje pravice do izbire družinskega pomočnika naj bi bila samo drugačna oblika dosedanje obveznosti občin (zagotavljanje sredstev za plačilo storitev institucionalnega varstva) iz njihove lastne pristojnosti. Po mnenju Vlade tudi prenos pristojnosti financiranja programov osebne pomoči z občin na državo ne pomeni prenosa pristojnosti med državo in občinami. Tudi v tem primeru ne gre za nalogo, ki bi jo občine lahko urejale samostojno, ampak gre zgolj za dolžnost financiranja. Vlada meni, da se z izpodbijano ureditvijo ne krši drugi odstavek 153. člena Ustave. Finančni viri lokalnih oblasti so v sorazmerju z nalogami, ki jih določata Ustava in zakon. Pri financiranju občin so v znesek primerne porabe na prebivalca vključena ustrezna sredstva za področje socialnega varstva. Primerjava podatkov o financiranju zakonsko določenih nalog občin na celotnem področju socialnega varstva v letu 2004 in njihovi porabi pokaže, da so imele občine v letu 2004 za področje socialnega varstva priznanih približno 1,424 milijarde tolarjev več sredstev, kot so jih dejansko porabile za naloge, določene z ZSV. Tudi primerjava finančnih sredstev za izvajanje osebne pomoči in financiranje pravic družinskega pomočnika pokaže, da je bilo na ravni države v letu 2004 dovolj sredstev za financiranje omenjenih dejavnosti (161,3 milijona tolarjev presežka). Vlada še dodaja, da dopušča možnost, da so posamezne občine zaradi različnega obsega zakonsko določenih nalog različno finančno obremenjene, zato bo preučila sistem financiranja občin oziroma merila, na podlagi katerih se določa znesek primerne porabe. V zvezi z drugim odstavkom 41. člena ZSV-C pa Vlada meni, da je že 18.c člen ZSV razširil krog družinskih pomočnikov na osebe, ki niso družinski člani. Glede na navedeno naj bi bila določba drugega odstavka 42. člena ZSV-C brezpredmetna, saj bo tudi po ureditvi pravice do osebne asistencije veljavna določba 18.c člena ZSV omogočala pridobitev statusa družinskega pomočnika osebam, ki niso družinski člani.

B) – I

5. Ustavno sodišče je vse vloge zaradi skupnega obravnavanja in odločanja združilo. Ker sta se župana Mestne občine Murska Sobota in Mestne občine Maribor izkazala s pooblastilnimi določbami v občinskih statutih, Ustavno sodišče pri drugih predlagateljih ni presojalo, ali so izpolnjeni pogoji za zastopanje.

6. Predlagatelji, razen Mestne občine Maribor in Občine Brežice, so svoje vloge za začetek postopka za oceno ustavnosti prvega odstavka 28. člena in drugega odstavka 41. člena ZSV-C poimenovali pobude. Ker iz navedb v vlogah izhaja, da naj bi izpodbijani določbi ogrozili finančno sposobnost lokalnih skupnosti za izvajanje zakonsko določenih nalog, je Ustavno sodišče vloge obravnavalo kot zahteve za oceno ustavnosti zakona.

7. Ustavno sodišče je na podlagi drugega odstavka 28. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS) pridobilo potrebna pojasnila tudi od Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve (v nadaljevanju: MDDSZ), Ministrstva za finance (v nadaljevanju: MF) in Službe Vlade za lokalno samoupravo in regionalno politiko (v nadaljevanju: Služba).

B) – II

8. Prvi odstavek 140. člena Ustave določa: "V pristojnost občine spadajo lokalne zadeve, ki jih občina lahko samostojno ureja in ki zadevajo samo prebivalce občine." Drugi odstavek 140. člena Ustave določa: "Po predhodnem soglasju občine ali širše samoupravne lokalne skupnosti lahko država z zakonom prenese na občino ali širšo lokalno skupnost opravljanje posameznih nalog iz državne pristojnosti, če za to zagotovi tudi sredstva." Ko je prišlo

do reforme lokalne samouprave, je zakonodajalec z Zakonom o prevzemu državnih funkcij, ki so jih do 31. 12. 1994 opravljali organi občin (Uradni list RS, št. 29/95), razdelil pristojnosti med tiste, ki so državne naloge, in tiste, ki so izvirne lokalne naloge. Z Zakonom o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94 in nasl. – ZFO) je uredil financiranje nalog, ki jih v skladu z Ustavo in zakonom opravljajo občine. Zakonodajalec lahko v posameznih zakonih določi nove izvirne pristojnosti občin. Pri tem se mora gibati v okviru prvega odstavka 140. člena Ustave. Ustavno sodišče je že v odločbi št. U-I-98/95 z dne 11. 7. 1996 (Uradni list RS, št. 44/96, in OdlUS V, 118) razčlenilo pomen prvega odstavka 140. člena Ustave. Zakonodajalec ne sme lokalnih zadev opredeliti kot državnih zadev, niti ne sme zadev, ki sodijo v državno pristojnost, opredeliti kot lokalne zadeve. Kršitev prvega odstavka 140. člena Ustave bi bila podana v obeh primerih.

9. Lokalna samouprava je pravica in sposobnost lokalne oblasti, da v mejah Ustave in zakonov predpiše in ureja pomemben delež javnih zadev lokalne narave z lastno odgovornostjo in v interesu lokalnega prebivalstva.¹ Za lokalno skupnost je izredno pomembno, da ima določen organizacijski status, status avtonomije od državne oblasti, ker ji olajšuje izvajanje njenih nalog in ji omogoča nastop navzven, zlasti tudi nasproti državnim oblastem sami.² Ko zakonodajalec pri normativnem urejanju javnih zadev nalogo določi kot izvirno pristojnost občine, mora lokalni skupnosti omogočiti, da vsaj deloma odloča o izvrševanju te naloge. Določitev novih nalog kot izvirnih pristojnosti občin na način, ki ne omogoča občini, da bi vsaj delno samostojno urejala z zakoni določene naloge in obveznosti, je v neskladju s prvim odstavkom 140. člena Ustave.

10. Lokalna samouprava je lahko samo zunanji videz, če nima finančne avtonomije in dovolj finančnih virov. Finančni viri so bistvenega pomena za presojo stvarnosti lokalne samouprave. Lokalne oblasti morajo imeti visoko stopnjo avtonomije glede svojih pristojnosti, ter načine in sredstva za njihovo uresničevanje in potrebne vire za njihovo izpolnjevanje. Da bi se izognili tveganju, da bi lokalni organi ostali brez sredstev za opravljanje nalog, ki jim jih nalaga zakon, morajo biti finančna sredstva, ki jim pripadajo, določena ob istem času kot njihove pristojnosti.³ Zakonodajalec lahko izbere dve možnosti: ali hkrati občinam zagotovi pokritje stroškov za izvajanje naloge tako, da to ne vpliva na delovanje občinske uprave, ali pa ne dodeli nobenih sredstev za ta namen in omogoči občinam, da same predpišejo davščine za pokritje stroškov.⁴ Če država dodeli občini nove naloge, ne da bi prišlo do državnega povzračanja povečane občinske porabe, to pomeni poseganje v uravnoteženi sistem, ki je zagotovljen z občinskimi davki in državnimi finančnimi subvencijami. Določitev novih ali razširitev obstoječih nalog brez nadomestila pomeni za občine neposredno odvzemanje finančnih sredstev in poseg v njihovo avtonomijo.

11. Iz prvega odstavka 140. člena Ustave izhaja, da mora zakonodajalec v vseh tistih primerih, ko posamezno nalogo z zakonom določi kot novo izvirno pristojnost občin, ker je po njegovem lokalnega značaja, upoštevati dve temeljni zahtevi:

– pri določitvi nove naloge kot izvirne pristojnosti občine mora istočasno prilagoditi tudi sistem financiranja, ker morajo biti finančni viri v sorazmerju s pristojnostmi, ki jih lokalnim oblastem določata Ustava in zakon (odločba št. U-I-71/00 z dne 15. 6. 2000, Uradni list RS, št. 64/00, in OdlUS IX, 160)⁵ in

– pri določitvi nove naloge kot izvirne pristojnost občine mora biti občini omogočeno, da zadevo vsaj deloma samostojno ureja, tj. občina mora vsaj deloma odločati o izvrševanju te naloge. Če nista izpolnjeni obe zahtevi, po oceni Ustavnega sodišča ne gre za lokalno zadevo, ki bi lahko bila izvirna občinska pristojnost na podlagi prvega odstavka 140. člena Ustave.

12. Do začetka veljavnosti ZSV-C se je polnoletnim osebam pomoč, ki jo potrebujejo pri opravljanju osnovnih življenjskih potreb, zagotavljala v dveh oblikah: v institucionalnemu varstvu in kot pomoč družini na domu. Navedenim osebam lahko na podlagi Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 106/99 in nasl. – v nadaljevanju: ZPIZ-1), Zakona o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb (Uradni list SRS, št. 41/83 – v nadaljevanju: ZDVTDP) in Zakona o vojnih veteranih in vojnih invalidih (Uradni list RS, št. 63/95 in nasl. – v nadaljevanju: ZVV) pripada tudi dodatek za pomoč in postrežbo ali dodatek za tujo nego in pomoč. ZSV-C je v novem II.A poglavju uvedel pravico do izbire družinskega pomočnika, ki zasleduje podobni cilj kot naštetih oblike pomoči.

13. Pravico do izbire družinskega pomočnika imajo vse polnoletne osebe s težko motnjo v duševnem razvoju in polnoletne gibalno ovirane osebe, ki potrebujejo pomoč pri opravljanju vseh osnovnih življenjskih potreb (v nadaljevanju: invalidna oseba).⁶ V odločbi se ugotovi, da bo invalidni osebi pomoč, ki jo potrebuje, nudil izbrani družinski pomočnik. Odloči se tudi o pravici družinskega pomočnika do delnega plačila za izgubljeni dohodek v višini minimalne plače oziroma sorazmernega dela plačila za izgubljeni dohodek v primeru dela s krajšim delovnim časom od polnega. Ker je lahko družinski pomočnik samo oseba, ki bi se lahko štela za brezposelno osebo po predpisih o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti, ali se je z namenom, da bi postala družinski pomočnik, odjavila iz evidence brezposelnih oseb ali je zapustila trg dela, je družinski pomočnik tudi obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovan, zavarovan za primer brezposelnosti in za starševsko varstvo. Iz navedenega izhaja, da financiranje pravice do izbire družinskega pomočnika obsega plačilo minimalne neto plače, plačilo dohodnine in plačilo prispevkov, ki jih mora v delovnem razmerju plačevati delodajalec. Na podlagi prvega odstavka 28. člena ZSV-C pravico do izbire družinskega pomočnika financirajo občine.

14. Zakonodajalec je z ustanovitvijo pravice do družinskega pomočnika uvedel novo obliko varstva za polnoletne osebe, ki potrebujejo pomoč pri opravljanju vseh osnovnih življenjskih potreb, in s tem določil tudi nove obveznosti ter naloge države (v pomenu najširše družbene skupnosti). Zakonodajalec je novo nalogo financiranja pravice do izbire družinskega pomočnika z ZSV-C določil kot pristojnost občin, zato je treba v nadaljevanju ugotoviti, ali je pri določitvi te naloge istočasno ustrezno prilagodil sistem financiranja občin in uredil izvrševanje nove naloge tako, da občina vsaj deloma odloča o izvrševanju naloge, ki naj bi bila izvirna lokalna pristojnost.

¹ Prvi odstavek 3. člena MELLs.

² S. Vlaj, Lokalna samouprava, Fakulteta za upravo, Ljubljana 2004, str. 54.

³ S. Vlaj, isto, str. 57, 58.

⁴ S. Vlaj, isto, str. 28.

⁵ Točka 1 člena 7 MELLs določa, da so lokalne skupnosti v okviru nacionalne gospodarske politike upravičene do ustreznih lastnih finančnih virov, s katerimi v okviru svojih pooblastil prosto razpolagajo.

⁶ Za invalidno osebo se v skladu s drugim odstavkom 18. a člena ZSV šteje:

– oseba, za katero je skrbel eden od staršev, ki je po predpisih o starševskem varstvu prejemal delno plačilo za izgubljeni dohodek,

– oseba, ki je invalid po zakonu o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb, ki potrebuje pomoč za opravljanje vseh osnovnih potreb, in

– če komisija za priznanje pravice do družinskega pomočnika ugotovi, da gre za osebo s težko motnjo v duševnem razvoju ali težko gibalno ovirano osebo, ki potrebuje pomoč.

15. Pri financiranju socialnovarstvene dejavnosti je treba ločiti financiranje mreže javne službe in financiranje same storitve. Financiranje mreže javne službe je pristojnost države ali občine, storitve pa morajo načeloma financirati uporabniki sami ali s pomočjo drugih zavezancev (oseba, ki jo z upravičencem veže preživninska dolžnost ali izvršljiv pravni naslov ali pravni posel). Nekatere storitve so za vse uporabnike brezplačne, ne glede na njihovo premoženjsko stanje (storitev socialne preventive, prve socialne pomoči, institucionalnega varstva v socialnovarstvenih zavodih). Pri drugih storitvah pa je uporabnik lahko deloma ali v celoti oproščen plačila storitev. Merila za oprostitev plačila storitev so določena v Uredbi o merilih za določanje oprostitev pri plačilih socialnovarstvenih storitev (Uradni list RS, št. 110/04 – Uredba). Upravičenec do oprostitve je lahko oproščen plačila samo, če plačilo storitve presega njegovo plačilno sposobnost⁷ ali presega plačilno sposobnost drugega zavezanca za plačilo storitve.

16. Odrasle invalidne osebe prejemajo različne denarne prejemke (invalidska pokojnina, dodatek za pomoč in postrežbo, invalidnina, nadomestilo za invalidnost, dodatke za tujo nego in pomoč) na podlagi ZPIZ-1, ZVV, ZDVDTP, ki se financirajo ali iz državnega proračuna ali iz sistema obveznega zavarovanja. Tudi ti prejemki se vštevajo v ugotovljeni dohodek osebe, s katerim se morajo financirati socialnovarstvene storitve. Iz navedenega izhaja, da morajo občine financirati samo tisti del storitve institucionalnega varstva odraslih, ki presega plačilno sposobnost upravičenca ali zavezanca. Občine v takem primeru pridobijo pravico do zaznambe v zemljiški knjigi o prepovedi odtujitve in obremenitve nepremične uporabnika storitve, ki uveljavlja oprostitev (100.b člen ZSV).⁸

17. Iz Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o socialnem varstvu – prva obravnava – EPA 949 – III (Poročevalec DZ, št. 66/03 – v nadaljevanju: Predlog ZSV) izhaja, da naj bi bilo financiranje pravice do izbire družinskega pomočnika za občine samo nadomestna obveznost. Upravičenci pravice do izbire družinskega pomočnika naj bi bile tiste osebe, ki so upravičene do institucionalnega varstva, občine pa so že do sedaj morale financirati plačilo navedenih storitev. Primerjava podatkov o financiranju zakonsko določenih nalog občin na celotnem področju socialnega varstva v letu 2004 in njihovi porabi pokaže, da so imele občine v letu 2004 za področje socialnega varstva priznано približno 1,424 milijarde tolarjev več sredstev, kot so jih dejansko porabile za naloge, določene z ZSV. Tudi primerjava finančnih sredstev za izvajanje osebne pomoči in financiranje pravice do izbire družinskega pomočnika pokaže, da je bilo na ravni države v letu 2004 dovolj sredstev za financiranje omenjenih dejavnosti (161,3 milijona tolarjev presežka). Iz pojasnil MF izhaja, da je znesek primerne porabe na prebivalca za področje socialnega skrbstva leta 2004 znašal 4.742 tolarjev, kar je 5,26% celotnega zneska primerne porabe na prebivalca. Od celotnega zneska je bilo 2.138 tolarjev namenjenih za zagotavljanje institucionalnega varstva in 370 tolarjev za pravico do družinskega pomočnika. Poleg navedenega znesek primerne porabe na prebivalca vsebinsko pomeni tisti obseg sredstev, ki naj bi ob upoštevanju posameznih parametrov, določenih v formuli 20.a člena Zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94 in nasl. – ZFO), omogočili posamezni občini financiranje vseh nalog, kar pa ne pomeni, da mora občina financirati posamezno nalogo le v obsegu, ki ga določa primerna poraba. Občine so pri razporejanju svojih lastnih finančnih virov in sredstev finančne izravnave samostojne. Iz Predloga ZSV izhaja, da naj bi približno 370 upravičencev uveljavljalo pravico do izbire družinskega pomočnika. Finančni učinki predlagane spremembe v državnem in občinskih proračunih so bili narejeni za pričakovano število potencialnih upravičencev. Ker naj bi država prevzela financiranje programov osebne pomoči, naj financiranje pravice do izbire družinskega pomočnika za občine ne bi pomenilo povečanja stroškov.

18. Iz pojasnil Službe izhaja, da je vloženih že prek 800 vlog za pridobitev pravice do izbire družinskega pomočnika. MDDSZ pojasnjuje, da je bilo do dne 15. 4. 2005 pozitivno rešenih 479 vlog, kar je bistveno več od pričakovanega števila. Podatki o strukturi uporabnikov kažejo, da je največje število uporabnikov te storitve starostnikov, ki sodijo v skupino uporabnikov iz tretje alineje drugega odstavka 18. c člana ZSV, kjer je težko natančno določiti število upravičenih oseb, saj o pravici odloča posebna komisija. Zakonodajalec je predvideval, da bo financiranje pravice do družinskega pomočnika stalo približno 450 mio SIT letno, občinski proračuni pa so že do sedaj obremenjeni za 660 mio SIT.⁹ Iz odgovora Vlade tudi izhaja, da obremenjenost občin ni enakomerna. Zaradi obveznosti financiranja pravice do izbire družinskega pomočnika so občine v neenakopravnem položaju, saj gre pri pravici do izbire družinskega pomočnika za tipično pravico, katere upravičenci niso enakomerno razporejeni po občinah.

19. Uvedba pravice do izbire družinskega pomočnika je prinesla spremembe v sistem financiranja socialnovarstvenih storitev. Pravico do izbire družinskega pomočnika pridobi vsaka oseba, ki izpolnjuje pogoje, določene v 18.a členu ZSV, ne glede na to, ali je že vključena v institucionalno varstvo ali se ji varstvo zagotavlja v drugačni obliki. Pridobitev pravice do družinskega pomočnika tudi ni vezana na višino dohodka in premoženja upravičenca do storitve. Nekatere invalidne osebe so lahko do sedaj v celoti krile stroške institucionalnega varstva s svojimi dohodki in dohodki oseb, ki so jih dolžne preživljati, brez pomoči občine. Na podlagi ZSV-C pa lahko invalidna oseba, ne glede na višino svojega dohodka, pridobi pravico do izbire družinskega pomočnika. To pomeni, da upravičenci, ki imajo pravico do sofinanciranja institucionalnega varstva s strani občine, niso vedno identični z upravičenci pravice do izbire družinskega pomočnika, zato ne moremo govoriti o nadomestni obveznosti. Poleg navedenega občina v primeru financiranja pravice do družinskega pomočnika nima pravice do zaznambe o prepovedi odtujitve in obremenitve nepremičnine upravičenca v zemljiški knjigi, kot jo ima, če upravičencu plačuje institucionalno varstvo ali pomoč družini na domu.

⁷ Plačilna sposobnost je presežek ugotovljenega dohodka nad mejo socialne varnosti. Meja socialne varnosti je odvisna od minimalnega dohodka, ki je določen v razmerju do osnovnega zneska minimalnega dohodka, kot ga določa zakon, in od ugotovljenega dohodka (12. in 15. člen Uredbe).

⁸ Pravice občine in države do premoženja osebe, ki prejema socialnovarstveno pomoč, je urejena v 128. členu Zakona o dedovanju (Uradni list SRS, št. 23/78 – ZD), ki določa:

"(1) Dedovanje premoženja osebe, ki je uživala pomoč v skladu s predpisi o socialnem varstvu, se omeji do višine vrednosti prejete pomoči. Ta omejitev se izvede tako, da postane del zapustnikovega premoženja, ki ustreza vrednosti prejete pomoči, lastnina Republike Slovenije, če se je pomoč financirala iz proračuna Republike Slovenije, oziroma lastnina občine, če se je pomoč financirala iz proračuna občine.

(2) Premoženje, ki postane lastnina Republike Slovenije ali občine, se s sklepom izroči pristojnemu organu Republike Slovenije oziroma pristojnemu organu občine.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena odloči sodišče, da dedujejo dediči vse zapustnikovo premoženje, če se ti obvezajo povrniti vrednost dane pomoči Republik Sloveniji oziroma občini.

(4) Republika Slovenija oziroma občina, iz proračuna katere se je pomoč financirala, ima v zavarovanje svoje terjatve iz prejšnjega odstavka do celotnega poplačila zakonito zastavno pravico na stvareh, ki sodijo v zapuščino.

(5) Za pomoč v skladu s predpisi o socialnem varstvu se šteje vse, kar je zapustnik zaradi slabega premoženjskega stanja prejel na podlagi zakona ali splošnega akta občine v denarju ali v obliki oprostitve plačila."

⁹ Predlog zakona o spremembi in dopolnitvi Zakona o socialnem varstvu – prva obravnava – EPA 197-IV (Poročevalec DZ, št. 24/05).

20. Upravičenec do celodnevnega institucionalnega varstva, ki prejema dodatek za pomoč in postrežbo ali dodatek za tujo nego in pomoč, mora navedeni dodatek prispevati za plačilo storitve institucionalnega varstva, ker se všteta v ugotovljeni dohodek. Morebitna višina oprostitve, ki jo mora financirati občina, je zato nižja. Če pa oseba pridobi pravico do družinskega pomočnika, ji pravica do dodatka za pomoč in postrežbo miruje. Iz navedenega izhaja, da sta državni proračun in sistem pokojninskega in invalidskega zavarovanja manj obremenjena na račun občinskih proračunov.

21. Do začetka veljavnosti ZSV-C je država financirala pravico staršev do delnega plačila za izgubljeni dohodek na podlagi Zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih (Uradni list RS, št. 97/01 in nasl. – v nadaljevanju: ZSDP) tudi po polnoletnosti otroka. Te osebe niso bile vključene v institucionalno varstvo, tako da za njih občine niso financirale doplačila institucionalnega varstva. Z začetkom veljavnosti ZSV-C se pravica staršev invalidnega otroka po njegovi polnoletnosti preoblikuje v pravico invalidne osebe do izbire družinskega pomočnika, ki jo mora financirati občina. Iz Predloga ZSV izhaja, da bo država sredstva, ki so bila namenjena za financiranje pravice do delnega plačila za izgubljeni dohodek po polnoletnosti otrok in ne bodo porabljena, ker bo občina prevzela financiranje te pravice, porabila za financiranje programov osebne pomoči. Prenos financiranja programov osebne pomoči na državo ne pomeni zmanjšanja finančnega bremena občin, saj so občinski proračuni prevzeli breme financiranja pravice do izbire družinskega pomočnika za osebe, ki so do sedaj iz državnega proračuna prejemale plačila za izgubljeni dohodek.

22. Zakonodajalec pri ureditvi financiranja pravice do izbire družinskega pomočnika ni upošteval vseh finančnih posledic, ki so občini nastale zaradi izvajanja njene nove pristojnosti. Zmotno je ocenil število potencialnih upravičencev in posledično napačno ocenil stroške zagotavljanja nove pravice. Ni upošteval, da je število upravičencev v posameznih občinah različno in so tako občine neenakomerno obremenjene. Zakonodajalec bi moral še z drugimi ustreznimi ukrepi, poleg finančne izravnave, zagotoviti izenačenost med občinami pri financiranju njihovih nalog. Zmotno je menil, da bo samo s prenosom financiranja programov osebne pomoči v državno pristojnost ustrezno uravnotežil sistem financiranja med državo in občino, zato naj ne bi bilo treba zagotavljati dodatnih sredstev. Pri tem pa ni upošteval dejstva, da so občinski proračuni prevzeli breme financiranja plačila za izgubljeni dohodek polnoletnih oseb na podlagi ZSDP, ki se je do sedaj financiral iz državnega proračuna. Zakonodajalec tudi ni upošteval, da občine doplačajo storitev institucionalnega varstva samo osebam, pri katerih plačilo storitve presega njihovo plačilno zmožnost, pravico do izbire družinskega pomočnika pa morajo občine financirati vsem upravičencem ne glede na njihovo premoženjsko stanje. Znesek primerne porabe na prebivalca, ki je bil določen z Zakonom o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za leto 2004 in 2005 (Uradni list RS, št. 130/03 – v nadaljevanju: ZIPRS0405), se v letu 2004, ko je bila uvedena pravica do izbire družinskega pomočnika, ni spremenil.¹⁰ Iz vsega povedanega izhaja, da zakonodajalec pri določitvi novih nalog občin ni istovrstno ustrezno prilagodil sistema financiranja in z ustreznimi ukrepi zagotovil izenačenosti med lokalnimi skupnostmi.

23. O pravici do izbire družinskega pomočnika na prvi stopnji odločajo centri za socialno delo na podlagi javnega pooblastila v upravnem postopku (2. člen Zakona o splošnem upravnem postopku, Uradni list RS, št. 80/99 in nasl. – ZUP). O pritožbah odloča MDDSZ. Pogoji in postopek pri uveljavljanju pravice do izbire družinskega pomočnika so urejeni v Pravilniku o pogojih in postopku za uveljavitev pravice do družinskega pomočnika (Uradni list RS, št. 84/04), ki ga je izdal minister, pristojen za socialno varstvo. Upravičence iz prve in druge alineje 18.a člena ZSV je določil zakon, upravičence iz tretje alineje drugega odstavka 18.a člena ZSV pa določi komisija za priznanje pravice, ki jo imenuje minister, pristojen za socialno varstvo za posamezne regije. V izreku odločbe, v kateri se odloči o upravičenosti do družinskega pomočnika, se določi konkretna

občina, ki je dolžna financirati pravico do izbire družinskega pomočnika. Občina odločbo dobi samo v vednost in nima na voljo nobenih pravnih sredstev zoper navedeno odločitev. Dolžna je zagotoviti samo sredstva za financiranje navedene pravice.

24. Iz navedenega izhaja, da o pravici do izbire družinskega pomočnika v celoti odloča center za socialno delo, ki ni organ občine, ampak s strani države določen nosilec javnega pooblastila. Zakonodajalec je občini naložil zgolj izvršitev odločbe, ne da bi bilo občini omogočeno kakršnokoli odločanje o zadevi, ki naj bi sodila v njeno izvirno pristojnost. Njena naloga je torej omejena samo na financiranje pravice.

25. Ker je zakonodajalec izvrševanje nove naloge določil kot izvirno pristojnost občin, ne da bi istočasno ustrezno prilagodil sistem financiranja in omogočil občini, da pri njenemu izvrševanju vsaj soodloča, je prvi odstavek 28. člena ZSV-C že zato v neskladju s prvim odstavkom 140. člena Ustave.

26. Ugotovljena neustavnost ZSV-C ne omogoča njegove razveljavitve, saj bi razveljavitve povzročila, da upravičenci ne bi mogli uresničevati svoje pravice do izbire družinskega pomočnika (prvi odstavek 48. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS). Ustavno sodišče je zakonodajalcu naložilo, naj ugotovljeno neskladje odpravi v roku 6 mesecev od objave odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije.

B) – III

27. Predlagatelji menijo, da določba drugega odstavka 41. člena ZSV-C¹¹ ogroža pravice lokalnih skupnosti, ker širi krog oseb, ki lahko opravljajo delo družinskega pomočnika in se tako povečujejo njihove finančne obveznosti. Ta trditve ne drži. Oseba, ki ni družinski član, lahko opravlja delo družinskega pomočnika samo pod pogoji tega zakona. Že člen 18.c ZSV določa, da lahko delo družinskega pomočnika opravlja oseba, ki ni družinski član, pod pogojem, da ima isto stalno prebivališče. Iz navedenega izhaja, da določba drugega odstavka 41. člena ZSV-C določa enak krog oseb, ki lahko opravljajo delo družinskega pomočnika kot 18. c člen ZSV. Predlagatelji ne izkažejo, da bi bile s prehodno določbo drugega odstavka 41. člena ZSV-C ogrožene njihove pravice. Zgolj predvidevanje, da se bo zaradi izpodbijane določbe obseg njihovih obveznosti bistveno povečal, ne more utemeljiti procesne predpostavke, ki jo za vložitev zahteve določa 91. člen Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/09 in nasl. – ZLS). Ustavno sodišče zahteve v tem delu zavrglo. Zato Ustavno sodišče ni presojalo drugih trditev predlagateljev.

C)

28. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 48. člena in 25. člena ZUstS ter tretje alineje tretjega odstavka 46. člena Poslovnika Ustavnega sodišča (Uradni list RS, št. 93/03 in 98/03 – popr.) v sestavi: predsednik dr. Janez Čebulj ter sodnice in sodniki dr. Zvonko Fišer, Lojze Janko, mag. Marija Krisper Kramberger, Milojka Modrijan, dr. Ciril Ribičič, dr. Mirjam Škrk in dr. Dragica Wedam Lukič. Odločbo je sprejelo soglasno.

Št. U-I-97/05-32
Ljubljana, dne 7. julija 2005.

Predsednik
dr. Janez Čebulj l. r.

zanj Podpredsednica
dr. Mirjam Škrk l. r.

¹⁰ V členu 38 ZIPRS0405 je bil določen znesek primerne porabe na prebivalca v letu 2004 v višini 90.159 tolarjev in za leto 2005 v višini 94.571 tolarjev.

¹¹ Drugi odstavek 41. člena ZSV-C določa: "Do začetka izvajanja pravice do osebne asistencije po posebnem zakonu lahko opravlja pod pogoji iz tega zakona delo družinskega pomočnika tudi oseba, ki ni družinski član."

3097. Odločba o razveljavitvi četrtega odstavka 21. člena ter delni razveljavitvi tretjega odstavka 21. člena Zakona o nadzoru državne meje

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti, začetem na pobudo družbe Aerodrom Ljubljana, d.d., Zgornji Brnik, ki jo zastopa Mirko Bandelj, odvetnik v Ljubljani, in družbe Luka Koper, d.d., Koper, ki jo zastopajo Miro Senica, Janez Sever, mag. Blaž Strojani, Peter Fašun in Nevenka Pleterski, odvetniki v Ljubljani, na seji dne 7. julija 2005

o d l o č i l o:

1. V določbi tretjega odstavka 21. člena Zakona o nadzoru državne meje (Uradni list RS, št. 87/02) se v besedilu "brezplačno zagotoviti ustrezne službene prostore in zadostno število parkirnih mest" razveljavi beseda "brezplačno".

2. Četrti odstavek 21. člena Zakona o nadzoru državne meje se razveljavi.

O b r a z l o ž i t e v

A)

1. Pobudnici, družba Luka Koper in družba Aerodrom Ljubljana, izpodbijata 21. člen Zakona o nadzoru državne meje (v nadaljevanju: ZNDM-1). Navajata, da izpodbijani člen ZNDM-1 v tretjem odstavku določa, da so upravjalci letališč, pristanišč in železniških postaj dolžni policiji oziroma carinskim organom, če ti opravljajo nadzor državne meje, brezplačno zagotoviti ustrezne službene prostore in zadostno število parkirnih mest, brezplačno omogočiti dostop do svojih objektov in naprav, nuditi brezplačen prevoz pri opravljanju nalog in takoj, ko je to mogoče, brezplačno sporočati vozne rede, rede letenja in vsa dejanska prometna gibanja. Četrti odstavek istega člena pa določa, da stroške postavitve in vzdrževanja takšnih objektov kakor tudi druge stroške, ki nastanejo v zvezi s temi objekti, krijejo upravitelji letališč, pristanišč in železniških postaj.

2. Pobudnici svoj pravni interes utemeljujeta s tem, da sta upravljalki in lastnici mednarodnega pristanišča Koper oziroma mednarodnega letališča Brnik. Navajata, da sta gospodarski družbi, ki opravljata gospodarsko dejavnost na podlagi ekonomskega interesa. Pobudnici temu, da morata zagotoviti pogoje za delo mejnih organov, ne nasprotujeta. Menita le, da bi morala stroške za delovanje državnih organov pokriti država iz proračunskih sredstev in da jih ni upravičena prenašati na zasebne gospodarske subjekte, zato naj bi bila izpodbijana določba v neskladju s 148. členom Ustave. Nadalje navajata, da bosta morali za potrebe državnih organov zgraditi nove prostore, zato naj bi bila izpodbijana določba, ki jima nalaga, da to storita na lastne stroške, v neskladju tudi s 33. in s 67. členom Ustave, saj posega v njuno lastnino. Zaradi stroškov, ki jih je zakonodajalec z izpodbijano določbo prevajal nanju, naj bi ju postavil v slabši konkurenčni položaj, zato naj bi bila ureditev v neskladju tudi z drugim odstavkom 14. člena in s tretjim odstavkom 74. člena Ustave. V dopolnitvi pobude pobudnici še navajata, da imata kot lastnici nepremičnin premoženjske pravice, ki naj bi jih bilo na območju mejnih prehodov dopustno omejevati le, kolikor je to potrebno za izvajanje ukrepov za zagotovitev državne ali javne varnosti. Izpodbijana ureditev naj bi jima lastninsko pravico omejevala do te mere, da po svoji vsebini pomeni razlastitev dela njenega premoženja. Zato naj bi bil 21. člen ZNDM-1 v neskladju tudi z 69. členom Ustave, ker ne ureja postopka razlastitve in ne določa, da sta upravičeni do primerne odškodnine. Pobudnici še navajata, da je prej veljavni Zakon o nadzoru državne meje (Uradni list RS, št. 1/91-I – ZNDM) v 19. členu

določal le, da morajo podjetja oziroma organizacija za izkoriščanje pristanišč in javnih letališč, železniška transportna organizacija kakor tudi lastnik oziroma uporabnik prometnega sredstva oziroma tisti, ki vozi prometno sredstvo, med kontrolo potniškega prometa na območju mejnega prehoda poskrbeti, da imajo organi, ki opravljajo kontrolo, potrebne pogoje za delo, nikjer pa ni bilo določeno, da je ta njihova obveznost brezplačna. Zakonodajalec naj bi z uzakonitvijo brezplačnega zagotavljanja pogojev za delo državnih organov s sprejemom ZNDM-1 posegel v pridobljene pravice pobudnic, zato naj bi bila izpodbijana ureditev v neskladju tudi s 155. členom Ustave ter z 2. členom Ustave (načeli pravne varnosti in zaupanja v pravo).

3. Državni zbor na pobudo ni odgovoril. Vlada v mnenju z dne 28. 4. 2005 navedbe pobudnic zavrača in navaja, da je izvajanje mejne kontrole nujni pogoj za opravljanje gospodarske dejavnosti pobudnic (mednarodni promet), od česar imata pobudnici korist. Po mnenju Vlade je zakonodajalec zasledoval stvarno upravičen cilj, ko je upravljalcem letališč, pristanišč in železniških postaj, kjer se nahaja območje mednarodnega mejnega prehoda (v nadaljevanju: upravjalci), naložil obveznost brezplačnega zagotavljanja ustreznih pogojev za izvajanje mejne kontrole, saj lahko upravjalci te stroške prevajajo na breme končnih uporabnikov (potnikov oziroma prevoznikov), poleg tega pa naj bi bilo izvajanje dejavnosti na trgu povezano z različnimi stroški, ki jih morajo gospodarski subjekti zagotavljati iz lastnih sredstev. Opravljanje specifične dejavnosti (mednarodni promet) naj bi pobudnici postavljalo celo v prednostni položaj nasproti drugim gospodarskim subjektom, zato Vlada zavrača očitke o neskladju z drugim odstavkom 14. člena Ustave. Tudi lastninska pravica iz 33. člena Ustave naj ne bi bila omejena, kljub temu, da državni organ prostore upravjalcev uporablja z namenom organiziranja in izvajanja posameznih postopkov mejne kontrole, ki je v javnem interesu.

B)

4. Ustavno sodišče je pobudo sprejelo. Ker so bili izpolnjeni pogoji iz četrtega odstavka 26. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS), je nadaljevalo z odločanjem o stvari sami.

5. Člen 21 ZNDM-1 se glasi:

"1. Mejni prehodi morajo biti urejeni tako, da omogočajo smotno, preprosto in s čim manjšimi stroški povezano izvajanje mejne kontrole.

2. Upravjalci letališč, pristanišč in železniških postaj morajo z ustreznimi objekti in organizacijskimi ukrepi poskrbeti, da se lahko mejna kontrola izvaja skladno z določbami tega zakona. Na letališčih, če na njih ne potekajo le notranji poleti, je potrebno postaviti objekte, ki omogočajo, da se potnike na notranjih letih loči od drugih potnikov.

3. Upravjalci iz prejšnjega odstavka so dolžni policiji oziroma organu iz drugega odstavka 4. člena tega zakona, če ta opravlja katere izmed oblik nadzora državne meje, brezplačno zagotoviti ustrezne službene prostore in zadostno število parkirnih mest, brezplačno omogočiti dostop do svojih objektov in naprav, nuditi brezplačen prevoz pri opravljanju nalog in takoj, ko je to mogoče, brezplačno sporočiti vozne rede, rede letenja in vsa dejanska prometna gibanja.

4. Stroške postavitve in vzdrževanja takšnih objektov, kakor tudi druge stroške, ki nastanejo v zvezi s temi objekti, krijejo upravitelji letališč, pristanišč in železniških postaj."

6. Pobudnici ne nasprotujeta temu, da morata zagotoviti pogoje za delo državnih organov na njunem območju. Navajata, da sta že po prejšnji ureditvi morali poskrbeti za to, da so imeli organi, ki so opravljali mejno kontrolo, potrebne pogoje za delo, vendar da nikjer ni bilo določeno, da je ta njihova obveznost brezplačna. Trdita pa, da država s tem, ko jima nalaga kritje stroškov v zvezi z dejavnostjo državnih organov, posega v njuna lastninska upravičenja, ki jih imata kot lastnici

nepremičnin oziroma kot upravljalki mednarodnega letališča oziroma pristanišča. Iz pobude tako izhaja, da pobudnici dejansko izpodbijata tretji odstavek 21. člena ZNDM-1 v delu, ki se nanaša na brezplačno zagotavljanje službenih prostorov in parkirnih mest organom nadzora državne meje, ter četrti odstavek 21. člena ZNDM-1, ki se nanaša na pokrivanje stroškov v zvezi z gradnjo in vzdrževanjem objektov, potrebnih za izvajanje nadzora državne meje.¹

7. Ustavno sodišče ugotavlja, da je zakonodajalec s tem, ko je stroške za delo državnih organov prevailil na pobudnici kot gospodarska subjekta zasebnega prava, posegel v njuna lastninska upravičenja, varovana s 33. členom Ustave. Zato je treba ugotoviti, ali je poseg ustavno dopusten.²

8. Na podlagi tretjega odstavka 15. člena Ustave je po ustaljeni ustavnosodni presoji mogoče omejiti ustavne pravice le, če je zakonodajalec pri predpisovanju omejitve zasledoval ustavno dopusten cilj in je omejitev v skladu z načeli pravne države (2. člen Ustave). Ustavno sodišče je torej moralo najprej oceniti, ali obstaja kakšen ustavno dopusten razlog, da je zakonodajalec stroške za delo državnih organov prevailil na pobudnici. Ustavno sodišče ugotavlja, da iz zakonodajnega gradiva takšni razlogi niso razvidni.

¹ Po določbi prvega odstavka 91. člena Zakona o letalstvu (Uradni list RS, št. 18/01 in nasl. – v nadaljevanju: ZLet) morajo biti na javnem letališču, ki je namenjeno za mednarodni zračni promet (v nadaljevanju: mednarodno letališče), zagotovljeni prostorski in drugi pogoji za delo organov za notranje zadeve, carinskih organov in inšpekcijskih služb ter navigacijskih služb zračnega prometa. Na mednarodnem letališču policija nadzira izvajanje varnostnih pregledov ter varovanje na letališču in opravlja posebne varnostne preglede in ukrepe (peti odstavek 127. člena ZLet). Drugi odstavek 1. člena ZLet določa, da je zagotavljanje varnosti, rednosti in nemotenosti zračnega prostora v javnem interesu. Letališča, ki so vključena v sistem javnih letališč, so infrastrukturni objekti državnega oziroma lokalnega pomena (prvi odstavek 86. člena ZLet). Pomorski zakonik (Uradni list RS, št. 26/01, 21/02, 2/04 in 37/04 – uradno prečiščeno besedilo – v nadaljevanju: PZ) nima posebnih določb, ki se nanašajo na zagotavljanje posebnih pogojev za delovanje državnih organov pri izvajanju nadzora državne meje.

² Glede posega v lastninsko pravico glej npr. odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-313/98 z dne 16. 3. 2000, Uradni list RS, št. 33/00, in OdlUS IX, 60.

³ Policija kot organ v sestavi Ministrstva za notranje zadeve oziroma carina kot organ v sestavi Ministrstva za finance sta državna organa in v skladu s 5. točko prvega odstavka 3. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99 – v nadaljevanju: ZJF) neposredna proračunska uporabnika. Na podlagi drugega odstavka 2. člena ZJF se sredstva proračuna uporabljajo za financiranje funkcij državnih in občinskih organov, za izvajanje njihovih nalog in za druge namene, ki so opredeljeni z Ustavo, zakoni ali občinskimi predpisi, ter v višini, ki je nujna za delovanje in izvajanje njihovih nalog in programov.

⁴ Uvod in obrazložitev k predlogu Zakona o nadzoru državne meje (ZNDM-1), Poročevalec DZ, št. 15/02, str. 82.

⁵ Nemški zakon o nadzoru državne meje (Gesetz über den Bundesgrenzschutz) v drugem odstavku 62. člena gospodarskim subjektom, ki upravljajo z letališči, pristanišči in železniškimi postajami, kjer se odvija mednarodni promet, v zvezi z izvajanjem nadzora državne meje nalaga obveznost, da zagotovijo pristojnim državnim organom brezplačen dostop do svojih objektov in prevoznih sredstev, jim nudijo brezplačen prevoz pri opravljanju teh nalog ter da jim pravočasno in brezplačno sporočijo vozne rede in rede letenja ter vsa dejanska prometna gibanja. Hkrati jim nalaga obveznost, da so za potrebe nadzora nad državno mejo dolžni odstopiti potrebne službene prostore in parkirna mesta za službena vozila ter ohranjati te objekte v dobrem stanju, vendar ta njihova obveznost ni brezplačna. Nemški zakonodajalec je izrecno uzakonil pravico teh subjektov, da od države zahtevajo povračilo za nujne, potrebne stroške, ki jim s tem nastanejo (BGBl I, 1994, str. 2978, z dne 19. oktobra 1994).

9. Po drugem odstavku 1. člena ZNDM-1 se za nadzor državne meje štejejo ukrepi za varovanje državne meje in mejna kontrola. Po 2. členu ZNDM-1 se nadzor državne meje opravlja z namenom, da se zavarujejo življenje in zdravje ljudi, preprečijo in odkrivajo kazniva dejanja in prekrški ter odkrivajo in primejo njihovi storilci, preprečijo nedovoljene migracije, zagotovi varnost ljudi, premoženja in okolja na ozemlju Republike Slovenije, ter preprečujejo in odkrivajo druge nevarnosti za javno varnost in red. Izvajanje mejne kontrole je torej tipična oblastvena funkcija države, ki se financira iz javnih sredstev (proračuna).³

10. Tudi v postopku pred Ustavnim sodiščem zakonodajalec ni navedel razlogov, ki bi utemeljevali dopustnost posega, saj na pobudo ni odgovoril. Med razloge za prevalitev stroškov nadzora državne meje na pobudnici ne sodi možnost nadaljnje prevalitve tega bremena na končne uporabnike, kot zatrjuje Vlada (država ima lastne vire prihodkov in za to ne potrebuje posrednika). Vlada se tudi ne more sklicevati na morebitni ugodnejši tržni položaj upravljalcev zaradi njihove specifične dejavnosti (mednarodni promet) v primerjavi z drugimi gospodarskimi subjekti, ki takšne dejavnosti ne opravljajo, saj drugi subjekti tudi nimajo obveznosti, ki jim jih nalaga ZNDM-1. Prav tako se Vlada ne more sklicevati na primerljivost z nemško ureditvijo,⁴ ker nemška ureditev ni enaka izpodbijani.⁵ Drugih razlogov za prevalitev stroškov, ki nastajajo z zagotovitvijo ustreznih službenih prostorov in zagotovitvijo zadostnega števila parkirnih mest, na pobudnici, tudi Ustavno sodišče ni našlo.

11. Ker za navedeno ureditev ni bilo mogoče ugotoviti, da je zakonodajalec zasledoval kakšen ustavno dopusten cilj, ki bi upravičeval poseg v pravico do zasebne lastnine, ni izpolnjen že prvi pogoj, ki ga za omejevanje človekovih pravic zahteva Ustava (tretji odstavek 15. člena), in je izpodbijana ureditev v neskladju s 33. členom Ustave. Ustavno sodišče je zato v tretjem odstavku 21. člena ZNDM-1 besedo "brezplačno" v delu, ki se nanaša na zagotavljanje potrebnih službenih prostorov in parkirnih mest, ter četrti odstavek 21. člena ZNDM-1 razveljavilo.

12. Ker je Ustavno sodišče ugotovilo neskladnost zakonske ureditve s 33. členom Ustave, se ni spuščalo v presajo, ali je izpodbijana ureditev v neskladju tudi z drugimi členi Ustave, kot to zatrjujeta pobudnici.

C)

13. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 43. člena ZUstS v sestavi: predsednik dr. Janez Čebulj ter sodnice in sodniki dr. Zvonko Fišer, Lojze Janko, mag. Marija Krisper Kramberger, Milojka Modrijan, dr. Ciril Ribičič, dr. Mirjam Škrk in dr. Dragica Wedam Lukič. Odločbo je sprejelo soglasno.

Št. U-I-196/03-21
Ljubljana, dne 7. julija 2005.

Predsednik
dr. Janez Čebulj l. r.

zanj Podpredsednica
dr. Mirjam Škrk l. r.

3098. Odločba o razveljavitvi Odloka o razveljavitvi Odloka o uvedbi samoprisp evka na območju Vaške skupnosti Gornja Branica

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti in zakonitosti, začetem na pobudo Zmaga Ukmarja iz Sežane, Martina Davorina Ukmarja iz Nove Gorice ter Dragice Čehovin in Adolfa Čehovina iz Štanjela, na seji dne 7. julija 2005

odločilo:

1. Odlok o uvedbi samoprispjevka na območju Vaške skupnosti Gornja Branica (Uradni list RS, št. 108/03) se razveljavi.

2. Postopek za oceno ustavnosti in zakonitosti Odloka o uvedbi samoprispjevka na območju Vaške skupnosti Gornja Branica (Uradni list RS, št. 108/03), začet na pobudo Dragice Čehovin in Adolfa Čehovina, se ustavi.

Obrazložitev

A)

1. Pobudniki navajajo, da je Odlok o uvedbi samoprispjevka na območju Vaške skupnosti Gornja Branica (v nadaljevanju: Odlok) v neskladju s 1. členom Zakona o samoprispjevku (Uradni list RS, št. 87/01 – v nadaljevanju: ZSam-1), ker uvaja samoprispevek za gradnjo oziroma rekonstrukcijo vaškega kulturnega doma v Gornji Branici, ki je zasebna nepremičnina v lasti Rimskokatoliške cerkve. Menijo, da se lahko na podlagi 1. člena ZSam-1 samoprispevek uvede le za gradnjo ali rekonstrukcijo lokalne javne infrastrukture, ki jo zagotavlja občina. Izpodbijani odlok naj bi bil nezakonit tudi zato, ker ne določa višine sredstev, ki se bodo zbrala s samoprispjevkom, kot to določa 12. člen ZSam-1. Nezakonita naj bi bila tudi določba 13. člena Odloka, ki pooblašča Vaški odbor Vaške skupnosti za odločanje o uporabi morebitnega zbranega presežka sredstev samoprispjevka za javne namene na območju vaške skupnosti. Pobudnika Zmago Ukmar in Martin Davorin Ukmar sta v dopolnitvi pobude predložila odločbi o odmeri samoprispjevka in odločbi o zavrnitvi pritožbe zoper odločbi o odmeri samoprispjevka, pobudnik Zmago Ukmar pa je predložil tudi Dokument identifikacije investicijskega projekta z dne 26. 6. 1997 in Dokument identifikacije investicijskega projekta – kulturni vaški dom v Gornji Branici – Kodreti, izdelan v maju 2003 (v nadaljevanju: Dokument). V dopolnitvi pobude pobudnik Zmago Ukmar zatrjuje, da iz Dokumenta izhaja očitna nezakonitost izpodbijanega odloka, saj je samoprispevek uvedel za rekonstrukcijo objekta v nadstropju, kjer so predvidena počitniška stanovanja, in sicer za objekt, ki ga ima Občina Komen (v nadaljevanju: Občina) v najemu na podlagi neveljavne pogodbe in aneksa k tej pogodbi. Pobudniki predlagajo, naj Ustavno sodišče izpodbijani odlok odpravi.

2. Občinski svet Občine Komen (v nadaljevanju: Občinski svet) v odgovoru na pobudo navaja, da so se krajanje odločili, da bodo še nadalje zbirali sredstva za zaključno ureditev Kulturnega vaškega doma v Gornji Branici – Kodreti, ki ga urejajo že daljše obdobje. Zatrjuje, da ZSam-1 ne opredeljuje pojma "javna infrastruktura, ki jo zagotavlja občina," zato je po njegovem mnenju ta pojem mogoče razlagati tako, da ne gre le za nepremičnine, ki so v lasti občine, ampak gre lahko tudi za objekte, ki jih občina zagotavlja na kakšni stvarnopravni ali obligacijskopravni podlagi. Za opredelitev nepremičnine kot javne infrastrukture naj bi bilo bistveno predvsem to, da je njena uporaba zagotovljena vsem in da je namenjena izvajanju javnih služb, pri čemer ni pomembno, na kakšni pravni podlagi je ta namen zagotovljen. V konkretnem primeru naj bi bila tovrstna javna uporaba objekta, ki je sicer v lasti Rimskokatoliške cerkve, zagotovljena s pogodbo o uporabi in koriščenju objekta za potrebe kulturnega vaškega doma (v nadaljevanju: sporazum). Na poziv Ustavnega sodišča je župan občine nato Ustavnemu sodišču poslal kopiji overjenega sporazuma in aneksa k temu sporazumu z dne 5. 9. 2003, s katerim sta se Občina in Kuracija Gornja Branica dogovorili o ustanovitvi

stavbne pravice na sporni nepremičnini, ter kopijo zemljiškoknjižnega predloga za vknjižbo pridobitve stavbne pravice pri tej nepremičnini z dne 2. 6. 2005. Občinski svet meni, da ne gre za neracionalno razpolaganje z zbranimi sredstvi. V zvezi z navedbo pritožnikov, da bi moral izpodbijani odlok v skladu z 12. členom ZSam-1 določati višino sredstev, ki se bodo zbrala s samoprispjevkom, Občinski svet navaja, da je ta določba neizvedljiva, saj je višina zbranih sredstev odvisna od več dejavnikov, ki jih je za celotno obdobje veljavnosti Odloka nemogoče predvideti. Ne glede na navedeno pa po mnenju Občinskega sveta navedena pomanjkljivost izpodbijanega odloka ne more pomeniti takšne nezakonitosti, ki bi zahtevala odpravo oziroma razveljavitev Odloka. Glede zatrevjanja pobudnikov, da je nezakonit tudi 13. člen Odloka, Občinski svet tudi meni, da je navedeno določbo 13. člena Odloka možno interpretirati le tako, da daje Vaškemu odboru pooblastilo za odločanje o tem, za katero investicijo v lokalno javno infrastrukturo bo presežek uporabljen, ne pa, da prepušča Vaškemu odboru prosto odločitev o namenu uporabe takšnih sredstev.

B) – I

3. Ustavno sodišče je s sklepom št. U-I-337/04 z dne 13. 1. 2005 pobudo za začetek postopka za oceno zakonitosti Odloka sprejelo in izvrševanje izpodbijanega odloka zadržalo do končne odločitve Ustavnega sodišča.

4. ZSam-1 v prvem odstavku 1. člena določa, da občina lahko uvede samoprispevek za izgradnjo ali rekonstrukcijo javne komunalne infrastrukture, javne prometne infrastrukture, javne infrastrukture na področju otroškega varstva, osnovnega šolstva, zdravstvenega varstva, kulture, športa ter druge javne infrastrukture, ki jo zagotavlja občina. V drugem odstavku tega člena je določeno, da se smejo sredstva samoprispjevka uporabiti samo za namen, za katerega je bil samoprispevek uveden. Člen 13 ZSam-1 še posebej določa, da je samoprispevek namenski prihodek občine in da se evidentira v okviru posebnega stroškovnega mesta. Tudi presežek sredstev samoprispjevka se po dokončanju investicijskega programa sme uporabiti samo za investicije in investicijsko vzdrževanje lokalne javne infrastrukture.

5. Opredelitev pojma javna infrastruktura na področju kulture vsebuje prvi odstavek 70. člena Zakona o uresničevanju javnega interesa za kulturo (Uradni list RS, št. 96/02 – v nadaljevanju: ZUJIK), ki določa, da sestavljajo javno infrastrukturo na področju kulture nepremičnine in oprema, ki so v javni lasti in so namenjene kulturi (v nadaljevanju: javna kulturna infrastruktura). Po prvem odstavku 4. člena ZUJIK pa so kulturne dejavnosti vse oblike ustvarjanja, posredovanja in varovanja kulturnih dobrin na področju nepremične in premične kulturne dediščine, besednih, uprizoritvenih, glasbenih, vizualnih, filmskih, avdio-vizualnih in drugih umetnosti, ter novih medijev, na področju založništva in knjižničarstva, kinematografije in na drugih področjih kulture. Glede na navedeno je moralo Ustavno sodišče najprej oceniti, ali je bil samoprispevek uveden za rekonstrukcijo objekta, ki je namenjen kulturi oziroma v katerem se opravljajo predvsem kulturne dejavnosti.

6. Izpodbijani odlok v 3. členu določa: "Sredstva, zbrana na podlagi tega odloka, se bodo uporabila v skladu z Dokumentom identifikacije projekta – kulturni vaški dom v Gornji Branici – Kodreti". Iz odgovora Občinskega sveta je razvidno, da naj bi krajanje vaške skupnosti uporabljali navedeni objekt kot vaški javni objekt za skupne javne potrebe in da naj bi sporni samoprispevek porabili za zaključno ureditev tega objekta. Glede na besedilo 3. člena Odloka in odgovora Občinskega sveta je mogoče sklepati, da naj bi bil samoprispevek uveden za zaključna dela pri rekonstrukciji objekta, ki je namenjen izvajanju

kulturne dejavnosti, saj je objekt poimenovan kot kulturni vaški dom.

7. Dokument, v skladu s katerim naj bi se porabila sredstva, zbrana s spornim samoprispevkom (3. člen Odloka), vsebuje naziv del, ki naj bi se izvajala na podlagi tega dokumenta, in sicer: ureditev nadstropja, ureditev zunanje okolice in ureditev večnamenske ploščadi. Iz 5. točke Dokumenta je razvidno, da ocenjena predračunska vrednost investicije, ki naj bi se financirala s sredstvi samoprispevka, brez upoštevanja 20% davka na dodano vrednost (v nadaljevanju: DDV) znaša 20.142.300,00 SIT oziroma z obračunanim DDV 24.170.760,00 SIT. Od tega zneska je 13.642.300,00 SIT predvidenih za ureditev nadstropja, 4.500.000,00 SIT za ureditev okolice objekta in 2.000.000,00 SIT za ureditev večnamenske ploščadi. V točki 6.3. Dokumenta, kjer sta določena obseg in specifikacija naložbe, je med drugim navedeno, da gre za rekonstrukcijo kulturnega doma v Kodretih – ureditev nadstropja, iz drugega odstavka točke 6.3.1. pa izhaja, da je predmet obravnave Dokumenta prvo nadstropje, v katerem bodo počitniška stanovanja. Tudi projektantski predračun (specifikacija del za ureditev nadstropja) pri vrsti naložbe določa, da gre za rekonstrukcijo vaškega kulturnega doma v Kodretih – notranja ureditev nadstropja in delno zunanja dela. Iz terminskega plana izvedbe (točka 6.5. Dokumenta) je razvidno, da naj bi bila ureditev nadstropja končana do aprila 2003, ureditev okolice objekta do aprila 2004 in ureditev večnamenske ploščadi v letu 2005–2006.

8. Iz navedenih postavk (izhodišč) Dokumenta je razvidno, da investicija, ki naj bi se financirala s sredstvi samoprispevka, obsega ureditev nadstropja, ureditev okolice in ureditev večnamenske ploščadi. Pri tem je večina sredstev namenjenih za ureditev nadstropja oziroma za ureditev počitniških stanovanj. Da naj bi bila sredstva samoprispevka v skladu z Dokumentom namenjena za ureditev nadstropja, v katerem so počitniška stanovanja (ne pa pritličja, kjer se po podatkih iz točke 6.3.1. Dokumenta nahajajo trije večnamenski prostori – dvorana, študijska soba in promocijsko informativni prostor, ki bi glede na svoje značilnosti lahko bili namenjeni izvajanju kulturnih dejavnosti), je razvidno tudi iz točke 2.1. Dokumenta, v kateri je navedeno, da so bili s sredstvi samoprispevka iz leta 1997 že v letu 2001 urejeni pritlični prostori. Počitniških stanovanj glede na določbo prvega odstavka 70. člena in prvega odstavka 4. člena ZUJK ni mogoče šteti za javno kulturno infrastrukturo, saj počitniška stanovanja niso namenjena kulturi oziroma izvajanju kulturnih dejavnosti. Občina Komen tega tudi ne trdi oziroma ne obrazloži, zakaj naj bi bilo v obravnavanem primeru drugače. Ker se po določbi prvega odstavka 1. člena ZSam-1 samoprispevek lahko uvede za izgradnjo ali rekonstrukcijo javne kulturne infrastrukture, je izpodbijani odlok v neskladju s to določbo ZSam-1.

9. Izpodbijani odlok je tudi v neskladju s prvim odstavkom 12. člena ZSam-1,¹ ki določa, da mora odlok o uvedbi samoprispevka vsebovati višino sredstev, ki se bodo zbrala s samoprispevkom (tretja alineja). Izpodbijani odlok tega ne določa, kar utemeljeno zatrjujejo pobudniki.

10. Po četrtem odstavku 13. člena ZSam-1 se sme presežek sredstev samoprispevka po dokončanju investicijskega programa uporabiti samo za investicije in investicijsko vzdrževanje lokalne javne infrastrukture. Člen 13 Odloka dovoljuje uporabo morebitnega zbranega presežka sredstev samoprispevka skladno s sklepi Vaškega odbora vaške skupnosti Gornja Branica za javne namene na njenem območju. Glede na navedeno določbo ZSam-1 je 13. člen Odloka, ki dovoljuje uporabo morebitnega presežka za katerekoli javne namene na območju vaške skupnosti Gornja Branica in ne le za investicije in investicijsko vzdrževanje lokalne javne infrastrukture, nedoločen (neopredeljen) in zato omogoča Vaškemu odboru odločanje o uporabi

morebitnega presežka sredstev tudi za druge (javne) namene, na kar pobudniki prav tako utemeljeno opozarjajo. Člen 13 Odloka je zato v neskladju z določbo četrtega odstavka 13. člena ZSam-1.

11. Pobudniki so Odlok izpodbijali tudi zato, ker naj bi uvedel samoprispevek za rekonstrukcijo nepremičnine, ki je v zasebni lasti. Ustavnemu sodišču se do tega očitka glede na v 8. točki navedeno stališče ni bilo treba opredeliti.

12. Zaradi ugotovljene nezakonitosti je Ustavno sodišče na podlagi tretjega odstavka 45. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUStS) izpodbijani odlok razveljavilo. Ustavno sodišče se ni odločilo za odpravo izpodbijanega odloka, ker je njegovo izvrševanje zadržalo.

B) – II

13. Ustavno sodišče je na podlagi 6. člena ZUStS ustavilo postopek za oceno ustavnosti in zakonitosti Odloka, začel na pobudo Dragice Čehovin. Pobudnica je v vlogi z dne 16. 5. 2005 Ustavnemu sodišču sporočila, da "nepreklicno odstopa od pobude". Ustavno sodišče je takšno izjavo štelo za umik pobude.

14. Ustavno sodišče je ustavilo tudi postopek za oceno ustavnosti in zakonitosti Odloka, začel na pobudo Adolfa Čehovina, ker je pobudnik dne 3. 2. 2005 umrl.

C)

15. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 6. člena in tretjega odstavka 45. člena ZUStS v sestavi: predsednik dr. Janez Čebulj ter sodnice in sodniki dr. Zvonko Fišer, Lojze Janko, mag. Marija Krisper Kramberger, Milojka Modrijan, dr. Ciril Ribičič, dr. Mirjam Škrk in dr. Dragica Weddam Lukič. Odločbo je sprejelo soglasno.

Št. U-I-337/04-32

Ljubljana, dne 7. julija 2005.

Predsednik
dr. Janez Čebulj l. r.

zanj Podpredsednica
dr. Mirjam Škrk l. r.

¹ Prvi odstavek 12. člena ZSam-1 določa: "Odlok o uvedbi samoprispevka vsebuje:

- območje in obdobje, za katero se uvede samoprispevek,
- namen, za katerega se uvede samoprispevek – investicijski program izgradnje ali rekonstrukcije lokalne javne infrastrukture in načrt financiranja,
- višino sredstev, ki se bodo zbrala s samoprispevkom,
- določitev zavezancev,
- stopnjo, po kateri se bo plačeval samoprispevek,
- razloge, iz katerih se lahko zahteva oprostitev ali znižanje samoprispevka,
- rok, v katerem mora biti plačan samoprispevek, oziroma roke, v katerih se plačuje,
- organ, ki je odgovoren za odmero in zbiranje sredstev (v nadaljnjem besedilu: pristojni organ), in organ, ki je odgovoren za izvedbo investicijskega programa izgradnje ali rekonstrukcije lokalne javne infrastrukture,
- način odmere in plačevanja samoprispevka in način uveljavljanja oprostitev ali znižanj samoprispevka,
- način uporabe presežka sredstev, zbranih s samoprispevkom."

BANKA SLOVENIJE

3099. Sklep o dopolnitvi sklepa o najmanjšem obsegu likvidnosti, ki jo mora banka zagotavljati

Na podlagi 74. člena in 92. člena v zvezi s 6. točko 91. člena Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 104/04 – uradno prečiščeno besedilo) ter 15. člena in prvega odstavka 31. člena Zakona o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 58/02 in 85/02) izdaja Svet Banke Slovenije

S K L E P

o dopolnitvi sklepa o najmanjšem obsegu likvidnosti, ki jo mora banka zagotavljati

1

Prvi odstavek 9. točke Sklepa o najmanjšem obsegu likvidnosti, ki jo mora banka zagotavljati, (Uradni list RS, št. 68/05) se spremeni tako, da se glasi:

»Banke so dolžne v drugem razredu deviznega dela dnevno zagotavljati vsoto terjatev v tujem denarju do Banke Slovenije, Republike Slovenije, tujih in domačih bank, naložb v tuje vrednostne papirje in tuje gotovine v višini, ki je enaka najmanj 70% mesečnega povprečja celotnih (netehtanih) bilančnih obveznosti v drugem razredu deviznega dela preteklega koledarskega meseca.«

2

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Ljubljana, dne 19. julija 2005.

Predsednik
Sveta Banke Slovenije
Mitja Gaspari l. r.

DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE

3100. Akt o spremembi Akta o določitvi omrežnine za prenosno omrežje zemeljskega plina

Na podlagi drugega odstavka 32. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 79/99, 8/00 – popr., 52/02 – ZJA, 110/02 – ZGO-1, 50/03 – odl. US, 51/04), 10. člena Akta o določitvi metodologije za določitev omrežnine in kriterijev za ugotavljanje upravičenih stroškov za prenosno omrežje zemeljskega plina (Uradni list RS, št. 131/04), drugega odstavka 9. člena in 21. člena Akta o določitvi metodologije za obračunavanje omrežnine za prenosno omrežje zemeljskega plina (Uradni list RS, št. 131/04 in 132/04 – popr.) ter soglasja sveta agencije Republike Slovenije za energijo št. 21-05/P1,P2/AE-s/6, z dne 12. 7. 2005, Geoplin plinovodi d.o.o., kot izvajalec dejavnosti systemskega operaterja prenosnega omrežja zemeljskega plina, izdaja

A K T

o spremembi Akta o določitvi omrežnine za prenosno omrežje zemeljskega plina

1. člen

V Aktu o določitvi omrežnine za prenosno omrežje zemeljskega plina (Uradni list RS, št. 139/04) se točka d) v 2. členu spremeni tako, da se glasi:

»d) cena zemeljskega plina za lastno rabo, izravnavo količinskih odstopanj in posebnih systemskih storitev (C_B): 44,002 SIT/Sm³.«

2. člen

Akt o spremembi Akta o določitvi omrežnine za prenosno omrežje zemeljskega plina začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. 8. 2005.

Ljubljana, dne 12. julija 2005.

Geoplin plinovodi d.o.o.
Direktor
Marjan Eberlinc, univ. dipl. inž. str. l. r.

OBČINE

AJDOVŠČINA

3101. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o organizaciji in delovnem področju Občinske uprave občine Ajdovščina

Na podlagi 49. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94, 45/94, 57/94, 14/95, 20/95, 73/95, 9/96, 39/96, 44/96, 26/97, 70/97, 10/98, 74/98, 59/99, 70/00, 51/02, 108/03), 65. člena Statuta občine Ajdovščina (Uradno glasilo, št. 7/99, Uradni list RS, št. 2/02, 41/05) in v zvezi s 45. členom Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03) ter določili Zakona o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 35/05) je Občinski svet občine Ajdovščina na seji dne 12. 7. 2005 sprejel

O D L O K

o spremembah in dopolnitvah Odloka o organizaciji in delovnem področju Občinske uprave občine Ajdovščina

1. člen

1. člen Odloka o organizaciji in delovnem področju Občinske uprave občine Ajdovščina (Uradni list RS, št. 21/01), se spremeni tako, da se glasi:

»S tem odlokom se določi organizacijo občinske uprave Občine Ajdovščina, delovno področje njenih notranjih organizacijskih enot in občinskega inšpektorata, način njihovega vodenja, naloge, pooblastila in odgovornost vodij notranjih organizacijskih enot in vodje občinskega inšpektorata, način sodelovanja z drugimi organi in institucijami, način zagotavljanja javnosti dela in druga vprašanja v zvezi z delovanjem občinske uprave.«

2. člen

2. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Občinska uprava Občine Ajdovščina (v nadaljevanju: občinska uprava) je enovit organ, z občinskim inšpektoratom v svoji sestavi, ki ima sedež na naslovu Cesta 5. maja 6/a, Ajdovščina.«

3. člen

V 5. členu se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»Kot organ občinske uprave se ustanovi občinski inšpektorat.«

4. člen

V 6. členu se v prvem odstavku doda nova druga alineja, ki se glasi:

»– s področja pisarniškega poslovanja,«. Ostale alineje se ustrezno prerazporedijo.

5. člen

V 7. členu se v prvem odstavku črta osma alineja. Ostale alineje se ustrezno prerazporedijo.

6. člen

V 10. členu se črta sedma alineja prvega odstavka. Osmo in deveta alineja postaneta sedma in osma alineja.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:
»Služba za nepremičnine, ki je notranja organizacijska enota tega oddelka, opravlja naloge:
– gospodarjenja s stavbnimi zemljišči,
– gospodarjenja z drugim nepremičnim premoženjem,
– urejanja premoženjsko pravnih zadev,
– ki po naravi dela spadajo v področje dela te službe.«.

7. člen

Doda se nov 10.a člen, ki se glasi:

»10.a člen

Občinski inšpektorat je prekrškovni organ, ki opravlja naloge:

– nadzora nad izvajanjem zakona, ki ureja varnost cestnega prometa, in vseh drugih državnih predpisov in aktov, ki organu ali njegovi pooblaščenici osebi dajejo pristojnost nadzora,

– nadzora nad izvajanjem občinskih predpisov in drugih aktov, s katerimi občina ureja zadeve iz svoje pristojnosti,

– iz pristojnosti občinskega redarstva v skladu z zakonom, ki ureja varnost cestnega prometa, in v skladu z drugimi predpisi,

– iz pristojnosti občinske inšpekcije,

– prekrškovnega organa v skladu z zakonom, ki ureja prekrške,

– izdajanja odločb v upravnem postopku, v primerih, ko mu je z zakonom ali odlokom dana pristojnost odločanja,

– ki po naravi dela spadajo v področje dela tega organa ter naloge po navodilu župana in tajnika občine.

Občinski inšpektorat in njegove pooblaščenice uradne osebe, so pristojni za izvajanje nalog z vseh področij, na katerih državni in občinski predpisi ter drugi akti, določajo pristojnost občinskega redarskega in inšpekcijskega nadzora.«.

8. člen

Doda se nov 11.a člen, ki se glasi:

»11.a člen

Položaji, na katerih se opravljajo naloge vodenja občinske uprave, so: tajnik občine, vodje enot in vodja občinskega inšpektorata.«.

9. člen

V 12. členu se v drugem odstavku na koncu stavka pred piko doda naslednje besedilo:

», ki izpolnjuje pogoje za imenovanje v naziv v skladu z zakonom, ki ureja položaj javnih uslužbencev«.

Doda se nov četrti odstavek, ki se glasi:

»Tajnik opravlja tudi naloge vodje enote ali vodje občinskega inšpektorata, če vodja ni imenovan.«.

Dosedanji četrti odstavek postane peti odstavek in se spremeni tako, da se glasi:

»Tajnik občine lahko za izvajanje posameznih nalog iz svoje pristojnosti pooblasti vodje enot, vodjo občinskega inšpektorata, oziroma druge javne uslužbenke. Tajnik občine je za svoje delo odgovoren županu.«.

10. člen

Prvi stavek prvega odstavka 13. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Enote vodijo vodje oddelkov z nazivom višji svetovalec I ali višji svetovalec II, ki jih imenuje in razrešuje župan.«.

Doda se nov drugi odstavek, ki se glasi:

»Občinski inšpektorat vodi vodja z nazivom višji svetovalec I ali višji svetovalec II oziroma inšpektor I ali inšpektor II, ki ga imenuje in razrešuje župan. Vodja opravlja najzahtevnejše naloge iz delovnega področja občinskega inšpektorata, koordinira, strokovno usmerja in nadzoruje njegovo delo ter opravlja druge naloge po pooblastilu župana in tajnika.«.

Dosedanja drugi in tretji odstavek postaneta tretji in četrti odstavek.

11. člen

14. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Javni uslužbenci občinske uprave opravljajo naloge občinske uprave na uradniških in strokovno tehničnih delovnih mestih, v skladu s predpisi, pristojnostmi, navodili in pooblastili, ki jih imajo, in v skladu s sistemizacijo delovnih mest občinske uprave, s katero župan določi razvrstitev in število delovnih mest v občinski upravi ter razvrstitev nalog iz posameznega delovnega področja v okviru delovnih mest.

Občinski inšpekcijski nadzor neposredno opravlja občinski inšpektor kot delavec s posebnimi pooblastili, ki izpolnjuje pogoje, predpisane z zakonom, ki ureja inšpekcijski nadzor.

Občinski redarski nadzor neposredno opravlja občinski redar, v skladu s svojimi pooblastili, ki izpolnjuje pogoje, predpisane z zakonom.

Vodenje postopkov in odločanje o prekrških opravljajo delavci, ki izpolnjujejo pogoje, predpisane z zakonom, ki ureja prekrške.

Javni uslužbenci so za svoje delo odgovorni vodji in tajniku, disciplinsko in odškodninsko pa županu.«.

12. člen

V 15. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»Za izvedbo nalog, ki zahteva sodelovanje javnih uslužbencev iz različnih področij delovanja občinske uprave, lahko župan imenuje delovno skupino. Z aktom o imenovanju delovne skupine določi njene pristojnosti, naloge, sestavo in vodjo. Za delo delovne skupine njen vodja odgovarja neposredno županu in tajniku občine. V tej funkciji vodja ni podrejen vodji enote oziroma organa, v katerega je razporejen, mora pa ga seznanjati s svojim delom.«.

Zadnji stavek drugega odstavka se spremeni tako, da se glasi:

»V tej funkciji ni podrejen vodji enote oziroma vodji organa, v katerega je razporejen, mora pa ga seznanjati s svojim delom.«.

V prvem stavku tretjega odstavka se za besedno zvezo »vodje enot«, doda besede »in vodja občinskega inšpektorata«.

13. člen

Ta odlok se objavi v Uradnem listu RS in začne veljati naslednji dan po objavi.

Št. 021-1/2001

Ajdovščina, dne 12. julija 2005.

Župan
Občine Ajdovščina
Marjan Poljšak l. r.

3102. Sklep o začetku postopka izdelave Strategije prostorskega razvoja Občine Ajdovščina

Občinski svet občine Ajdovščina je na podlagi 33. člena Statuta občine Ajdovščina (Uradno glasilo št. 7/99, Uradni list RS, št. 2/02 in 41/05) na seji 30. 6. 2005 sprejel naslednji

SKLEP**I**

Občina Ajdovščina začne postopek izdelave Strategije prostorskega razvoja Občine Ajdovščina.

II

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 004-01/2004

Ajdovščina, dne 13. julija 2005.

Župan
Občine Ajdovščina
Marjan Poljšak l. r.

KRANJ**3103. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o preoblikovanju Osnovnega zdravstva Gorenjske**

Na podlagi Odloka o preoblikovanju Osnovnega zdravstva Gorenjske (Uradni list RS, št. 101/04, z dne 17. 9. 2004) ter

- 16. člena Statuta Občine Bled – uradno prečiščeno besedilo (Uradni list RS, št. 119/03),
- 16. člena Statuta Občine Bohinj (Uradni vestnik občine Bohinj 1999),
- 86. člena Statuta Občine Cerklje na Gorenjskem (Uradni vestnik občine Cerklje, št. 1/99, 1/01, 3/02 in 4/03),
- 16. člena Statuta Občine Gorenja vas – Poljane (Uradni vestnik Gor., št. 22/99, in Uradni list, št. 80/01),
- 10. člena Statuta Občine Jesenice (Uradni list RS, št. 2/01),
- 20. člena Statuta Občine Jezersko (Uradni vestnik Gor., št. 20/02 in 23/02),
- 16. člena Statuta Občine Kranjska Gora (Uradni vestnik Gor., št. 17/99, 28/00 in 15/02),
- 18. člena statuta Mestne občine Kranj (Uradni list RS, št. 43/95, 33/96, 35/00 in 85/02),
- 11. člena Statuta Občine Naklo (Uradni vestnik Gor., št. 8/99),
- 20. člena Statuta Občine Preddvor (Uradno glasilo Občine Preddvor, št. 2/99),
- 16. člena Statuta Občine Radovljica (Uradni vestnik Gor., št. 23/99, 19/00),
- 15. člena Statuta Občine Šenčur (Uradni vestnik Gor., št. 9/04),
- 18. člena Statuta Občine Škofja Loka (Uradni list RS, št. 37/95 in 47/98),
- 10. člena Statuta Občine Tržič (Uradni list RS, št. 15/99, 20/01 in 79/01),
- 19. člena Statuta Občine Železniki (Uradni list RS, št. 132/04),
- 7. člena Statuta Občine Žiri (Uradni vestnik Gor., št. 18/99),
- 10. in 18. člena Statuta Občine Žirovnica (Uradni list RS, št. 23/99, 71/01 in 109/01),

je

- Občinski svet Občine Bled na 18. redni seji, dne 30. marca 2005,
- Občinski svet Občine Bohinj na 20. redni seji, dne 11. maja 2005,
- Občinski svet Občine Cerklje na Gorenjskem na 16. redni seji, dne 4. maja 2005,
- Občinski svet Občine Gorenja vas – Poljane na 17. redni seji, dne 5. maja 2005,
- Občinski svet Občine Jesenice na 25. redni seji, dne 24. marca 2005,
- Občinski svet Občine Jezersko na 15. redni seji, dne 10. marca 2005,
- Občinski svet Občine Kranjska Gora na 25. redni seji, dne 25. aprila 2005,
- Svet Mestne občine Kranj na 24. redni seji, dne 20. aprila 2005,
- Občinski svet Občine Naklo na 17. redni seji, dne 9. marca 2005,
- Občinski svet Občine Preddvor na 18. redni seji, dne 30. marca 2005,
- Občinski svet Občine Radovljica na 22. redni seji, dne 31. marca 2005,
- Občinski svet Občine Šenčur na 20. redni seji, dne 16. marca 2005,
- Občinski svet Občine Škofja Loka na 12. redni seji, dne 5. maja 2005,
- Občinski svet Občine Tržič na 17. redni seji, dne 28. junija 2005,
- Občinski svet Občine Železniki na 19. redni seji, dne 20. aprila 2005,
- Občinski svet Občine Žiri na 12. redni seji, dne 8. aprila 2005,
- Občinski svet Občine Žirovnica na 21. redni seji, dne 22. marca 2005, sprejel

ODLOK**o spremembah in dopolnitvah Odloka o preoblikovanju Osnovnega zdravstva Gorenjske****1. člen**

Besedilo 6. člena odloka se v celoti črta in nadomesti z naslednjim besedilom:

(1) OZG uporablja pri svojem poslovanju žig s stiliziranim znakom OZG in z besedilom: Osnovno zdravstvo Gorenjske, Gosposvetska ulica 9, Kranj.

(2) Organizacijske enote uporabljajo pri svojem poslovanju žig s stiliziranim znakom OZG in z besedilom: Osnovno zdravstvo Gorenjske (zgoraj) in polno ime organizacijske enote (spodaj).

(3) Število žigov iz prvega in drugega odstavka tega člena, njihovo vsebino, uporabo, način varovanja in uničenja določi direktor OZG s pravilnikom.

2. člen

V vseh členih odloka se črta beseda »vodja organizacijske enote« in nadomesti z »direktor organizacijske enote«.

3. člen

Za 25. členom odloka se doda nov 25.a člen, ki se glasi:

»25.a člen

Glavna sestra organizacijske enote organizira in vodi dejavnost zdravstvene nege v organizacijski enoti in je neposredno odgovorna za strokovnost dela v okviru svojih pooblastil.

Glavno sestro organizacijske enote imenuje direktor organizacijske enote. Za glavno sestro je lahko imenovan/a kandidat/ka, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- višja medicinska sestra ali višji zdravstveni tehnik z najmanj 5 leti delovnih izkušenj v zdravstvu oziroma
- diplomirana medicinska sestra ali diplomirani zdravstveni tehnik z najmanj 2 letoma delovnih izkušenj v zdravstvu.«

4. člen

V vseh členih odloka se črta beseda »direktor« in nadomesti z »direktor zavoda«.

5. člen

(a) Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o preoblikovanju Osnovnega zdravstva Gorenjske sprejmejo v enakem besedilu občinski sveti občin ustanoviteljic.

(b) Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o preoblikovanju Osnovnega zdravstva Gorenjske začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(c) OZG mora uskladiti z določbami Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o preoblikovanju Osnovnega zdravstva Gorenjske svoj statut v roku 6 mesecev.

Župan Občine Bled
Jože Antonič l. r.

Županja Občine Bohinj
Evgenija Kegl Korošec, univ. dipl. inž. agr. l. r.

Župan Občine Cerklje na Gorenjskem
Franc Čebulj l. r.

Župan Občine Gorenja vas – Poljane
Jože Bogataj l. r.

Župan Občine Jesenice
Boris Bregant, univ. dipl. inž. str. l. r.

Župan Občine Jezersko
Milan Kocjan l. r.

Župan Občine Kranjska Gora
Jure Žerjav, prof. l. r.

Župan Mestne Občine Kranj
Mohor Bogataj, univ. dipl. org. l. r.

Župan Občine Naklo
Ivan Štular l. r.

Župan Občine Preddvor
župan mag. Franc Ekar l. r.

Župan Občine Radovljica
Janko S. Stušek l. r.

Župan Občine Šenčur
Miro Kozelj l. r.

Župan Občine Škofja Loka
Igor Draksler, univ. dipl. inž. grad. l. r.

Župan Občine Tržič
Pavel Rupar l. r.

Župan Občine Železniki
Mihael Prevc l. r.

Župan Občine Žiri
Bojan Starman, univ. dipl. ekon. l. r.

Župan Občine Žirovnica
Franc Pfažfar, inž. gradb. l. r.

MISLINJA

3104. Odlok o zaključnem računu proračuna Občine Mislinja za leto 2004

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94, 45/94, 57/94, 14/94, 20/95, 63/95, 73/95, 9/96, 44/96, 26/97, 10/98, 68/98 in 74/98), 98. členom Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00 in 79/01), 13. člena Zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94, 56/98) in 20. člena Statuta Občine Mislinja (Uradni list RS, št. 8/00 – prečiščeno besedilo, 115/00 in 60/02) je Občinski svet občine Mislinja na 23. seji dne 14. 7. 2005 sprejel

O D L O K

o zaključnem računu proračuna Občine Mislinja za leto 2004

1. člen

Sprejme se zaključni račun proračuna Občine Mislinja za leto 2004.

2. člen

Doseženi prihodki in odhodki po zaključnem računu za leto 2004 so naslednji:

	V SIT
I. Skupaj prihodki (70+71+72+73+74)	594.404.614
Tekoči prihodki (70+71)	373.533.074
70 Davčni prihodki (700+701+702+703+704+705+706)	328.110.788
700 Davek na dohodek in dobiček 7000 Dohodnina	275.120.349
703 Davki na premoženje 7030 Davki na nepremičnine 7032 Davki na dediščine in darila 7033 Davek od promet nepremičnin	275.120.349 16.270.114 1.231.592 3.154.724
704 Domači davki na blago in storitve 7044 Davki na posebne storitve 7047 Drugi davki na uporabo blaga in storitev	32.334.010 2.545.026 29.788.984
71 Nedavčni prihodki (710+711+712+714)	45.422.286
710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja 7101 Prihodki od udeležbe na dobičku in dividend podjetji in finan. ustanov 7102 Prihodki od obresti 7103 Prihodki od premoženja	38.766.945 1.535.702 7.453.233 29.778.009
711 Takse in pristojbine 7111 Upravne takse	1.766.435 1.766.435
712 Denarne kazni 7120 Denarne kazni	171.761 171.761
713 Prihodki prodaje blaga in storitev 7130 Prihodki prodaje blaga in storitev	347.173 347.173
714 Drugi nedavčni prihodki 7141 Drugi nedavčni prihodki	4.369.973 4.369.973
72 Kapitalski prihodki (720+721+722)	2.602.486
720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev 7200 Prihodki od prodaje stanovanjskih objektov in stanovanj-kupnine 7201 Prihodki od prodaje prevoznih sredstev 7202 Prihodki od prodaje opreme	1.729.939 1.029.940 691.666 8.333
722 Prihodki od prodaje zemljišč in nematerialnega premoženja 7220 Prihodki od prodaje kmetijskih zemljišč 7221 Prihodki od prodaje stavbnih zemljišč	872.547 281.547 591.000

74	Transforni prihodki	218.269.054	4207 Nakup nematerialnega premoženja	–
740	Transforni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	218.269.054	4208 Študije o izvedljivosti projektov in proj. dokumentacija	28.019.142
7400	Prejeta sredstva iz državnega proračuna	191.047.971	43 Investicijski transferi	48.485.996
7401	Prejeta sredstva iz proračunov lokalnih skupnosti	27.221.083	431 Invest. transf. pravn. in fizičn. oseb., ki niso prorač. uporabniki	
II.	Skupaj odhodki (40+41+42+43)	580.849.539	4310 Investicijski transferi neprofitnim organizacijam	12.200.000
40	Tekoči odhodki (400+401+402+403+404+409)	146.876.812	4311 Investicijski transfer javnim podjetjem	27.947.398
400	Plače in drugi izdatki zaposlenim	27.722.889	432 Investicijski transfer proračunskim porabnikom	8.338.598
401	Prispevki delodajalcev za socialno varnost	4.692.459	4323 Investicijski transfer javnim zavodom	8.338.598
402	Izdatki za blago in storitve	112.919.648	III. Proračunski presežek (primanjkljaj) (I.-II.)(skupaj prihodki minus odhodki)	13.555.075
4020	Pisarniški in splošni material in storitve	13.368.829	B) Račun finančnih terjatev in naložb	
4021	Posebni material in storitve	307.510	Konto	Realizacija 2004
4022	Energija, voda komunalne storitve in komunikacije	9.805.919	IV. Prejeta vračila danih posojil in prodaja kapitalskih deležev (750+751)	–
4023	Prevozni stroški in storitve	1.833.645	75 Prejeta vračila danih posojil	
4024	Izdatki za službena potovanja	287.293	750 Prejeta vračila danih posojil	
4025	Tekoče vzdrževanje	65.581.736	7500 Prejeta vračila danih posojil od posameznikov	–
4026	Najemnine in zakupnine	904.798	V. Dana posojila in povečanje kapitalskih deležev (440+441)	
4027	Kazni in odškodnine	–	44 Dana posojila in povečanje kapitalskih deležev	
4028	Davek na izplačane plače	1.326.275	440 Dana posojila	
4029	Drugi operativni stroški	19.503.644	4400 Dana posojila posameznikom	
403	Plačila domačih obresti	69.121	Namenska sredstva za ureditev individualnih vodovodov	
409	Sredstva, izločena v rezerve	1.472.695	VI. Prejeta minus dana posojila in spremembe kapitalskih deležev (IV.-V)	–
41	Tekoči transferi (410+411+412+413)	204.086.324	C) Račun financiranja	
410	Subvencije	5.297.393	Konto	Realizacija 2004
4100	Subvencije javnim podjetjem		VII. Zadolževanje (500+501)	–
4102	Subvencije privatnim podjetjem in zasebnikom	5.297.393	50 Zadolževanje	–
411	Transferi posameznikom in gospodinjstvom	97.200.789	500 Domače zadolževanje	–
4110	Transferi nezaposlenim		VIII. Odplačilo dolga (550+551)	411.396
4111	Družinski prejemki in starševska nadomestila		55 Odplačila dolga	411.396
4112	Transferi za zagotavljanje socialne varnosti	1.091.007	550 Odplačilo domačega dolga	411.396
4113	Transferi vojnim invalidom, vojnim veteranom in žrtvam nasilja		5503 Odplačilo kreditov drugim domačim kreditodajalcem	411.396
4117	Štipendije		IX. Povečanje (zmanjšanje)sredstev na računih (I.+IV.+VII.-II.-V.-VII)	13.143.679
4119	Drugi transferi posameznikom	96.109.782	X. Neto zadolževanje (VII.-VIII.)	-411.396
412	Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	27.012.927	XI. Neto financiranje (VI.+VII.-VIII.-IX)	-13.555.075
4120	Tekoči transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	27.012.927		
413	Drugi tekoči domači transferi (4130+4131+4132+4133)	74.575.216		
4130	Tekoči transferi drugim ravnem države, lokalnih skupn.			
4131	Tekoči transferi v sklade socialnega zavarovanja	5.656.560		
4132	Tekoči transferi v druge javne sklade in agencije	2.977.044		
4133	Tekoči transferi v javne zavode in druge izvajalce javnih služb	65.941.612		
42	Investicijski odhodki	181.400.407		
420	Nakup in gradnja osnovnih sredstev	181.400.407		
4200	Nakup zgradb in prostorov	–		
4201	Nakup prevoznih sredstev	3.651.390		
4202	Nakup opreme	9.146.874		
4203	Nakup drugih osnovnih sredstev			
4204	Novogradnje, rekonstrukcije in adaptacije	113.104.594		
4205	Investicijsko vzdrževanje in obnove	26.887.406		
4206	Nakup zemljišč in naravnih bogastev	591.000		

3. člen

Bilanca prihodkov in odhodkov, račun financiranja terjatev in naložb ter račun financiranja proračuna Občine Mislinja za leto 2004 so sestavni del tega odloka.

4. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 40303-0001/2005
Mislinja, dne 14. julija 2005.

Župan
Občine Mislinja
Viktor Robnik, univ. dipl. ek. l. r.

3105. Odlok o spremembi odloka o proračunu Občine Mislinja za leto 2005

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94 – odl. US RS, št. U-I-13/94-95, 45/94 – odl. US RS, št. U-I-144/94-18, 57/94 in 14/95, 20/95 – odl. US, 63/95 – obvezna razlaga, 9/96 – odl. US, 44/96 – odl. US, 44/96 – odl. US, 26/97, 70/97, 10/98, 68/98 – odl. US, 74/98, 59/99 – odl. US in 70/00), 29. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01 in 30/02) in 20. člen Statuta Občine Mislinja (Uradni list RS, št. 8/00 – prečiščeno besedilo, 115/00) je Občinski svet občine Mislinje na 23. seji dne 14. 7. 2005 sprejel

ODLOK**o spremembi odloka o proračunu Občine Mislinja za leto 2005**

1. člen

V Odloku o proračunu Občine Mislinja (Uradni list RS, št. 142/04) se prvi odstavek 2. člena spremeni tako, da se glasi:

A) Bilanca prihodkov in odhodkov		Proračun leta 2005	
Konto			
I.	Skupaj prihodki (70+71+72+73+74)	714.249.677	
	Tekoči prihodki (70+71)	377.736.163	
70	Davčni prihodki (700+701+702+703+704+705+706)	338.033.163	
	700 Davek na dohodek in dobiček	278.981.000	
	703 Davki na premoženje	19.923.000	
	704 Domači davki na blago in storitve	39.129.163	
71	Nedavčni prihodki (710+711+712+714)	39.706.000	
	710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	26.776.000	
	711 Takse in pristojbine	2.016.000	
	712 Denarne kazni	194.000	
	713 Prihodki prodaje blaga in storitev	300.000	
	714 Drugi nedavčni prihodki	10.420.000	
72	Kapitalski prihodki (720+721+722)	49.200.000	
	720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	1.200.000	
	722 Prihodki od prodaje zemljišč in nematerialnega premoženja	48.000.000	
73	Prejete donacije		
	730 Prejete donacije iz domačih virov		
74	Transferni prihodki	287.310.514	
	740 Transferni prihodki iz drugih javnofinančni institucij	287.310.514	
II.	Skupaj odhodki (40+41+42+43)	877.243.785	
40	Tekoči odhodki (400+401+402+403+404+409)	184.601.325	
	400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	34.064.000	
	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	5.035.000	
	402 Izdatki za blago in storitve	143.402.325	
	403 Plačila domačih obresti	100.000	
	409 Sredstva, izločena v rezerve	2.000.000	
41	Tekoči transferi (410+411+412+414)	216.141.161	
	410 Subvencije	6.886.692	
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	97.195.097	
	412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	30.463.840	
	413 Drugi tekoči domači transferi	81.595.532	

42	Investicijski odhodki	463.251.299
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	463.251.299
43	Investicijski transferi	13.250.000
430	Investicijski transferi	13.250.000
III.	Proračunski presežek (primanjkljaj) (I.-II.)	-162.994.108
	(Skupaj prihodki minus odhodki)	
B) Račun finančnih terjatev in naložb		
Konto		Proračun leta 2005
IV.	Prejeta vračila danih posojil in prodaja kapitalskih deležev (750+751)	250.000
75	Prejeta vračila danih posojil	
	750 Prejeta vračila danih posojil	250.000
V.	Dana posojila in povečanje kapitalskih deležev (440+441)	250.000
44	Dana posojila in povečanje kapitalskih deležev	
	440 Dana posojila	250.000
	441 Povečanje kapitalskih deležev	
VI.	Prejeta minus dana posojila	–
	In spremembe kapitalskih deležev (IV.-V)	
C) Račun financiranja		
Konto		Proračun leta 2005
VII.	Zadolževanje (500+501)	9.422.640
50	Zadolževanje	9.422.640
	500 Domače zadolževanje	9.422.640
VIII.	Odplačilo dolga (550+551)	400.000
55	Odplačila dolga	400.000
	550 Odplačilo domačega dolga	400.000
IX.	Povečanje (zmanjšanje) sredstev na računih (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	-153.971.468
X.	Neto zadolževanje (VII. – VII.)	9.022.640
XI.	Neto financiranje (VI.+VII.-VIII.-IX)	162.994.108

3. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 40305/0007-2005
Mislinja, dne 14. julija 2005.

Župan
Občine Mislinja
Viktor Robnik, univ. dipl. ek. l. r.

NOVO MESTO**3106. Sklep o javni razgrnitvi Odloka o spremembah in dopolnitvah zazidalnega načrta Vrtni center Bučna vas v Novem mestu**

Na podlagi 30. člena Statuta Mestne občine Novo mesto (Uradni list RS, št. 68/01, 44/02), 34. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02, 8/03) ter Programa priprave za spremembo ureditvenega načrta Romske naselje Šmihel (Uradni list RS, št. 75/03) je župan Mestne občine Novo mesto dne 12. 7. 2005 sprejel

S K L E P**o javni razgrnitvi Odloka o spremembah in dopolnitvah zazidalnega načrta Vrtni center Bučna vas v Novem mestu**

1. člen

Javno se razgrne:

Odlok o spremembah in dopolnitvah zazidalnega načrta Vrtni center Bučna vas v Novem mestu.

2. člen

Spremembe in dopolnitve zazidalnega načrta narekuje sprememba investicijskih potreb lastnikov zemljišča znotraj območja veljavnega zazidalnega načrta.

Lastnika želita graditi dva ločena poslovno-trgovska objekta in ne enega skupnega, kot je bilo prvotno predvideno.

3. člen

Predlog spremembe in dopolnitve zazidalnega načrta bo javno razgrnjen v prostorih Mestne občine Novo mesto, Novi trg 6, 3. nadstropje (ogled bo možen vsak delovni dan od 7. do 15. ure, ob sredah od 7. do 17. ure, v četrtek in petek pa od 7. do 14. ure) ter v prostorih Krajevne skupnosti Bučna vas, in sicer petnajst dni po posebnem obvestilu v Dolenjskem listu.

V času javne razgrnitve bo organizirana tudi javna obravnava za Krajevno skupnost Bučna vas. Obvestilo o času in kraju javne obravnave bo naknadno objavljeno v Dolenjskem listu.

4. člen

Občani, organi, organizacije, podjetja in društva lahko v času trajanja javne razgrnitve podajo svoje pisne pripombe, mnenja in predloge na kraju razgrnitve ali pa jih pošljejo na naslov Mestne občine Novo mesto, Oddelek za prostorsko planiranje, Novi trg 6, Novo mesto.

Št. 464-05-95/04

Novo mesto, dne 12. julija 2005.

Župan

Mestne občine Novo mesto
mag. Boštjan Kovačič l. r.

3107. Sklep o javni razgrnitvi Odloka o spremembah in dopolnitvah zazidanega načrta za bencinski servis s spremljajočimi dejavnosti ob Vzhodni cesti Novo mesto

Na podlagi 30. člena Statuta Mestne občine Novo mesto (Uradni list RS, št. 68/01, 44/02), 34. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02, 8/03) ter Programa priprave za spremembe in dopolnitve zazidalnega načrta za bencinski servis s spremljajočimi dejavnosti ob Vzhodni cesti Novo mesto (Uradni list RS, št. 12/05) je župan Mestne občine Novo mesto dne 12. 7. 2005 sprejel

S K L E P**o javni razgrnitvi Odloka o spremembah in dopolnitvah zazidanega načrta za bencinski servis s spremljajočimi dejavnosti ob Vzhodni cesti Novo mesto**

1. člen

Javno se razgrne:

Odlok o spremembah in dopolnitvah zazidanega načrta za bencinski servis s spremljajočimi dejavnosti ob Vzhodni cesti Novo mesto.

2. člen

Spremembe in dopolnitve zazidalnega načrta se izvajajo zaradi drugačnih tehnoloških zahtev za objekt, ki znotraj območja veljavnega zazidalnega načrta dopolnjuje bencinsko črpalko; gre pa za drugega lastnika in investitorja (AMZS d.d.).

Novi odlok se bo v največji možni meri prilagodil potrebam novega investitorja, enako dejavnost pa je predpisan že veljavni odlok. Spremembe ne bodo smele motiti obstoječe dejavnosti bencinskega servisa in tudi ne območja izven zazidalnega načrta.

3. člen

Predlog spremembe in dopolnitve zazidalnega načrta bo javno razgrnjen v prostorih Mestne občine Novo mesto, Novi trg 6, 3. nadstropje (ogled bo možen vsak delovni dan od 7. do 15. ure, ob sredah od 7. do 17. ure, v četrtek in petek pa od 7. do 14. ure), in sicer petnajst dni po posebnem obvestilu v Dolenjskem listu.

V času javne razgrnitve bo organizirana tudi javna obravnava za Krajevno skupnost Žabja vas. Obvestilo o času in kraju javne obravnave bo naknadno objavljeno v Dolenjskem listu.

4. člen

Občani, organi, organizacije, podjetja in društva lahko v času trajanja javne razgrnitve podajo svoje pisne pripombe, mnenja in predloge na kraju razgrnitve ali pa jih pošljejo na naslov Mestne občine Novo mesto, Oddelek za prostorsko planiranje, Novi trg 6, Novo mesto.

Št. 350-03-4/03

Novo mesto, dne 12. julija 2005.

Župan

Mestne občine Novo mesto
mag. Boštjan Kovačič l. r.

3108. Sklep o javni razgrnitvi Odloka o lokacijskem načrtu za vodovod Trška Gora

Na podlagi 30. člena Statuta Mestne občine Novo mesto (Uradni list RS, št. 68/01, 44/02), 34. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02, 8/03) ter Programa priprave za lokacijski načrt vodovoda Trška Gora (Uradni list RS, št. 29/05) je župan Mestne občine Novo mesto dne 12. 7. 2005 sprejel

S K L E P**o javni razgrnitvi Odloka o lokacijskem načrtu za vodovod Trška Gora**

1. člen

Javno se razgrne:

– Odlok o lokacijskem načrtu za vodovod Trška Gora.

2. člen

Gre za nov vodovod med Trško Goro in Kamensko goro na območju treh krajevnih skupnosti Otočec, Bučna vas in Karteljevo.

Sistem se bo oskrboval iz vodnega vira Jezero v Družinski vasi preko magistralnega vodovoda Novo mesto in vodovoda oziroma vodohrana Črešnjice.

Sedanja oskrba s pitno vodo je iz kapnic in studencev, kar je pogosto oprečno in pomanjkljivo.

Za projektiranje in gradnjo vodovoda skrbi Komunala Novo mesto d.o.o.

3. člen

Predlog lokacijskega načrta bo javno razgrnjen v prostorih Mestne občine Novo mesto, Novi trg 6, III. nadstropje

(ogled je možen vsak delovni dan od 7. do 15. ure, ob sredah od 7. do 17. ure, v četrtek in petek pa od 7. do 14. ure), in sicer trideset dni po posebnem obvestilu v Dolenjskem listu.

V času javne razgrnitve bo organizirana tudi javna obravnava v prostorih Mestne občine Novo mesto. Obvestilo o času in kraju javne razgrnitve ter javne obravnave bo naknadno objavljeno v Dolenjskem listu.

4. člen

Občani, organi, organizacije, podjetja in društva lahko v času trajanja javne razgrnitve podajo svoje pisne pripombe, mnenja in predloge na kraju razgrnitve ali pa jih pošljejo na naslov Mestne občine Novo mesto, Oddelek za prostorsko planiranje, Novi trg 6, Novo mesto.

Št. 350-05-3/04

Novo mesto, dne 12. julija 2005.

Župan
Mestne občine Novo mesto
mag. Boštjan Kovačič l. r.

TREBNJE

3109. Sklep o razpisu nadomestnih volitev za župana Občine Trebnje

Na podlagi 105. člena Zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 72/93, 7/94, 33/94, 61/95 – sklep Ustavnega sodišča RS, 70/95, 51/02, 73/03 – odločba Ustavnega sodišča RS in 54/04) je Občinska volilna komisija Občine Trebnje na 3. redni seji, dne 18. 7. 2005, sprejela

S K L E P

o razpisu nadomestnih volitev za župana Občine Trebnje

1

Nadomestne volitve župana Občine Trebnje bodo v nedeljo, dne 9. oktobra 2005.

2

Za dan razpisa volitev, s katerimi začnejo teči roki za volilna opravila, se šteje ponedeljek, 1. avgusta 2005.

3

Morebitni drugi krog volitev bo v nedeljo, dne 23. oktobra 2005.

Št. 00602-1/2005-1

Trebnje, dne 18. julija 2005.

Predsednik
Občinske volilne komisije
Občine Trebnje
Metod Žužek, univ. dipl. pravnik l. r.

ZAVRČ

3110. Odlok o taksi za obremenjevanje okolja

Na podlagi Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 41/04) ter na podlagi Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 63/95, 26/97, 70/97, 10/98, 74/98, 70/00, 51/02) je Občinski svet občine Zavrč na 3. korespondenčni seji dne 1. 7. 2005 sprejel

O D L O K

o taksi za obremenjevanje okolja

1. člen

S tem odlokom se odreja obvezno plačevanje takse za obremenjevanje okolja zaradi onesnaževanja zraka s škodljivimi snovmi iz izpušnih plinov tovornih motornih vozil ter onesnaževanje okolja s hrupom in tresljaji, ki jih povzročajo tovorna motorna vozila.

2. člen

Takso so dolžni plačevati vsi uporabniki komunalnih objektov skupne rabe, ki vstopajo v državo in izstopajo iz nje, imajo carinske ali cestninske obveznosti, opravljajo uvozne ali izvozne posle, razen uporabnikov z osebnimi vozili.

3. člen

S tem odlokom se opredeljujejo tudi ukrepi za preprečitev, odpravljanje oziroma zmanjševanje posledic prekomernih obremenitev okolja z emisijskimi škodljivimi snovmi, hrupom in drugimi škodljivimi vplivi na okolje, ki izvirajo iz tranzitnega prometa s tovornimi vozili.

4. člen

Takso so dolžni plačevati zavezanci iz 2. člena tega odloka pri vstopu in izstopu iz države in znaša 5 EUR za vsakega zavezanca, plačljivi v tolarški protivrednosti po srednjem tečaju Banke Slovenije.

5. člen

Enkratno plačilo takse na mejnem prehodu Zavrč velja do 24. ure istega dne.

6. člen

Takso zbirajo izvajalci izvozno-uvoznih poslov in druga podjetja, ki jih za to pooblasti župan Občine Zavrč in z njimi sklene ustrezno pogodbo.

Sredstva, zbrana iz naslova takse za obremenjevanje okolja, so prihodek Občine Zavrč.

Sredstva so strogo namenska in se lahko uporabljajo za:

- urejanje in vzdrževanje ter gradnjo objektov gospodarske infrastrukture v Občini Zavrč,
- spremljanje in sanacijo ranljivosti okolja,
- pokrivanje stroškov varstva okolja,
- sanacijo in odpravo poškodb okolja ter za druge namene varstva okolja, ki jih določa zakon.

7. člen

Natančnejši kriterij in merila za namensko uporabo sredstev iz prejšnjega člena določi občinski svet na predlog župana občine.

8. člen

Na območju Občine Zavrč se izvajajo naslednji ukrepi celovite sanacije:

- meritve osebnosti škodljivih snovi iz izpušnih plinov v zraku in v tleh,
- meritve ravnih hrupa,
- spremljanje kakovosti zraka glede vsebnosti škodljivih snovi iz izpušnih plinov,
- spremljanje kakovosti bivalnega okolja glede na hrupnost,
- ukrepi za zmanjševanje hrupnosti v bivalnem okolju,
- obveščanje onesnaževalcev o možnostih za zmanjšanje obremenjevanja okolja s škodljivimi snovmi iz izpušnih plinov,
- poročanja o izvedenih ukrepih celovite sanacije in njihovih učinkih na stanje okolja,
- obveščanje javnosti o učinkih ukrepov celovite sanacije.

Sanacijski program za izvedbo ukrepov iz predhodnega odstavka predpiše župan Občine Zavrč.

9. člen

Nadzor nad izvajanjem tega odloka opravlja pristojna služba občinske uprave Občine Zavrch.

KAZENSKÉ DOLOČBE

10. člen

Uporabnik iz 2. člena tega odloka, ki ne plača takse za obremenjevanje okolja, se kaznuje z globo najmanj:

- pravna oseba: podjetnik posameznik 80.000 SIT,
- odgovorna oseba: pravne osebe 40.000 SIT.

11. člen

Izvajalci iz prvega odstavka 6. člena tega odloka, ki ne zaračunavajo ekološke pristojbine pri vstopu v državo in izstopu iz nje, se kaznujejo z globo najmanj:

- pravna oseba: špediterska organizacija 120.000 SIT,
- odgovorna oseba: pravne osebe 60.000 SIT.

12. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 032-01-4/02-3
Zavrch, dne 1. julija 2005.

Župan
Občine Zavrch
Miran Vuk l. r.

VLADA

3111. Uredba o koncesiji za opravljanje obvezne državne gospodarske javne službe vzdrževanja vodnih in priobalnih zemljišč morja

Na podlagi 32. člena Zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93 in 30/98 – ZZLPPO) in 98. člena Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 110/02 – ZGO-1, 2/04 – ZZdr1-A in 41/04 – ZVO-1) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o koncesiji za opravljanje obvezne državne gospodarske javne službe vzdrževanja vodnih in priobalnih zemljišč morja

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina)

(1) Ta uredba je koncesijski akt, s katerim se določajo predmet in pogoji opravljanja obvezne državne gospodarske javne službe vzdrževanja vodnih in priobalnih zemljišč morja (v nadaljnjem besedilu: javna služba).

2. člen

(pomen izrazov)

V tej uredbi imajo posamezni izrazi naslednji pomen:

1. plovilo je stvar, ki je namenjena za plovbo na morju;
2. morsko okolje je območje morske gladine, zračnega prostora nad njo, morskoga vodnega stebra, morskoga dna in podzemlja morja;

3. onesnaženje morja je onesnaženje morskoga okolja zaradi nesreče plovil na morju ali onesnaženja morskoga okolja z odmetavanjem, izpusti ali izlivi snovi, zlasti nevarnih, s plovil v morje. Za onesnaženje morja šteje tudi nadzorovano ali nenadzorovano izpuščanje, odmetavanje ali izlivanje snovi neposredno v morsko okolje zaradi ekološke ali druge nesreče pri obratovanju naprav ali v prometu na celini in pojav večjih kosov plavja, odpadkov in drugih opuščenih predmetov in snovi na morju kot posledica naravne nesreče ali naravnih pojavov. Za onesnaženje morja ne šteje onesnaženje morskoga okolja zaradi razpršenih virov onesnaževanja na celini in izlivov celinskih površinskih voda v morje razen izlivov, ki so onesnaženi zaradi ekološke ali druge nesreče na zbirnem območju celinske površinske vode;

4. upravljavec plovila je oseba, ki je posestnik plovila. Če je plovilo ladja, je upravljavec plovila oseba, ki je določena kot ladjar v skladu s Pomorskim zakonikom (Uradni list RS, št. 37/04).

3. člen

(namen)

Z opravljanjem storitev javne službe se na območju Republike Slovenije kot javna dobrina zagotavlja varstvo morskoga okolja in zdravja ljudi pred posledicami onesnaženja morja.

4. člen

(uporaba)

(1) Uporaba storitev javne službe je obvezna pri nastanku onesnaženja morja.

(2) Lastniki in drugi posestniki vodnih in priobalnih zemljišč morja ali drugih zemljišč na obali so dolžni dopustiti opravljanje javne službe v skladu z zakonom.

(3) Podrobnejše vrste in obseg nalog, s katerimi se v okviru javne službe zagotavljajo javne dobrine iz prejšnjega člena, so določene v programu del javnih gospodarskih služb urejanja voda ministrstva, pristojnega za okolje.

II. ORGANIZACIJSKA ZASNOVA OPRAVLJANJA JAVNE SLUŽBE

5. člen

(organizacijska zasnova)

(1) Javno službo opravlja koncesionar, ki pridobi koncesijo za opravljanje te javne službe.

(2) Koncesijo za Republiko Slovenijo (v nadaljnjem besedilu: koncedent) podeljuje Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada).

(3) Koncesija se podeli za območje notranjih morskih voda in teritorialnega morja Republike Slovenije.

(4) Uporabnik storitev javne službe je:

- država za storitve zagotavljanja javne dobrine varstva morskoga okolja in zdravja ljudi pred onesnaženjem morja,
- upravljavec plovila, ki pripluje ali se nahaja na območju koncesije iz prejšnjega odstavka, če zaradi nesreče njegovega plovila na morju ali odmetavanja, izpusta ali izliva snovi, zlasti nevarnih, z njegovega plovila nastane ali bi lahko nastalo onesnaženje morja,
- upravljavec pristanišča, če zaradi nesreče plovila ali plavajoče naprave v akvatoriju pristanišča ali naprave na obali pristanišča ali namernega odmetavanja, izpusta ali izliva snovi, zlasti nevarnih, na območju pristanišča nastane ali bi lahko nastalo onesnaženje morja,
- upravljavec naprave na celini, če zaradi namernega ali nenamernega izpusta ali izliva nevarnih snovi iz nje neposredno v morsko okolje nastane ali bi lahko nastalo onesnaženje morja, ali upravljavec prometne infrastrukture na celini, če zaradi izpusta ali izliva nevarnih snovi pri prometni nesreči neposredno v morsko okolje nastane ali bi lahko nastalo onesnaženje morja.

III. OBSEG OPRAVLJANJA KONCESIJE

6. člen

(predmet koncesije)

(1) Storitve javne službe so predvsem naslednje storitve v zvezi s preprečevanjem in odpravo posledic onesnaženja morja:

- čiščenje gladine morja,
 - preprečevanje onesnaženja vodnih in priobalnih zemljišč morja,
 - odstranjevanja plavja, odpadkov in drugih opuščenih ali odvrženih predmetov in snovi iz morja in z vodnih ter priobalnih zemljišč morja,
 - spremljanje nenadnega onesnaženja morja,
 - zagotavljanje stalne pripravljenosti za izvajanje ukrepov varstva pred onesnaženjem morja,
 - vzdrževanje objektov vodne infrastrukture, namenjenih opravljanju storitev javne službe,
 - vzdrževanje plovil, naprav in materialnih sredstev, namenjenih opravljanju storitev javne službe,
 - zagotavljanje uporabe plovil, naprav in materialnih sredstev za čiščenje in preprečevanje onesnaženja,
 - zbiranje, razvrščanje in začasno skladiščenje odpadkov, ki nastanejo pri izvajanju ukrepov varstva pred onesnaženjem morja;
 - oddaja odpadkov iz prejšnje alinee v obdelavo zaradi njihove predelave ali odstranjevanja in
 - zagotavljanje sodelovanja z organi državne uprave ter organi in službami za zaščito in reševanje v skladu z državnim načrtom zaščite in reševanja ob nesrečah na morju.
- (2) Koncesionar mora zagotoviti:
- namestitvev pristaniških zmogljivosti za opravljanje storitev javne službe,
 - uporabo plovil in naprav za opravljanje storitev javne službe,
 - pogoje in sredstva za zagotavljanje stalne pripravljenosti iz prejšnjega odstavka,
 - naprave in sredstva za zbiranje, razvrščanje in začasno skladiščenje odpadkov, ki nastajajo zaradi opravljanja storitev javne službe,
 - sporazume z izvajalci ravnanja z odpadki za oddajo odpadkov iz prejšnjega odstavka v predelavo ali odstranjevanje in
 - opremo in sredstva za zagotavljanje sodelovanja z organi državne uprave.

(3) Za opravljanje storitev javne službe se uporablja pristaniška infrastruktura koprskega tovrnega pristanišča ter plovila, naprave, informacijsko komunikacijsko omrežje za zaščito in reševanje ter druga materialna sredstva v posesti koncesionarja ali v lasti države.

(4) Upravljanje pristaniške infrastrukture koprskega tovrnega pristanišča ter plovil, naprav in drugih materialnih sredstev, s katerimi upravlja koncesionar, njegove obveznosti glede upravljanja in zagotavljanja plovil, naprav ter drugih materialnih sredstev, ki so v njegovi lasti ali posesti, in druga vprašanja povezana s tem se podrobneje uredijo v koncesijski pogodbi.

IV. PODELITEV KONCESIJE

7. člen

(podelitev koncesije)

(1) Koncedent pridobiva koncesionarja za izvajanje storitev javne službe na podlagi javnega razpisa

(2) O izbiri koncesionarja odloči vlada z upravno odločbo.

(3) Koncesija za izvajanje javne službe se podeli za dobo petih let, ki začne teči z dnem sklenitve koncesijske pogodbe.

8. člen

(razpisna dokumentacija)

(1) Sestavni deli razpisne dokumentacije morajo biti enaki vsebini razpisa.

(2) Če so posredovane samo nepravilne ali nepopolne prijave na razpis, se razpis za izvajanje javne službe ponovi.

9. člen

(strokovna komisija)

(1) Izbiro koncesionarja opravi vlada na podlagi predloga posebne strokovne komisije, ki jo imenuje vlada.

(2) Strokovno komisijo sestavljajo štiri člani. Po enega člana predlagajo minister, pristojen za okolje, minister, pristojen za pomorski promet, minister, pristojen za finance, in minister, pristojen za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami.

(3) Člani komisije ne smejo biti poslovno ali sorodstveno povezani s prijavitelji oziroma zaposlenimi pri prijaviteljih. Če izvedo za navedeno dejstvo naknadno, morajo takoj predlagati svojo zamenjavo. Noben član strokovne komisije ne sme neposredno komunicirati s prijavitelji, ampak le posredno, preko ministrstva, pristojnega za okolje.

(4) Predsednik strokovne komisije koordinira delo komisije in pripravi skupno poročilo o ocenjevanju prijav na razpis za vlado.

10. člen

(pogoji za koncesionarja)

(1) Koncesionar mora izpolnjevati naslednje pogoje:

- razpolagati mora s pristaniškimi zmogljivostmi, plovili in opremo ter napravami za čiščenje gladine morja, preprečevanje onesnaženja vodnih in priobalnih zemljišč morja in odstranjevanje plavja, odpadkov in drugih opuščenih ali odvrženih predmetov in snovi iz morja in z vodnih ter priobalnih zemljišč morja,
- imeti mora naprave za začasno skladiščenje in obdelavo ostankov čiščenja, preprečevanje onesnaženja in odstranjevanje plavja, predmetov in snovi,
- podati mora opis pristaniških zmogljivosti, plovil in opreme ter naprav za čiščenje, preprečevanje onesnaženja in odstranjevanje plavja, predmetov in snovi ter predložiti dokazilo o pravici do uporabe zmogljivosti za postopke nadaljnje obdelave, predelave ali odstranjevanja teh ostankov vsaj za čas trajanja koncesije in
- usposobljen in opremljen mora biti za sprejem sporočil organov in služb za zaščito in reševanje v skladu z državnim načrtom zaščite in reševanja ob nesreči na morju ter Uprave Republike Slovenije za pomorstvo.

(2) Koncesionar mora v svoji prijavi na razpis podrobno opredeliti izpolnitev pogojev iz prejšnjega odstavka.

(3) Podrobnejši opis načina ugotavljanja izpolnjevanja pogojev iz prvega odstavka tega člena je sestavni del razpisne dokumentacije.

11. člen

(merila za izbor)

(1) Pri izbiri koncesionarja se upoštevajo naslednja merila:

- cena (neto cena v tolarjih, brez DDV, za storitve javne službe, ki se v skladu z drugim odstavkom 21. člena te uredbe financirajo iz državnega proračuna, preračunana na delavca, zaposlenega za opravljanje storitev javne službe,
- število in vrsta plovil za čiščenje, preprečevanje onesnaženja in odstranjevanje plavja, predmetov in snovi,
- obseg opreme in materialov za čiščenje, preprečevanje onesnaženja in odstranjevanje plavja, predmetov in snovi,
- zmogljivost naprav za začasno skladiščenje in obdelavo ostankov čiščenja, preprečevanja onesnaženja in odstranjevanja plavja, predmetov in snovi ter zmogljivost zagotovljene nadaljnje obdelave, predelave in odstranjevanja teh ostankov,

- reference prijavitelja za čiščenje in preprečevanje onesnaženja zaradi nesreč plovil na morju,
- logistična rešitev opravljanja storitev javne službe,
- čas vzpostavitve javne službe,
- kadrovska zasedba, ki zagotavlja ustrezno izvajanje javne službe,
- izdelanost dokumentacije o pristaniških zmogljivostih, plovilih, opremi in drugih napravah ter materialih za izvajanje storitev javne službe,
- komisijski ogled pristaniških zmogljivosti, plovil, opreme in drugih naprav ter materialov iz prejšnje točke, ki jih upravitelj upravlja ali ima v posesti.

(2) Natančnejši način uporabe meril za izbiro koncesionarja je sestavni del razpisne dokumentacije.

(3) Tehnično opremljenost prijavitelja, kadrovska usposobljenost ter navedbe o pristaniških zmogljivosti, plovil, opreme in drugih naprav ter materialov, ki jih upravitelj upravlja ali ima v posesti, preverijo člani strokovne komisije iz 9. člena te uredbe.

V. KONCESIJSKA POGODBA

12. člen

(koncesijska pogodba)

(1) Koncesijsko pogodbo podpišejo minister, pristojen za okolje, minister, pristojen za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, in minister, pristojen za pomorstvo.

(2) Najkasneje tri mesece po pravnomočnosti odločbe o izbiri koncesionarja koncedent pošlje izbranemu koncesionarju v podpis koncesijsko pogodbo, ki jo mora koncesionar podpisati v roku enega meseca od prejema. Koncesijska pogodba prične veljati z dnem podpisa obeh strank.

(3) Koncesijska pogodba z novim koncesionarjem mora biti sklenjena pred iztekom roka, za katerega je bila podeljena prejšnja koncesija, začne pa učinkovati ob izteku roka.

(4) V koncesijski pogodbi se poleg podrobnejših pogojev in načina opravljanja storitev javne službe določijo tudi:

- višina finančnih jamstev za opravljanje storitev javne službe ter način uveljavljanja jamstev,
- pogoji odvzema koncesije,
- način, obseg in pogoji odkupa koncesije,
- pogoji in način prevzema javne službe v režijo,
- način potrditve sprememb o načinu opravljanja storitev javne službe in
- način obveščanja javnosti in uporabnikov o storitvah javnih službe.

(5) V koncesijski pogodbi se določijo tudi pogoji in način opravljanja javne službe za primer nastanka višje sile pri koncesionarju, vključevanja v informacijsko komunikacijsko omrežje zaščite in reševanja, opravljanja storitev pri izvajanju zaščite in reševanja ob nesreči na morju ter opravljanja storitev v primeru nesreče pri vojaških ladjah in pri pomožnih ali drugih ladjah v državni lasti, če se uporabljajo za nekomercialne namene.

13. člen

(podaljšanje pogodbe)

(1) Koncedent lahko podaljša koncesijo za pet let, če koncesionar v roku osmih mesecev pred prenehanjem veljavnosti koncesijske pogodbe pisno predlaga koncedentu podaljšanje koncesijske pogodbe.

(2) Koncesija se lahko podaljša na način in pod pogoji, pod katerimi je bila podeljena.

(3) Koncedent v primeru predloga za podaljšanje koncesijske pogodbe ponovno preveri izpolnjevanje splošnih in posebnih pogojev.

14. člen

(prenehanje razmerja, odkup, odvzem in prevzem)

(1) Koncesijsko razmerje preneha v primerih na način in pod pogoji, ki jih določa zakon, ki ureja gospodarske javne službe.

(2) Koncedent lahko koncesijo odkupi. Način, obseg in pogoji odkupa se podrobneje določijo v koncesijski pogodbi.

(3) Koncedent lahko odvzame koncesijo v primerih, ki jih določa zakon, ki ureja gospodarske javne službe.

(4) Koncedent lahko prevzame javno službo v režijo, če:

- je takšen način opravljanja storitev javne službe za koncedenta ekonomsko ugodnejši,
- je zagotovljena večja kakovost opravljanja storitev javne službe,

- pride koncesionar v stečaj ali likvidacijo, koncedent pa ugotovi, da v primernem roku ne bo mogel podeliti koncesije drugemu koncesionarju.

(5) Podrobneje se prevzem javne službe v režijo uredi v koncesijski pogodbi.

(6) V primeru prenehanja koncesijskega razmerja, odkupa koncesij, odvzema koncesije in prevzema javne službe v režijo mora koncesionar predati koncedentu brezplačno in v uporabnem stanju vsa plovila, opremo in materiale za opravljanje storitev javne službe, ki jih je za namen opravljanja storitev javne službe zagotovil koncedent.

VI. NAČIN OPRAVLJANJA STORITEV JAVNE SLUŽBE

15. člen

(opravljanje storitev javne službe)

(1) Koncesionar mora opravljati storitve javne službe v vseh pogojih, ob vsakem času in pravočasno.

(2) Pri opravljanju storitev javne službe morajo biti upoštevane določbe te uredbe in predpisov, ki urejajo vode in varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, ki se nanašajo na dejavnost javne službe.

(3) Koncesionar mora opravljati javno službo v celotnem obdobju, za katerega mu je podeljena koncesija, s svojimi kadrovskimi, finančnimi in tehničnimi zmogljivostmi redno in nemoteno.

(4) Koncesionar mora zagotoviti opravljanje javne službe v polnem obsegu tudi v primeru stavke pri njem zaposlenih delavcev.

(5) Če koncesionar po preteku enega meseca od začetka stavke ne more zagotoviti nadaljnjega opravljanja javne službe, mora dati koncedentu za čas trajanja stavke na razpolago plovila, naprave in materialna sredstva za opravljanje storitev javne službe, ki so opredeljeni v koncesijski pogodbi.

16. člen

(stroški opravljanja javne službe)

(1) Koncesionar izvaja javno službo v svojem imenu in za svoj račun.

(2) Koncesionar nosi vse stroške v zvezi s koncesijo.

(3) Koncesionar lahko za upravljanje posameznega plovila ali naprave, ki se uporablja za opravljanje storitev javne službe, ali za opravljanje drugih del v okviru storitev javne službe najame drugo osebo (v nadaljnjem besedilu: podizvajalec), če z vključitvijo podizvajalca v opravljanje storitev javne službe koncedent soglaša.

17. člen

(izvajanje drugih dejavnosti)

(1) Koncesionar lahko izvaja tudi druge dejavnosti, za katere je registriran, vendar pa njihovo izvajanje ne sme vplivati na opravljanje storitev javne službe.

(2) Za opravljanje javne službe mora koncesionar voditi posebno ločeno računovodstvo in druge evidence, ki bodo omogočale finančni in drugi nadzor nad poslovanjem koncesionarja v zvezi z nadzorom nad opravljanjem storitev v okviru koncesije.

(3) Koncesionar ne sme izvajati dejavnosti, ki bi bila v nasprotju z namenom in načinom opravljanja javne službe.

VII. OBVEZNOSTI IN PRAVICE UPORABNIKA JAVNE SLUŽBE

18. člen

(obveznost uporabe)

Uporaba storitev javne službe je obvezna za uporabnike storitev javne službe iz druge, tretje in četrte alinee četrtega odstavka 5. člena te uredbe.

19. člen

(plačilo uporabnikov storitev javne službe)

(1) Uporabnik storitev javne službe mora plačati vse stroške, ki nastanejo zaradi opravljenih storitev javne službe.

(2) Če nastane onesnaženje morja zaradi izlitja olja v morsko okolje iz tankerja, se pri ugotavljanju odgovornosti za škodo zaradi obračuna in izterjavo stroškov, ki nastanejo zaradi opravljenih storitev javne službe, uporabljajo tudi določbe pomorskega zakonika o odgovornosti za onesnaženje, če tanker izlije olje, ki ga prevažata kot tovor.

20. člen

(pravice uporabnika)

V razmerjih do koncesionarja in koncedenta imajo uporabniki naslednje pravice:

- pravico do trajnega, rednega in nemotenega zagotavljanja storitev koncesionarja,
- pravico do enake obravnave glede kakovosti in dostopnosti storitev in
- pravico do zagotovljenih cen storitev, ki se razlikujejo glede na količino in vrsto opravljenih storitev javne službe.

VIII. FINANCIRANJE JAVNE SLUŽBE

21. člen

(cena storitev javne službe)

(1) Viri financiranja javne službe so sredstva državnega proračuna v skladu z zakonom in sredstva uporabnikov storitev javne službe iz druge, tretje in četrte alinee četrtega odstavka 5. člena te uredbe.

(2) Sredstva državnega proračuna financirajo naslednje storitve:

- zagotavljanje stalne pripravljenosti koncesionarja na izvajanje ukrepov varstva pred onesnaženjem morja,
- vzdrževanje plovil, naprav in materialnih sredstev, namenjenih opravljanju javne službe,
- zagotavljanje uporabe plovil, naprav in materialnih sredstev za čiščenje, preprečevanje onesnaženja in odstranjevanje plavja, predmetov in snovi,
- čiščenje gladine morja, preprečevanje onesnaženja vodnih in priobalnih zemljišč morja ter odstranjevanje plavja, predmetov in snovi z morja in vodnih ter priobalnih zemljišč morja kot posledice naravnih nesreč, naravnih pojavov ali neznanega povzročitelja onesnaženja morja,
- zagotavljanje sodelovanja z drugimi organi državne uprave ter organi in silami za zaščito, reševanje in pomoč v skladu z državnim načrtom zaščite in reševanja ob nesreči na morju.

(3) Uporabniki storitev javne službe iz druge, tretje in četrte alinee četrtega odstavka 5. člena te uredbe financirajo naslednje storitve:

- čiščenje gladine morja, preprečevanje onesnaženja vodnih in priobalnih zemljišč morja ter odstranjevanje predmetov in snovi z morja in vodnih ter priobalnih zemljišč morja v primeru onesnaženja morja zaradi nesreče plovila na morju ali odmetavanja, izpusta ali izliva snovi, zlasti nevarnih, z njihovih plovil,
- čiščenje gladine morja in preprečevanje onesnaženja vodnih in priobalnih zemljišč morja ter odstranjevanje predmetov in snovi z morja in vodnih ter priobalnih zemljišč morja

v primeru izpusta nevarnih snovi neposredno v morsko okolje iz naprave ali vozila na celini,

– zbiranje, razvrščanje in začasno skladiščenje ostankov čiščenja, preprečevanja onesnaženja in odstranjevanja, ki nastanejo pri izvajanju ukrepov varstva pred onesnaženjem morja;

– oddajo ostankov iz prejšnje alinee v obdelavo zaradi njihove predelave ali odstranjevanja ter njihovo predelavo in odstranjevanje.

(4) Ceno storitev javne službe določi vlada.

(5) Vlada določi ceno na podlagi predlagane cene za opravljanje storitev javne službe izbranega koncesionarja, pri čemer za ceno za uporabnike storitev javne službe iz druge, tretje in četrte alinee četrtega odstavka 5. člena te uredbe upošteva naslednja merila:

- cena mora pomembno prispevati k pokrivanju celotnih stroškov javne službe ne glede na dejanski obseg storitev javne službe, ki je bil opravljen zaradi onesnaženja morja, ki so ga ti uporabniki povzročili. Za ta namen se vključi v ceno storitev javne službe posebni pavšalni znesek za pokrivanje stroškov zagotavljanje stalne pripravljenosti koncesionarja na izvajanje ukrepov varstva pred onesnaženjem. Cena za storitve javne službe se lahko razlikujejo glede na kategorijo, vrsto in velikost plovila oziroma glede na vrsto snovi ali velikost predmetov, pri čemer pa morajo vsa vplačana sredstva iz posebnega pavšalnega zneska v petletnem povprečju pokriti najmanj eno tretjino vseh stroškov opravljanja storitev javne službe iz drugega odstavka tega člena;

– preostali del cene storitev javne službe, ki se ne krije s posebnim pavšalnim zneskom iz prejšnje alinee, se krije na podlagi cene za dejansko opravljene storitve javne službe.

22. člen

(stroški koncesionarja)

(1) Stroški koncesionarja so predvsem:

- stroški vzdrževanja vodne infrastrukture, namenjene opravljanju storitev javne službe,
 - stroški namestitve, vzdrževanja in obratovanja pristaniških zmogljivosti za opravljanje storitev javne službe,
 - stroški vzdrževanja plovil, naprav in materialnih sredstev za opravljanje storitev javne službe,
 - stroški uporabe plovil, naprav in materialnih sredstev za opravljanje storitev javne službe,
 - stroški nakupa ali najema plovil in naprav za opravljanje storitev javne službe,
 - stroški prevzemanja, zbiranja in razvrščanja in začasnega skladiščenja ostankov čiščenja, preprečevanja onesnaženja in odstranjevanja, ki nastanejo pri opravljanju storitev javne službe,
 - stroški nadaljnje obdelave, predelave in odstranjevanja ostankov iz prejšnje alinee in
 - stroški sodelovanja z organi državne uprave ter organi in silami za zaščito, reševanje in pomoč v skladu z državnim načrtom zaščite in reševanja ob nesreči na morju.
- (2) Koncesionar mora dati koncedentu na njegovo zahtevo vse podatke, ki so potrebni za oceno stroškov storitev javne službe.

23. člen

(garancija za opravljanje storitev)

(1) Koncesionar mora predložiti koncedentu garancijo za vsako leto trajanja koncesijske pogodbe posebej in sicer za prvo leto opravljanja javne službe pred začetkom opravljanja storitev javne službe ter za vsako naslednje leto najkasneje do 30. decembra tekočega leta.

(2) Garancija za izpolnitev obveznosti koncesionarja je lahko dana v obliki bančne garancije ali zavarovalne police v korist ministrstva, pristojnega za okolje.

(3) Višina garancije mora zadoščati za kritje vseh stroškov opravljanja storitev javne službe iz drugega odstavka 21. člena te uredbe.

(4) Koncesionar lahko uporabi garancijo potem, ko je ministrstvo, pristojno za okolje, na podlagi pregleda poročila o opravljanju storitev javne službe ugotovilo in izdalo koncesionarju potrdilo, da so izpolnjene njegove obveznosti za preteklo leto.

(5) Ministrstvo, pristojno za okolje, izda potrdilo iz prejšnjega odstavka v 30 dneh po prejemu popolnega poročila o opravljanju storitev javne službe.

IX. NADZOR

24. člen

(nadzor)

(1) Inšpekcijski nadzor nad zagotavljanjem storitev javne službe koncesionarja opravljajo inšpektorji, pristojni za okolje.

(2) Inšpekcijski nadzor nad uporabniki storitev javne službe iz druge alinee četrtega odstavka 5. člena te uredbe opravljajo pomorski inšpektorji, nad uporabniki storitev javne službe iz tretje in četrte alinee pa inšpektorji, pristojni za okolje.

X. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

25. člen

(začetek uporabe storitev)

Storitve javne službe so za uporabnike storitev javne službe obvezne tri mesece po pravomočnosti odločbe o izbiri koncesionarja.

26. člen

(prehodno obdobje)

(1) Do vzpostavitve javne službe po tej uredbi opravlja storitve iz prvega odstavka 6. člena te uredbe v zvezi z onesnaženjem morja, vodnih in priobalnih zemljišč zaradi izpustov, izlivov ali odmetavanja snovi iz plovil ali naprav v pristaniščih Luka Koper, d.d., v zvezi z onesnaženjem morja, vodnih in priobalnih zemljišč zaradi plavja, odpadkov in drugih opuščenih ali odvrženih predmetov ter v zvezi z izlivi ali izpusti v morje iz naprav na kopnem, ki niso naprave v pristaniščih, pa Drava, Vodnogospodarsko podjetje Ptuj, d.d.

(2) Vir financiranja opravljanja storitev iz prejšnjega odstavka so sredstva proračuna Republike Slovenije in sredstva uporabnikov storitev javne službe iz druge, tretje in četrte alinee četrtega odstavka 5. člena te uredbe.

(3) Pogodbo o opravljanju storitev iz prvega odstavka tega člena podpišejo z Luko Koper, d.d., minister, pristojen za okolje, minister, pristojen za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, in minister, pristojen za pomorstvo, z Dravo, Vodnogospodarskim podjetjem Ptuj, d.d., pa minister, pristojen za okolje.

27. člen

(končna določba)

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00719-58/2005/6

Ljubljana, dne 7. julija 2005.

EVA 2005-2511-0188

Vlada Republike Slovenije

Janez Janša l. r.
Predsednik

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR

3065.	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varnosti cestnega prometa (ZVCP-1B)	7133
3066.	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o političnih strankah (ZPoIS-C)	7134
3067.	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o eksplozivih (ZE-A)	7135
3068.	Odlok o razpisu naknadnega zakonodajnega referendumu o Zakonu o Radioteleviziji Slovenija	7136
3069.	Sklep o izvolitvi v sodniško funkcijo	7136
3070.	Sklep o izvolitvi v sodniško funkcijo	7137
3071.	Sklep o izvolitvi v sodniško funkcijo	7137
3072.	Sklep o izvolitvi v sodniško funkcijo	7137
3073.	Sklep o razrešitvi in imenovanju članov Sveta Sklada kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije	7137
3074.	Sklep o spremembi Sklepa o imenovanju Nacionalnega sveta za kulturo	7138
3075.	Sklep o spremembi Sklepa o imenovanju članov Sveta Fundacije za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij v Republiki Sloveniji	7138

PREDSEDNIK REPUBLIKE

3076.	Ukaz o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Italiji	7138
3077.	Ukaz o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Malti	7138
3078.	Ukaz o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki San Marino	7139
3079.	Ukaz o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Tuniziji	7139
3080.	Ukaz o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Argentini	7139
3081.	Ukaz o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Vzhodni republiki Urugvaj	7139
3082.	Ukaz o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Republiki Čile	7139
3083.	Ukaz o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Federativni republiki Braziliji	7140
3084.	Ukaz o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika – vodje Stalnega predstavništva Republike Slovenije pri Evropski uniji v Bruslju	7140

VLADA

3085.	Uredba o začasnih ukrepih za zavarovanje urejanja prostora na podlagi Programa priprave državnega lokacijskega načrta za glavno cesto na odseku Želodnik–Mengeš–Vodice, na odseku Žeje–Vodice	7140
3086.	Uredba o oblikovanju cen naftnih derivatov	7141
3111.	Uredba o koncesiji za opravljanje obvezne državne gospodarske javne službe vzdrževanja vodnih in priobalnih zemljišč morja	7199
3087.	Odlok o spremembi in dopolnitvi Odloka o višini sredstev za ukrepe kmetijske strukturne politike in kmetijske politike razvoja podeželja za proračunski leti 2005 in 2006	7142
3088.	Sklep o spremembah in dopolnitvah Sklepa o preoblikovanju javnega podjetja Pošta Slovenije, d.o.o., v družbo Pošta Slovenije, d.o.o.	7143

MINISTRSTVA

3089. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah pravilnika o merilih za ugotavljanje vrednosti stanovanj in stanovanjskih stavb 7144
3090. Pravilnik o načrtu ukrepov za primer nesreče pri delu z gensko spremenjenimi organizmi v zaprtem sistemu 7146
3091. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izpolnjevanju enotne upravne listine in računalniški izmenjavi podatkov ter o drugih obrazcih, ki se uporabljajo v carinskih postopkih 7149
3092. Pravilnik o merilih za oblikovanje cen zdravil na debelo in o načinu obveščanja o cenah zdravil na debelo 7165
3093. Pravilnik o razveljavitvi Pravilnika o postopkih izvajanja notranjega nadzora higiene v obratih za klanje in proizvodnjo mesa parkljarjev, kopitarjev in perutnine 7176
3094. Količnik rasti cen prehrabnih izdelkov 7176

USTAVNO SODIŠČE

3095. Odločba o delni razveljavitvi 11. člena Zakona o pravnem postopku in o ugotovitvi, da 109. člen istega zakona ni v skladu z Ustavo 7176
3096. Odločba o ugotovitvi neustavnosti prvega odstavka 28. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o socialnem varstvu 7182
3097. Odločba o razveljavitvi četrtega odstavka 21. člena ter delni razveljavitvi tretjega odstavka 21. člena Zakona o nadzoru državne meje 7187
3098. Odločba o razveljavitvi Odloka o razveljavitvi Odloka o uvedbi samoprispevka na območju Vaške skupnosti Gornja Branica 7188

BANKA SLOVENIJE

3099. Sklep o dopolnitvi sklepa o najmanjšem obsegu likvidnosti, ki jo mora banka zagotavljati 7191

DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE

3100. Akt o spremembi Akta o določitvi omrežnine za prenosno omrežje zemeljskega plina 7191

OBČINE**AJDOVŠČINA**

3101. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o organizaciji in delovnem področju Občinske uprave občine Ajdovščina 7191
3102. Sklep o začetku postopka izdelave Strategije prostorskega razvoja Občine Ajdovščina 7193

KRANJ

3103. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o preoblikovanju Osnovnega zdravstva Gorenjske 7193

MISLINJA

3104. Odlok o zaključnem računu proračuna Občine Mislinja za leto 2004 7194
3105. Odlok o spremembi odloka o proračunu Občine Mislinja za leto 2005 7196

NOVO MESTO

3106. Sklep o javni razgrnitvi Odloka o spremembah in dopolnitvah zazidalnega načrta Vrtni center Bučna vas v Novem mestu 7196
3107. Sklep o javni razgrnitvi Odloka o spremembah in dopolnitvah zazidanega načrta za bencinski servis s spremljajočimi dejavnosti ob Vzhodni cesti Novo mesto 7197
3108. Sklep o javni razgrnitvi Odloka o lokacijskem načrtu za vodovod Trška Gora 7197

TREBNJE

3109. Sklep o razpisu nadomestnih volitev za župana Občine Trebnje 7198

ZAVRČ

3110. Odlok o taksi za obremenjevanje okolja 7198

ISSN 1318-0576

917713181057017

Izdajatelj Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo – Direktorica Ksenija Mihovar Globokar – Založnik Uradni list Republike Slovenije d.o.o. – Direktorica in odgovorna urednica Erika Trojer – Priprava Uradni list Republike Slovenije d.o.o. – Tisk Tiskarna SET, d.d., Vevče – Akontacija naročnine za leto 2005 je 26.400 SIT (brez davka), pri ceni posameznega Uradnega lista Republike Slovenije je vračunan 8,5% DDV – Naročnina za tujino je 72.600 SIT – Reklamacije se upoštevajo le mesec dni po izidu vsake številke – Uredništvo in uprava Ljubljana, Slovenska 9 – Poštni predal 379 – Telefon tajništvo 425 14 19, računovodstvo 200 18 60, naročnine 425 23 57, telefaks 200 18 25, prodaja 200 18 38, preklici 425 02 94, telefaks 425 14 18, uredništvo 425 73 08, uredništvo (javni razpisi ...) 200 18 66, uredništvo – telefaks 425 01 99 – Internet: <http://www.uradni-list.si> – uredništvo e-pošta: objave@uradni-list.si – Transakcijski račun 02922-0011569767